

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	FILOZOFIA
Symbol	O1
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu filozofii na poziomie szkoły średniej.
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 Zapoznanie studentów z klasycznymi i historycznymi koncepcjami i nurtami filozoficznymi C2 Zapoznanie studentów z podstawowymi problemami filozoficznymi i znaczeniem dla współczesnej nauki i życia społecznego
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Wprowadzenie do filozofii. Podstawy refleksji filozoficznej. Zakres refleksji filozoficznej i podstawy naukowego poznania. Specyfika poznania naukowego i klasyfikacja nauk.	
W2 Filozoficzne podstawy nauki. Proces uczenia się a proces samodzielnego poznawania. Kontrowersje i dyskusje filozoficzne. Znaczenie krytyki i dyskusji w rozwoju nauki.	
W3 Wprowadzenie do filozofii starożytnej. Początki filozofii, jej zakres i podział. Znaczenie filozofii w starożytnej Grecji. Platon. Arystoteles. Zagadnienia metafizyczne w filozofii greckiej. Poglądy antropologiczne filozofów starożytnych. Dziedzictwo filozofii starożytnej.	
W4 Zagadnienia i spory filozofii średniowiecznej. Wpływ chrześcijaństwa na filozofię. Poglądy św. Augustyna. Różnice między św. Augustynem i św. Tomaszem. Św. Tomasz z Akwinu. Relacje między filozofią a teologią. Zagadnienia metafizyczne u św. Tomasza. Traktat o człowieku. Poglądy filozoficzne Ockhama.	
W5 Zagadnienia i spory filozofii nowożytnej. Przełom kartezjański. Krytyka racjonalizmu. Pascal. Hobbes i Locke. Nurty i znaczenie filozofii nowożytnej.	
W6 Znaczenie przełomu oświeceniowego dla dziejów myśli europejskiej. Kwestia poznania. Kant. Znaczenie filozofii Kanta dla myśli europejskiej. Hegel. Heglowska filozofia dziejów i jej spadkobiercy. Znaczenie przełomu oświeceniowego.	
W7 Przesłanki i charakterystyka głównych nurtów filozofii współczesnej. Metoda fenomenologiczna. Filozofia podmiotu. Egzystencjalizm. Filozofia analityczna. Scjentyzm. Pozytywizm. Utylitaryzm i pragmatyzm amerykański. Marksizm i jego nurty	
W8 Wybrane zagadnienia filozofii współczesnej. Filozofia dziejów i jej twórcy. Filozoficzna krytyka religii. Strukturalizm i jego wpływ na humanistykę. Filozoficzne podstawy socjologii.	
W9 Nurty etyki współczesnej. Główne stanowiska etyki społecznej. Spory z zakresu filozofii prawa.	
W10 Filozoficzne podstawy współczesnej debaty publicznej. Dyskusje na temat prawdy. Poglądy postmodernistów i ich polemistów. Dyskusje na temat kary śmierci, aborcji i eutanazji. Dyskusje na temat wolności słowa i cenzury. Dyskusje na temat praw własności.	

Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
6. Przygotowanie do egzaminu		
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Tyburski W., Wachowiak A., Wiśniewski R., Historia filozofii i etyki do współczesności, Stowarzyszenie Wyższej Użyteczności „Dom Organizatora”, Toruń 2000 2. Copleston F., <i>Historia filozofii</i>, t. III-VII, Warszawa 1989-2001. 3. Gilson E., Langan T., Maurer A., <i>Historia filozofii współczesnej</i>, Warszawa 1979. 	
	Literatura uzupełniająca	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Hazard P., <i>Kryzys świadomości europejskiej</i>, Warszawa 1974. 2. Heinzmann R., <i>Filozofia średniowieczna</i>, Kęty 1999. 3. Reale G., <i>Historia filozofii starożytnej</i>, t. II-III, Warszawa 1993-1999. 4. Skarga B. (red.), <i>Przewodnik po literaturze filozoficznej XX wieku</i>, Warszawa 1994-2000. 5. Swieżawski S., <i>Dzieje europejskiej filozofii klasycznej</i>, Warszawa 2000. 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna główne nurty filozoficzne oraz poglądy antropologiczne filozofów starożytnych, średniowiecznych, oświeceniowych i współczesnych i rozumie ich związki z psychologią.	K_W01 K_W02
E2_W	Zna i rozumie pojęcia filozoficzne oraz kontekst ich powstania.	K_W02
E3_W	Zna poglądy filozoficzne na naturę poznania naukowego. Rozumie kontrowersje związane z epistemologią.	K_W03
E4_W	Zna i rozumie filozoficzne podstawy systemów wartości i etyki społecznej.	K_W21
E1_U	Potrafi relacjonować i przedstawiać swoje poglądy z zastosowaniem adekwatnej terminologii filozoficznej.	K_U01

E2_K	K_K11	C1,C 2	W1-W10	1,2,4-	F							P
------	-------	-----------	--------	--------	---	--	--	--	--	--	--	---

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	LOGIKA
Symbol	O2
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu matematyki na poziomie szkoły średniej, rozumie i potrafi stosować podstawowe działania matematyczne.
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 Przyswojenie podstawowych wiadomości z: logiki formalnej, semiotyki logicznej jako ogólnej teorii znaków oraz metodologii logicznej. C2 Opanowanie umiejętności poprawnego wypowiedzania swych myśli, poprawnego rozumowania i poprawnego wnioskowania.
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Podstawowe pojęcia logiki. Prawda i fałsz. Sądy i zdania w sensie logicznym. Sens i wartość logiczna zdania. Konteksty sytuacyjne zdań. Logiczna zasada niesprzeczności i logiczna zasada wyłączonego środka. Podstawowe stosunki logiczne. Zdania proste i złożone. Spójniki logiczne i ich charakterystyka prawdziwościowa. Zasada atomizmu logicznego. Metoda zero- jedynkowa. Klasyczna logika zdań. Pojęcie prawdy logicznej i wynikania logicznego. Tautologie klasycznej logiki zdań i ich zastosowanie w sztuce argumentacji.	
W2 Pojęcie wnioskowania. Wnioskowania dedukcyjne i warunki ich poprawności. Błędy formalne, błędy materialne oraz błędy ekwiwokacji. Dedukcja naturalna. Reguły inferencyjne. Pojęcie dowodu założeniowego i twierdzenia. Tworzenie dowodów założeniowych wprost i nie wprost. Reguły pierwotne i wtórne. Nazwy i ich desygnaty. Deskrypcje określone i nieokreślone. Klasyfikacja nazw. Zakresy nazw i stosunki międzyzakresowe. Tradycyjne sądy kategoryczne i warunki ich prawdziwości.	
W3 Logika tradycyjna. Negowanie sądów kategorycznych i terminów występujących w sądach kategorycznych. Prawa konwersji, obwersji i kontrapozycji. Kwadrat logiczny. Sylogizmy kategoryczne i badanie ich poprawności. Reguły poprawności sylogizmów kategorycznych i metody naprawy błędnych sylogizmów. Terminy złożone i wyznaczanie ich zakresów. Zbiory i działania na zbiorach. Sądy zawierające terminy złożone i warunki ich prawdziwości.	
W4 Algebra zbiorów jako przykład teorii aksjomatycznej. Aksjomaty algebry Boole'a. Przykłady twierdzeń i dowodów. Pojęcie relacji dwu i więcej argumentowej. Własności relacji i typy relacji. Relacje porządkujące i relacje równoważnościowe. Klasy abstrakcji i podziały logiczne. Język	

pierwszego rzędu. Nazwy i zmienne indywidualne. Pojęcie predykatu i kwantyfikatora pierwszego rzędu. Identyfikacja. Parafrazy zdań potocznych w języku pierwszego rzędu.		
W5 Podstawowe prawa logiki I rzędu i ich zastosowanie w sztuce argumentacji. 0 definicjach. Definicje nominalne i definicje realne. Stylizacje definicji nominalnych. Rodzaje definicji nominalnych i warunki ich poprawności. Wybrane typy definicji realnych: definicje klasyczne, definicje przez abstrakcje i definicje indukcyjne. Błędy w definiowaniu. Elementy semiotyki. Triadyczna koncepcja znaku. Nośnik, przedmiot i znaczenie znaku. Klasyfikacja znaków. Sens i nominat. Wybrane teorie znaczenia.		
Ćwiczenia		
Ćw1 Metoda nieskrócona i skrócona sprawdzania tautologiczności wyrażeń KRZ		
Ćw2 Prawa kwadratu logicznego dla zdań warunkowych.		
Ćw3 Sylogizmy KRZ		
Ćw4 Prawa LT i oraz oparte na nich logiczne schematy wnioskowań		
Ćw5 Znaki i ich rodzaje, znaki i oznaki stanów rzeczy. Prawa KRK i oraz oparte na nich logiczne schematy wnioskowań.		
Ćw6 Podstawowe kategorie wyrażeń językowych (wyrażenia zdaniowe: zdania , zmienne zdaniowe, formy zdaniowe; kategorie nazw; stosunki między zakresami nazw).		
Ćw7 Definicje i ich rodzaje. Błędy w słownym formułowaniu myśli i ich źródła.		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
6. Przygotowanie do egzaminu		
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Borkowski L., Elementy logiki formalnej, Warszawa 1980. 2. Pelc J., Wstęp do semiotyki, Warszawa 1982. 3. Stanosz B., Wprowadzenie do logiki formalnej. Podręcznik dla humanistów. Warszawa 2000. 	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura uzupełniająca	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Stanosz S., Ćwiczenia z logiki. Warszawa 2000. 2. Borkowski L. - Wprowadzenie do logiki i teorii mnogości . Warszawa 1989 3. Lubański M. - Logika Stanosz B. - Wprowadzenie do logiki formalnej. Warszawa 1994 4. Stanosz B. - Ćwiczenia z logiki. Warszawa 2000 5. Ziemiński Z. - Logika praktyczna. Warszawa 198 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna pojęcia logiki, zasady logiki zdań oraz	K_W04

	wnioskowania logicznego. Rozumie zastosowania logiki w planowaniu i realizacji badań empirycznych.	
E1_U	Potrafi rozumować i wyprowadzać wnioski zgodnie z zasadami i zastosowaniem aparatu pojęciowego logiki. Potrafi dostrzegać paradoksy i nieścisłości logiczne.	K_U01
E1_K	Formułuje sądy zgodnie z zasadami logiki.	K_K06

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)								
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny	
E1_W	K_W04	C1	W1-W5	1,2, 4,5, 6	F		F					P	P
E1_U	K_U01	C2	Ćw1-7	1-6	F		F					P	P
E1_K	K_K06	C2	Ćw1-7	1-6	F		F					P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	INFORMATYKA
Symbol	O8
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę i umiejętności z zakresu informatyki na poziomie szkoły średniej.
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 Nabycie przez studenta wiedzy i umiejętności wykorzystania komputera w pracy biurowej i naukowej. C2 Nabycie przez studenta umiejętności obsługi sprzętu, podstawowego oprogramowania (systemy operacyjne, edytory tekstów, arkusze kalkulacyjne) i korzystania z Internetu.
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1	Hardware. Budowa typowego komputera: jednostka centralna - płyta główna, procesor, pamięć operacyjna, magistrala, pamięć zewnętrzna (masowa) - dyski twarde, pamięć typu flash, płyty CD i DVD
W2	Hardware. Urządzenia zewnętrzne (we/wy) - monitor, klawiatura, myszka, drukarka, łączenie poszczególnych elementów.
W3	Krótki zarys historii rozwoju sprzętu komputerowego, rodzaje komputerów: superkomputery, mainframe, minikomputery, stacje robocze, komputery osobiste, laptopy, notebooki i palmtopy.
W4	Kodowanie informacji: zapis dwójkowy, bity i bajty, kod ASCII, znaki specjalne, kodowanie grafiki i dźwięku, pliki i katalogi, typy plików i konwencje ich oznaczania.
W5	Software (oprogramowanie): definicja software'u, znaczenie i rodzaje oprogramowania, jego pochodzenie, legalność użytkowania, podstawy pracy z software'em w środowisku znakowym i graficznym, systemy operacyjne jako oprogramowanie podstawowe.
Ćw1	Środowisko graficzne Windows: okno, elementy okna, operacje na oknach, posługiwanie się klawiaturą i myszką, uruchamianie programów, korzystanie z kilku aplikacji w jednym czasie, przekazywanie danych między programami, drukowanie.
Ćw2	Podstawy pracy w systemie Linux. wpisywanie poleceń (znak zgłoszenia, składnia, zatwierdzanie, komunikaty o błędach, praca z plikami i katalogami: kopiowanie, usuwanie, przenoszenie, przeglądanie, drukowanie)

Ćw3 Zarządzanie plikami: podstawowe rodzaje operacji - poruszanie się po dysku, tworzenie, usuwanie katalogów, tworzenie plików, kopiowanie plików, kasowanie, wyszukiwanie plików, zarządzanie plikami przy pomocy programu narzędziowego typu Windows Commander, zarządzanie plikami w środowisku graficznym, okna dysków - ich zawartość, rodzaje ikon, operacje na plikach techniką drag and drop.

Ćw4 Zabezpieczanie przechowywanych informacji: zagrożenia (utrata danych, awarie, wirusy), testowanie i diagnozowanie stanu dysku, zasady organizacji prawidłowego zabezpieczenia danych (kopie bezpieczeństwa, system archiwizacji), zabezpieczenia przeciwwirusowe, programy narzędziowe i antywirusowe.

Ćw5 Lokalne sieci komputerowe: organizacja sieci, korzyści wynikające z zastosowania sieci komputerowej, dostęp do sieci i korzystanie ze wspólnych zasobów, system kont, haseł i praw użytkowników, wspólne zasoby: dyski, drukarki sieciowe.

Ćw6 Internet: poczta elektroniczna, World Wide Web, korzystanie z przeglądarek sieciowych, dostęp do Internetu na uczelni.

Ćw7 Podstawy edycji znakowej tekstów: wykorzystanie klawiatury: duże litery, znaki narodowe, klawisze, specjalne (space, Enter, Delete, Backspace, Home, End, PgUp, PgDn), formatowanie tekstu, przeszukiwanie i operacja podmiany w tekście, zapis i odtwarzanie tekstu dokumentu z pliku, przykłady najpopularniejszych edytorów znakowych.

Ćw8 Podstawy edycji dokumentów - przegląd możliwości, dobór czcionki (krój, wielkość, atrybuty dodatkowe), formatowanie tekstu na stronie, operacje na bloku tekstu, sprawdzanie poprawności pisowni, praca z kilkoma dokumentami równocześnie.

Ćw9 Podstawy edycji dokumentów: formatowanie strony i wydruk dokumentu, tworzenie tabel i sortowanie, przypisy i adnotacje, szablony, rozdziały i podrozdziały, spisy treści, odnośniki i zakładki.

Ćw10 Podstawy korzystania z arkuszy kalkulacyjnych.

	Metoda
Narzędzia dydaktyczne	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
	6. Przygotowanie do egzaminu
Literatura podstawowa i uzupełniająca	<p>Literatura podstawowa</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wróblewski P. (2015) ABC Komputera, wydanie 10. Gliwice: Helion 2. Wróblewski P. (2015) ABC systemu Windows 10. Gliwice <p>Literatura uzupełniająca</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Walkenbach J (2007).: Excel 2007 PL – Biblia. Gliwice: Helion 2. Kowalczyk G (2016). Word 2016 PL. Ćwiczenia praktyczne. Gliwice

		Helion										
Efekty kształcenia												
Symbol efektu kształcenia		Opis efektu kształcenia								Odniesienie do efektu kierunkowego		
E1_W		Zna zasady ochrony własności intelektualnej w systemach informatycznych oraz rodzaje licencji związanych z elektronicznym udostępnianiem zasobów.								K_W18		
E1_U		Potrafi korzystać z elektronicznych baz literatury naukowej, wyszukiwać informacje za pomocą wyszukiwarek internetowych.								K_U04		
E2_U		Potrafi korzystać z edytorów tekstu, stosując zaawansowane metody formatowania.								K_U06		
E1_K		Korzystając z zasobów sieci informatycznych, szanuje zasady ochrony własności intelektualnej.								K_K10		
Tabela odniesień												
Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny							
					Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W18	C1	W1-W5	1,2, 4,5, 6	F						P	P
E1_U	K_U04	C1, C2,	Ćw1 - Ćw10	1-6	F	P			F			
E2_U	K_U06	C1, C2,	Ćw1 - Ćw10	1-6	F				F			

E1_K	K_K10	C1	W5	1-6	F							P	P
------	-------	----	----	-----	---	--	--	--	--	--	--	---	---

Nazwa przedmiotu	METODOLOGIA NAUK
Symbol	O12
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Przyswojenie przez studenta podstawowych wiadomości z zakresu ogólnej metodologii nauk.</p> <p>C2 Opanowanie przez studenta umiejętności poprawnego wypowiedzania swych myśli oraz poprawnego wnioskowania.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Ogólne problemy metodologii nauk empirycznych.	
W2 Struktura świadomości metodologicznej badacza.	
W3 Cele i struktura procesu badawczego w psychologii.	
W4 Klasyfikacja zmiennych i ich operacjonalizacja.	
W5 Problemy i hipotezy badawcze.	
W6 Planowanie i sposoby realizacji badań empirycznych.	
W7 Modele badań (eksperymenty, korelacyjno-regresyjny, ex post facto i inne) ich zalety i organizacja.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
Literatura podstawowa i uzupełniająca	6. Przygotowanie do egzaminu
	Literatura podstawowa
	1. Arnowska E. (red.) Wybrane problemy metodologii badań. Wyd. UW, Warszawa 1992
	2. Brzeziński, J. :Metodologia badań psychologicznych. Warszawa (1996, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa
	Literatura uzupełniająca
1. Brzeziński, J., Siuta, J. (1991). Społeczny kontekst badań psychologicznych i pedagogicznych. Wybór tekstów. Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań	
2. Nowak S., Metodologia badań socjologicznych. PWN, Warszawa 1977.	
3. Shaughnessy, J.J., Zechmeister, E.B., Zechmeister, J.S. (2002). Metody	

	<p>badawcze w psychologii. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne</p> <p>4. Strelau, J. (Red.) (2000). Psychologia. Podręcznik akademicki, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk</p>
--	---

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę na temat zasad metodologicznych właściwych naukom empirycznym i sposobie ich stosowania w psychologii.	K_W01 K_W03
E2_W	Zna i rozumie terminologię z zakresu metodologii i filozofii nauki.	K_W02
E3_W	Ma wiedzę o modelach badań empirycznych, rozumie ich zalety i wady.	K_W04
E1_U	Potrafi sformułować problemy i hipotezy badawcze z zastosowaniem zasad metodologicznych oraz dokonać poprawnej operacjonalizacji i zaproponować model badawczy.	K_U01 K_U02
E2_U	Potrafi scharakteryzować różne modele badawcze i sposoby realizacji badań empirycznych.	K_U03
E3_U	Potrafi właściwie zaplanować proces badawczy uwzględniając jego cele, strukturę i specyfikę zmiennych.	K_U06
E4_U	Potrafi ocenić zastosowany lub zaplanowany model badawczy z perspektywy poprawności metodologicznej.	K_U11
E1_K	Docenia znaczenie zachowania standardów metodologicznych w pracy naukowo-badawczej w psychologii.	K_K04

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	dydaktyczn	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)

					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W01 K_W03	C1,C 2	W1-W7	1,4, 5,6			F				P	P
E2_W	K_W02	C1,C 2	W1-W7	1,4, 5,6			F				P	P
E3_W	K_W04	C1,C 2	W4-W7	1,4, 5,6			F				P	P
E1_U	K_U01 K_U02	C1,C 2	W3-W7	1,4, 5,6			F				P	P
E2_U	K_U03	C1,C 2	W1-W7	1,4, 5,6			F				P	P
E3_U	K_U06	C1,C 2	W4-W7	1,4, 5,6			F				P	P
E4_U	K_U11	C1,C 2	W1-W7	1,4, 5,6			F				P	P
E1_K	K_K04	C1,C 2	W1-W7	1,4, 5,6	F						P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	TRENINIG ADAPTACYJNY
Symbol	O9
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	1
Wymagania wstępne	Brak
Przedmiot wprowadzający	Brak
Cele przedmiotu	C1 Zwiększenie umiejętności współpracy w zespole i komunikacji u studentów. C2 Zwiększenie u studentów umiejętności autoprezentacji oraz świadomości tego w jaki sposób inni ludzie odbierają ich zachowanie.
Program kształcenia	
Treść nauczania	
T1 Kształtowanie umiejętności komunikowania się i wzajemnego zrozumienia.	
T2 Nabywanie umiejętności empatii i współpracy w grupie.	
T3 Kształtowanie umiejętności budowania zaufania grupowego.	
T4 Kształtowanie zdolności do zwiększenia samoświadomości.	
T5 Nabycie umiejętności wglądu we własne ograniczenia i trudności w zakresie różnych relacji interpersonalnych.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
	6. Przygotowanie prezentacji zaliczeniowej
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa
	1. Brzeškiewicz Z.W.(b.r.w) Superumysł. Warszawa, Comes
	2. Gross, S. F. <i>Vztahová inteligence: schopnost a umění získat lidi</i> . Praha: Management Press, 2003.
	3. Covey, S. R. <i>7 návyků skutečně efektivních lidí</i> . Praha: Management Press, 2014.
	Literatura uzupełniająca
1. Coleman R., Barrie G. (1994) 525 rad jak być lepszym menedżerem. Warszawa, Kopia	
2. Vopel K. (1999) Zabawy interakcyjne (t. 1-6). Kielce: Wydawnictwo Jedność.	

	3. Yalom, I. D. <i>Teorie a praxe skupinové psychoterapie</i> . Praha: Konfrontace, 2012.
--	---

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_U	Potrafi publicznie prezentować swoje poglądy i stanowiska oraz prowadzić dyskusję.	K_U10
E2_U	Potrafi inicjować kontakt z innymi ludźmi oraz dostosować używany język do kontekstu sytuacyjnego i odbiorców.	K_U19
E3_U	Potrafi pełnić rolę członka zespołu i współpracować z innymi w realizacji zadań.	K_U14
E1_K	W kontakcie z innymi studentami i pracownikami naukowymi, zachowuje się zgodnie z zasadami grzecznościowymi obowiązującymi w uczelni wyższej.	K_K02 K_K06
E2_K	Ma świadomość pierwszego wrażenia jakie budzi w innych osobach oraz swoich preferencji przy pierwszym kontakcie z innymi osobami. Wykazuje się otwartością wobec innych.	K_K05 K_K12
E3_K	Potrafi określić swoje cele zawodowe w kontekście rynku pracy.	K_K09
E4_K	Wyraża gotowość do podejmowania działań na rzecz jednostek i społeczeństwa, samodzielnie i we współpracy z innymi.	K_K12 K_K13

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny							
					Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_U	K_U10	C1,C 2	T1-T5	2-4	F				P			

E2_U	K_U19	C1,C 2	T1-T5	2-5	F				P			
E3_U	K_U14	C1,C 2	T1-T5	2-5	F				P			
E1_U	K_K02 K_K06	C1,C 2	T1-T5	2-5	F				P			
E2_U	K_K05 K_K12	C1,C 2	T1-T5	2-5	F				P			
E3_U	K_K09	C1,C 2	T1-T5	2-5	F				P			
E1_U	K_K12 K_K13	C1,C 2	T1-T5	2-5	F				P			

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	TECHNIKI STUDIOWANIA
Symbol	O10
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	1
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zdobyć przez studenta podstawowej wiedzy dotyczącej sposobu studiowania, czytania i rozumienia tekstów naukowych, planowania swojej edukacji.</p> <p>C2 Nabycie umiejętności poprawnej argumentacji własnego stanowiska i autoprezentacji.</p> <p>C3 Poznanie zasad pisania rozmaitych tekstów naukowych i sposobów poszukiwania potrzebnych publikacji i danych bibliograficznych..</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Praca naukowa w psychologii a praktyka psychologiczna. Wskazania do lektury tekstów naukowych: różnice pomiędzy tekstem naukowym a publicystycznym: terminy, typy dyskursu, kontekst.	
W2 Poszukiwanie informacji bibliograficznych i potrzebnych publikacji (Current Contents, baza PSYCHLIT i bazy bieżące- PSYCHARTICLES, PSYCHINFO oraz podobne, oficyny wydawnicze, księgarnie internetowe) i konstruowanie bibliografii. Zasady przygotowywania tekstów pisanych - rozprawek i sprawozdania z badań empirycznych.	
W3 Zasady przygotowywania tekstów pisanych - analiza „Wskazań dla autorów” w czasopismach polskich i obcych. Wskazania do opracowywania prezentacji plakatowej i jej streszczenia (hand-out).	
W4 Zasady przygotowywania wypowiedzi ustnych: referaty i prezentacje w programie Power Point. Autoprezentacja - analiza informacji emitowanych przez siebie oraz informacji zwrotnych.	
W5 Cechy idealnego oratora - ćwiczenia praktyczne. Teoria i praktyka dyskusji, podstawowe zabiegi erystyczne.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach

	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
	6. Przygotowanie pracy zaliczeniowej	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Leary M.R. (1999). <i>Wywieranie wrażenia na innych: o sztuce autoprezentacji</i>. Przekład: A. Kacmajor, M. Kacmajor. Gdańsk:GWP. 2. Marciszewski W. (1977). <i>Metody analizy tekstu naukowego</i>. Warszawa: PWN. 3. Lajčiaková, P., Tabačková, K. <i>Ako spracovať výskum: manuál pre študentov psychológie</i>. Ružomberok: Verbum, 2010. 	
	Literatura uzupełniająca	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Nęcka, E. (2003). <i>Inteligencja. Geneza. Struktura. Funkcje</i>. Gdańsk: GWP. 2. Nęcka E., Stocki R. (1996) / lub nowsze/. <i>Jak pisać prace naukowe z psychologii?</i> Kraków: Universitas. 3. Rusinek, M., Załazińska A. (w druku). <i>Retoryka praktyczna czyli jak wnikliwie słuchać i przekonująco mówić</i>. Kraków: Znak. 4. Schopenhauer A. (2000). <i>Erystyka, czyli sztuka prowadzenia sporów</i>. Warszawa: Alma Press. 5. Stróżewski W. (2002). <i>O wielkości</i>. Kraków: Znak. 6. Shaugnessy J., Zechmeister E., Zechmeister J.S. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. Gdańsk: GWP. 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna różnice między tekstami publicystycznymi a naukowymi oraz zasady kompozycji tekstów naukowych i cytowania.	K_W18
E2_W	Ma podstawową wiedzę na temat sytuacji zawodowej absolwenta psychologii w Polsce	K_W20
E1_U	Potrafi wyszukiwać informacje bibliograficzne w elektronicznych bazach tekstów naukowych	K_U04
E2_U	Potrafi przygotować krótki tekst naukowy zgodnie z zasadami edytorskimi.	K_U06
E3_U	Potrafi wygłosić referat lub odczyt zawierający przegląd poglądów różnych autorów oraz własnych.	K_U10 K_U19
E1_K	Stosuje się do zasad współpracy w społeczności akademickiej. Ma gotowość do pogłębiania swojej wiedzy z zakresu psychologii.	K_K02 K_K03
E2_K	W toku studiów wykazuje się samodzielnością. Respektuje zasady ochrony własności	K_K10

intelektualnej.

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)								
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny	
E1_W	K_W18	C1, C3	W1-W5	1-6	F						P		
E2_W	.K_W20	C1	W1-W5	1-6	F						P		
E1_U	K_U04	C3	W1-W5	1-6	F						P		
E2_U	K_U06	C1, C3	W1	1-6	F						P		
E3_U	K_U10 K_U19	C1, C2,	W3,W4	2,3, 4,5	F						P		
E1_K	K_K02 K_K03	C1, C2	W3,W4	1-6	F						P		
E2_K	K_K10	C1, C2	W1-W5	1-6	F						P		

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	HISTORIA MYŚLI PSYCHOLOGICZNEJ
Symbol	K2
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z najważniejszymi kierunkami i szkołami psychologicznymi wraz z ich podstawowymi warstwami (metateoria, metodologia, zawartość).</p> <p>C2 Zapoznanie studentów z charakterystyką głównych trendów i prawidłowości dających się wyśledzić w dziejach myśli psychologicznej oraz ich związkiem z koncepcjami współczesnymi.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
<p>W1 Różne możliwe sposoby uprawiania historii myśli psychologicznej. Ujęcie mentalistyczne, pierwszoosobowe (<i>first person data psychology</i>) i fizykalistyczne, trzecioosobowe (<i>third person data psychology</i>) jako dwie podstawowe perspektywy psychologii.</p>	
<p>W2 Platońska i arystotelesowska koncepcja duszy. Charakterystyki duszy oraz jej związków z ciałem i światem w tych koncepcjach.</p>	
<p>W3 Problem psychofizyczny oraz jego konsekwencje dla myśli psychologicznej. Monistyczne (spirytualizm, materializm/fizykalizm, monizm neutralny) oraz dualistyczne (harmonia przedustawna, okazjonalizm, paralelizm psychofizyczny, izomorfizm struktur interakcjonizm) rozwiązania problemu psychofizycznego.</p>	
<p>W4 Okoliczności i przesłanki powstania klasycznej psychologii świadomości. Kartezjański dualizm ontologiczny, Kantowski dualizm epistemologiczny oraz empiryzm brytyjski (J. Locke i D. Hume) – jako filozoficzne zaplecze klasycznej psychologii świadomości.</p>	
<p>W5 Klasyczna psychologia świadomości – podstawowe zagadnienia metateoretyczne, metodologiczne i merytoryczne. Edwarda Titchenera obrona strukturalizmu.</p>	
<p>W6 Nieklasyczne wersje psychologii jako nauki o świadomości: psychologia aktów (F. Brentano); strumień świadomości (W. James), psychologia rozumiejąca (W. Dilthey), psychologia postaci, funkcjonalizm (J. R. Angell), fenomenologiczna koncepcja świadomości.</p>	
<p>W7 Geneza problematyki nieświadomości. główne problemy metodologiczne i terminologiczne. „Pierwsze odkrycie nieświadomości” (Platon, Plotyn, Arystoteles, Augustyn, J. Eckhart, J. Boehme).</p>	
<p>W8 „Drugie odkrycie nieświadomości”: Szkoła Leibniza-Wolffa oraz szkoła Schellinga. A. Schopenhauer, C. G. Carus i E. v. Hartmann.</p>	
<p>W9 "Nieświadomość przed Freudem": Rola badań nad chorobami psychicznymi w kontekście problematyki nieświadomości. Mesmer i ruch magnetyzerski. Hipnoza, automatyzm i dysocjacja.</p>	

W10 Freudowskie ujęcie nieświadomości. Ewolucja psychoanalizy: C. G. Jung, A. Adler. Neopsychoanaliza.	
W11 Behawioryzm. Przesłanki rewolucji behawiorystycznej: darwinizm, refleksologia rosyjska i pawłowizm, psychologia zwierząt, funkcjonalizm, pragmatyzm.	
W12 Radykalny behawioryzm J. B. Watsona oraz B. F. Skinnera.	
W13 Ewolucja behawioryzmu: E. C Tolman, D. O. Hebb, J. Kantor i C. Hull.	
W14 Początki psychologii humanistycznej i transpersonalnej. Ruch Ludzkiego Potencjału: A. Maslow, C. Rogers, F. Pearls, J. Houston. Postulaty psychologii humanistycznej w ujęciu F. Bugental.	
W15 Geneza psychologii poznawczej. Od „Człowieka maszyny” La Mettrie do „Testu Turinga”. Metafora komputerowa w psychologii poznawczej. Myślenie, jako przekształcenia w fizycznym systemie symboli. Okoliczności i przesłanki powstania psychologii ewolucyjnej.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
	6. Przygotowanie do egzaminu
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa
	1. Dobroczyński B. (2001). <i>Ciemna strona psychiki. Geneza i historia idei nieświadomości</i> . Kraków: WUJ
	2. Koczanowicz-Dehnel I. (2004). <i>Jak powstała psychologia?</i> Wrocław: Dolnośląska Szkoła Wyższa Edukacji TWP.
	3. Siuta J, Krzyżewski K. (2000). <i>Behawioryzm i psychologia świadomości (dalej: BiPŚ)</i> . Kraków: WUJ.
	4. Stachowski R. (2000). Historia psychologii: od Wundta do czasów najnowszych. W: J. Strelau (red.), <i>Psychologia. Podręcznik akademicki</i> (tom I). Gdańsk: GWP.
	5. Hill, G. (2004). <i>Moderní psychologie</i> . Praha: Portál.
	6. Hunt, M. (2010). <i>Dějiny psychologie</i> . Praha: Portál.
	7. Kassin, S. (2007). <i>Psychologie</i> . Computer Press.
	Literatura uzupełniająca
	1. Angell J. R. (1907/2000). Psychologia funkcjonalna, [w:] (<i>BiPŚ</i>).
	2. Arystoteles, <i>O duszy</i> (księga pierwsza rozdz. 1, księga druga, rozdziały I-II, IV).
	3. Brentano F. (1874/1999). <i>Psychologia z empirycznego punktu widzenia</i> . Warszawa: PWN (Ks. I, rozdz. 2 i Ks. II rozdz. 1).
	4. Bugental F. (1965/1978). W poszukiwaniu autentyczności, [w:] Jankowski K. (red.), <i>Przełom w psychologii</i> . Warszawa: PIW.
	5. Buss D. (2001). <i>Psychologia ewolucyjna. Jak wytłumaczyć społeczne zachowania człowieka? Najnowsze koncepcje</i> . Gdańsk: GWP (wybrane fragmenty).
	6. Dobroczyński B. (1995). Ostryga, szyszynka, mgła na mózgu. Szkic historyczny o problemie psychofizycznym w psychologii, <i>Znak</i> , 6, 57-68.

	<p>7. Domańska K. (1997). Metafora komputerowa w psychologii poznawczej, [w:] Tyszka T., Materska M. <i>Psychologia i poznanie</i>. Warszawa: PWN.</p> <p>8. Dryjski A. (1931). Współczesne teorie podświadomości, <i>Kwartalnik Filozoficzny</i>, tom. IX.</p> <p>9. Hebb D. O. (1951/2000). Psychologia a nauka o układzie nerwowym, [w:] (<i>BiPŚ</i>).</p> <p>10. James W. (2002). Psychologia. Warszawa: PWN (wybrane fragmenty).</p> <p>11. James W. (1890). The Stream of Thought, Chapter IX w: <i>The Principles of Psychology</i>.</p> <p>12. Skinner B. F. (1963/2000). Pół wieku behawioryzmu, [w:] (<i>BiPŚ</i>).</p> <p>13. Titchener E. B. (1898/2000). Postulaty psychologii strukturalnej, [w:] (<i>BiPŚ</i>).</p> <p>14. Tolman E. C. (1922/2000). Nowa formuła dla behawioryzmu, [w:] (<i>BiPŚ</i>).</p> <p>15. Turing A. M. (1950) Computing Machinery and Intelligence.</p> <p>16. Watson J. (1913/2000). Psychologia jak ją widzi behawiorysta, [w:] (<i>BiPŚ</i>)</p>
--	--

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna historyczne koncepcje psychologiczne. Ma wiedzę o zmianach jakie zachodziły w psychologii na przestrzeni lat oraz o związkach koncepcji historycznych z współczesnymi nurtami	K_W02 K_W03
E2_W	Ma wiedzę o różnych sposobach rozumienia osobowości i różnic indywidualnych przez psychologów w przeszłości	K_W05 K_W06
E1_U	Potrafi przedstawić kontekst historyczny pojęć i koncepcji psychologicznych, wskazując na różnice między podejściami historycznymi a współczesnymi.	K_U03
E2_U	Potrafi czytać ze zrozumieniem teksty psychologiczne i określić ich kontekst historyczny oraz nurt w jakim powstały.	K_U04
E1_K	Docenia wkład klasyków psychologii w rozwój tej dyscypliny i jej współczesny kształt.	K_K04

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
					E1_W	K_W02 K_W03	C2	W1-W15	1,2,4, 5,6	F		
E2_W	K_W05 K_W06	C1	W1-W15	1,2,4, 5,6	F						P	P
E1_U	K_U03	C1,C 2	W1-W15	1,2,4, 5,6	F						P	P
E2_U	K_U04	C1	W1-W15	1,2,4, 5,6	F						P	P
E1_K	K_K04	C1,C 2	W1-W15	1,2,4, 5,6	F						P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	WPROWADZENIE DO PSYCHOLOGII
Symbol	K1
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Treści podstawowe
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu biologii i psychologii na poziomie szkoły średniej, rozumie podstawową terminologię biologiczną.
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Wprowadzenie studenta w podstawowe współczesne i zagadnienia którymi zajmuje się psychologia. Zapoznanie z nurtami i szkołami psychologicznymi oraz stosowaną terminologią.</p> <p>C2 Zapoznanie studenta z miejscem psychologii w systemie nauk oraz stosowanymi przez psychologię metodami badawczymi</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1	Człowiek w przednaukowej myśli psychologicznej: filozofii, literaturze pięknej, tekstach mistrzów życia wewnętrznego.
W2	Psychologia jako jedna z nauk szczegółowych. Przedmiot, metoda, terminologia psychologiczna. Ewolucja rozumienia przedmiotu psychologii: psychologia świadomości, psychologia nieświadomości, behawioryzm.
W3	Specyfika psychologii współczesnej: doświadczenie indywidualne – jego nabywanie, organizowanie i wykorzystywanie jako przedmiot psychologii.
W4	Człowiek jako istota poznająca. Problematyka podmiotu.
W5	Problem meta-teoretycznych założeń w teoriach psychologicznych.
W6	Wnioskowanie z zachowania. Ogólna „typologia” zachowań: niższe – wyższe, werbalne – niewerbalne. Reaktywność, celowość, intencjonalność jako charakterystyki zachowań. Jawne i ukryte sensy zachowań.
W7	Metody ilościowe i jakościowe w psychologii. Opis, wyjaśnianie i rozumienie jako zadania poznawcze psychologii.
W8	Psychologia jako nauka nomotetyczna i jako nauka idiograficzna.
W9	Psychologia wśród innych nauk szczegółowych o człowieku.
W10	Specyfika człowieka: „życie symboliczne”.
W11	Struktura psychologii jako nauki: dyscypliny podstawowe i szczegółowe.
W12	Badania naukowe w psychologii, teorie psychologiczne a praktyka psychologiczna czyli: związek teorii z praktyką.

W13 Możliwości i ograniczenia psychologii.	
W14 Podstawowa problematyka psychologiczna w teorii i praktyce psychologicznej: procesy poznawcze, uczenie się i pamięć, motywacje, emocje, osobowość.	
W15 Etyka psychologa: w badaniach i praktyce psychologicznej.	
Ćw1 Psychologia dnia codziennego jako naiwna metoda interpretacji zjawisk psychicznych i zachowań ludzkich.	
Ćw2 Metody badawcze w psychologii (badania opisowe, korelacyjne i eksperymentalne)	
Ćw3 Koncepcja psychodynamiczna (freudowski obraz człowieka a stanowisko J. Kozieleckiego, mechanizmy obronne, leczenie psychoanalityczne i poradnictwo)	
Ćw4 Koncepcja behawiorystyczna (człowiek zewnątrzsterowny, behawiorystyczne podstawy terapii, trening asertywności)	
Ćw5 Koncepcja poznawcza (człowiek samodzielny, schematy poznawcze a zachowanie człowieka, podejście poznawcze w psychoterapii)	
Ćw6 Koncepcja humanistyczna (człowiek dążący do samorealizacji, teoria osobowości C. Rogersa, psychoterapia skoncentrowana na kliencie, psychoterapia Gestalt)	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
	6. Przygotowanie do egzaminu
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa
	1. Dobroczyński B. (1994). Homo psychologicus versus homo religiosus, <i>Znak</i> , 2, 4-21.
	2. Gałdowa A. (1999). Wprowadzenie [w:] A. Gałdowa (red.) <i>Klasyczne i współczesne koncepcje osobowości</i> , Kraków: WUJ.
	3. Gałdowa A. Wprowadzenie [w:] (red.)
	4. Gałdowa A. (2000). Powszechność i wyjątek. Rozwój osobowości człowieka dorosłego. Kraków: WUJ.
	5. Grzesiuk L. (red). Psychoterapia. Szkoły, zjawiska, techniki i specyficzne problemy. Gdańsk, GWP
	6. Kozielecki, J. (1997). <i>Koncepcje psychologiczne człowieka</i> (wyd.VIII). Warszawa: Wydawnictwo „Żak”.
	7. Stróżewski W. (2002). <i>O wielkości</i> . Kraków: Znak.
	8. Atkinsonová, R. L. a kol. <i>Psychologie</i> . Praha: Portál, 2003.
	Literatura uzupełniająca
1. Kutter P. (2001). Współczesna psychoanaliza. Gdańsk : GWP	
2. Lewicka M., Trzebiński J. (red). Psychologia spostrzegania społecznego. Warszawa : PWN	

	<p>3. Lis - Turlejska M. (red). Nowe zjawiska w psychoterapii. Warszawa: PWN</p> <p>4. Mietzel G. (2002) Wprowadzenie do psychologii. Gdańsk, GWP</p> <p>5. Strelau J. (2000). Psychologia. Podręcznik akademicki, T1 - Podstawy psychologii. Gdańsk : GWP</p> <p>6. Travis C., Wade C.(2000) , Psychologia. Podejścia oraz koncepcje. Warszawa : PWN</p> <p>7. Zimbardo P.G., Ruch F.L. (1999). Psychologia i życie. Warszawa</p>
--	--

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o przedmiocie zainteresowania psychologii, rozumie specyfikę współczesnej psychologii jako nauki nomotetycznej i idiograficznej.	K_W01
E2_W	Zna filozoficzne źródła terminologii stosowanej w psychologii.	K_W02
E3_W	Ma wiedzę o strukturze psychologii jako nauki, jej dyscyplinach podstawowych i szczegółowych zmianach które zachodziły w rozwoju psychologii.	K_W01 K_W03
E4_W	Ma wiedzę o historycznych i współczesnych koncepcjach psychologicznych wyjaśniających zachowanie człowieka .	K_W03 K_W16
E1_U	Potrafi porównać sposób rozumienia człowieka w przednaukowej myśli psychologicznej, filozofii , literaturze i naukowych koncepcjach psychologicznych.	K_U03
E2_U	Potrafi właściwie przyporządkować czytaną literaturę do określonych koncepcji psychologicznych i dyscyplin szczegółowych.	K_U04
E1_K	Jest wrażliwy na problemy etyczne formułowane w psychologii.	K_K02

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	PRAWO WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ
Symbol	O13
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	1
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z regulacjami dotyczącymi prawa autorskiego, prawa własności przemysłowej oraz ustaw dotyczących konkurencji</p> <p>C2 Przekazanie wiedzy na temat znaczenia ochrony własności intelektualnej</p> <p>C3 Wyrobienie umiejętności stosowania przepisów ustaw regulujących ochronę własności intelektualnej</p> <p>C4 Wyrobienie umiejętności kreatywnego myślenia i działania w obszarze ochrony własności intelektualnej.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Wprowadzenie do prawa własności intelektualnej. Pojęcie dóbr niematerialnych oraz własności intelektualnej.	
W2 Przedmioty ochrony prawa autorskiego. Pojęcie utworu jako przedmiotu ochrony prawa autorskiego.	
W3 Przedmiot praw pokrewnych.	
W4 Podmioty praw autorskich i praw pokrewnych.	
W5 Dozwolony użytek chronionych utworów. Umowy prawa autorskiego.	
W6 Ochrona praw autorskich i praw pokrewnych.	
W7 Wprowadzenie do prawa własności przemysłowej.	
W8 Ochrona własności przemysłowej. Procedura i przesłanki uzyskania patentu, prawa ochronnego i prawa z rejestracji;	
W9 Środki cywilne i karne związane z naruszeniem praw własności przemysłowej. Odpowiedzialność cywilna i karna.	
W10 Czyny nieuczciwej konkurencji. Przeciwdziałanie nieuczciwym praktykom rynkowym	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja

	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
	6. Przygotowanie do egzaminu	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Stec P. (red.), <i>Ochrona własności intelektualnej, Zarys wykładu</i>, Wydawnictwo Branta, Bydgoszcz – Opole - Gliwice 2011. 2. Michniewicz G., <i>Ochrona własności intelektualnej</i>, C.H. Beck, Warszawa 2010. 3. Sieńczyło-Chlabicz J., <i>Prawo własności intelektualnej</i>, LexisNexis, Warszawa 2009.. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Załucki M. (red.) <i>Prawo własności intelektualnej. Repetytorium</i>, Difin, Warszawa 2010. 2. Antoniuk J.R., <i>Własność intelektualna, Prawo autorskie i prawa pokrewne, Własność przemysłowa (w:) Podstawy prawne przedsiębiorczości</i>, red. P. Horosz, wyd.2, Oficyna a Wolters Kluwer business, Warszawa 2009. 3. Barta J., Markiewicz R., <i>Prawo autorskie</i>. Wolters Kluwer, Warszawa 2011 4. Nowińska E., U. Promińska, M. du Vall, <i>Prawo własności przemysłowej</i>, LexisNexis, Warszawa 2010. 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	ma elementarną wiedzę w zakresie ochrony własności intelektualnej oraz prawa patentowego	K_W18
E1_U	potrafi pozyskiwać wiedzę z fachowej literatury, baz danych oraz innych źródeł, potrafi analizować i interpretować uzyskane informacje, wyciągać wnioski i formułować opinie na temat prawa własności intelektualnej	K_U04
E2_U	potrafi pracować indywidualnie i grupowo, umie oszacować czas potrzebny na realizację zleconego zadania oraz dotrzymywać terminów realizacji, z poszanowaniem norm z zakresu prawa własności intelektualnej	K_U19
E1_K	rozumie konieczność ciągłego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w zakresie znajomości prawa własności intelektualnej	K_K09, K_K10
E2_K	ma świadomość odpowiedzialności za wykonywaną własną pracę oraz za pracę wykonywaną w zespole, w związku z możliwymi naruszeniami prawa autorskiego oraz własności przemysłowej	K_K10

Tabela odniesień												
Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W18	C1, C2	W2, W3, W4, W5,W7,W 8,W9	1,4 -6	F							P
E1_U	K_U04	C1	W1-W10	1,2, 4-6	F							P
E2_U	K_U19	C4	W1	1,2, 4-6	F							P
E1_K	K_K09, K_K10	C3,C 4	W1-W10	1,2, 4-6	F							P
E2_K	K_K10	C4	W1,W6,W 9	1,2, 4-6	F							P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	BEZPIECZEŃSTWO I HIGIENA PRACY
Symbol	O14
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	1
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu filozofii na poziomie szkoły średniej.
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 Zaznajomienie studentów z pojęciem bezpieczeństwa i higieny pracy oraz rolą komórki BHP w zakładach pracy. C2 Przybliżenie działań BHP prowadzących do zmniejszenia wypadków w miejscu pracy.
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Przybliżenie pojęcia Bezpieczeństwo i Higiena Pracy oraz ich roli i zadań w zakładach pracy.	
W2 Badanie czynników szkodliwych dla zdrowia w określonych warunkach zawodowych i na wybranych stanowiskach pracy.	
W3 Rola BHP w ograniczaniu wpływu szkodliwych czynników na zdrowie pracowników; szkolenia, środki ochrony, rola specjalistycznych badań lekarskich.	
W4 Rola ergonomii w tworzeniu stanowisk pracy zgodnych z zasadami BHP.	
W5 Czynniki wpływające na wypadki w pracy, sposoby ograniczania wypadkowości, dane statystyczne, świadomość i stan zdrowia pracownika.	
W6 Profilaktyka zdrowia – istotny element w walce z wypadkami i choroby zawodowymi.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
	6. Przygotowanie do egzaminu
Literatura podstawowa i uzupełniająca	<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Marek K.: Choroby zawodowe. PZWL, Warszawa 2001. 2. Romanowska – Słomka I.: Wypadki i choroby zawodowe – analiza i koszty. Kraków, 2008. <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Choroby zawodowe w Polsce – zarys statystyki 2005 r. Instytut Medycyny Pracy, Łódź.

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę na temat zasad bezpiecznego wykonywania pracy na wybranych stanowiskach oraz postępowaniu w razie wypadku przy pracy.	K_W18, K_W19
E1_U	Student umie ocenić zagrożenie zdrowia i życia na wybranych stanowiskach pracy oraz ryzyko zawodowe.	K_U05, K_U16
E1_K	Dbą o zachowanie zasad bezpiecznego wykonywania pracy.	K_K12

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W18, K_W19	C1,C2	W1-W6	1,2,4-6	F						P	
E1_U	K_U05, K_U16	C1,C2	W1-W6	1,2,4-6	F						P	
E1_K	K_K12	C1,C2	W1-W6	1,2,4-6	F						P	

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	BIOLOGICZNE PODSTAWY ZACHOWANIA
Symbol	O3
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	8
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu biologii na poziomie szkoły średniej, rozumie podstawową terminologię biologiczną.
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu neuroanatomii, neurofizjologii, psychofizjologii i endokrynologii związanymi z zachowaniem się ludzi i zwierząt oraz przekazanie elementarnej wiedzy z zakresu biopsychologicznych mechanizmów zachowania</p> <p>C2 Zapoznanie studentów z zasadami diagnostyki biomedycznej i wykształcenie prawidłowych nawyków pracy w laboratorium</p> <p>C3 Wykształcenie umiejętności wnioskowania przyrodniczego</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Definicje zachowania. Odruchy. Elementy łuku odruchowego.	
W2 Środowisko biologiczne organizmu. Istota procesów fizjologicznych.	
W3 Specjalizacja funkcji w organizmie. Kontrola czynności układów.	
W4 Tkanka nerwowa i glejowa. Specyfika budowy komórki nerwowej.	
W5 Pobudliwość i pobudzenie. Prawo „wszystko albo nic”. Geneza zjawisk bioelektrycznych.	
W6 Potencjał spoczynkowy. Ruch cząsteczek przez błonę komórkową.	
W7 Potencjał czynnościowy. Napięciozależne kanały jonowe.	
W8 Rozprzestrzenianie się informacji. Struktura i funkcja synaps.	
W9 Receptory. Przetwarzanie energii bodźca.	
W10 Organizacja i budowa układu nerwowego.	
W11 Autonomiczny układ nerwowy: antagonizm czynnościowy części współczulnej i przywspółczulnej. Stres i relaks.	
W12 Fizjologia układu ruchu.	
W13 Układ humoralny i jego wpływ na zachowanie.	
W14 Rytmy biologiczne. Fizjologiczne mechanizmy snu.	
W15 Biologiczne podłoże pamięci i uczenia się.	
Ćw1 Podstawy życia. Budowa i czynności komórki.	
Ćw2 Główne zasady genetyki. Rozwiązywanie krzyżówek genetycznych .	
Ćw3 Fizjologia i krążenie płynów ustrojowych	
Ćw4 Fizjologia wymiany gazowej	
Ćw5 Fizjologia odżywiania, trawienia i wydalania	

Ćw6 Fizjologia rozrodu człowieka:		
Ćw7. Podstawy genetyczne chorób psychicznych:		
Ćw8 Uwarunkowania genetyczne chorób neurologicznych:		
Ćw9. Zdrowie i starzenie się. Waga ciała i otyłość, uzależnienia; stres i ryzyko chorób wieńcowych; problemy zdrowotne wieku starczego.		
Ćw10 Systemy sensoryczne: czucie somatyczne, wzrok i słuch.		
Ćw11 Odruchy człowieka.		
Ćw12 Budowa tkanki mięśnia sercowego. Automatyizm serca. Cechy charakterystyczne tkanki bodźcoprzewodzącej. Rozprzestrzenianie depolaryzacji w sercu. Tętno. Czynniki określające wartość ciśnienia tętniczego krwi.		
Ćw13 Symulacja komputerowa potencjałów czynnościowych.		
Ćw14 EEG człowieka.		
Ćw15 Rytmika funkcji życiowych. Rodzaje rytmów biologicznych.		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	6. Przygotowanie do egzaminu	
	Literatura podstawowa	
	8. Martin G.N. (2001). Neuropsychologia. Wydawnictwo Lekarskie PZWL.	
	9. Sadowski B. (2001). Biologiczne podstawy zachowania. Wydawnictwo Naukowe PWN.	
	10. Konturek S. (1998) Neurofizjologia. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.	
	11. Michajlik A., Ramotowski W. (2001) Anatomia i fizjologia człowieka. Wydawnictwo Lekarskie PZWL	
	Literatura uzupełniająca	
	17. Plomin R., DeFries J., McClearn G., McGuffin P. (2001). Genetyka zachowania. Wydawnictwo Naukowe PWN	
	18. Traczyk W. (2002) Fizjologia człowieka w zarysie . Wydawnictwo Lekarskie PZWL.	
	19. Wiener J. (1996). Medycyna behawioralna. Urban & Partner .Wydawnictwo Medyczne.	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna budowę komórek i tkanek oraz rozumie zachodzące w nich zjawiska biofizyczne.	K_W13
E2_W	Student zna i rozumie zasady genetyki oraz rolę	K_W11

E2_W	K_W11 K_W14	C1	Ćw2, Ćw7, Ćw8	1-6	F	F							
E3_W	K_W13 K_W16	C1	W1, W3, W10-13, Ćw3-6, Ćw12	1-6	F	F						P	P
E4_W	K_W08	C1	W15, Ćw10-11, Ćw14,	1-5	F	F							
E1_U	K_U12	C2, C3	W1,11-15, Ćw9- 11,14,15	1-5	F	F						P	P
E2_U	K_U12 K_U15	C2, C3	W1-15, Ćw1-7, Ćw12-15	1-5	F	F						P	P
E1_K	K_K13	C1, C3	W1-2, W11-15, Ćw2-11 Ćw15	1-5	F	F						P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	METODOLOGIA BADAŃ PSYCHOLOGICZNYCH
Symbol	K 3
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu biologii na poziomie szkoły średniej, rozumie podstawową terminologię biologiczną.
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 Pogłębianie u studentów biernej świadomości metodologicznej. C1 Pogłębianie u studentów czynnej świadomości metodologicznej.
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Pojęcie kontroli eksperymentalnej.	
W2 Osobliwości badania psychologicznego (wg S. Rosenzweiga).	
W3 Trafność w badaniach eksperymentalnych.	
W4 Redukcja zagrożeń dla trafności.	
W5 Etyka w badaniach psychologicznych.	
W6 Komunikowanie wyników badań eksperymentalnych.	
W7 Metody nieeksperymentalne.	
W8 Analiza archiwalna – specyfika, obszary zastosowania.	
W9 Badania sondażowe.	
W10 Zogniskowane wywiady grupowe	
Ćw1 Nastawienia badacza na potwierdzenie hipotezy badawczej.	
Ćw2 Efekty oczekiwań interpersonalnych badacza i zapobieganie ich występowaniu. Zapobieganie występowaniu efektu.	
Ćw3 Trafność zewnętrzna i wewnętrzna. Zagrożenia dla trafności według Campbell'a i Stanley'a.	
Ćw4 Zagrożenia dla trafności.	
Ćw5 Kontrola efektów związanych z osobą badaną.	
Ćw6 Kontrola efektów związanych z osobą eksperymentatora.	
Ćw7 Wybór osób badanych i ich przydział do grup eksperymentalnych.	
Ćw8 Kontrola poprzez schematy eksperymentalne.	
Ćw9 Dylematy etyczne. Standardy etyczne APA.	
Ćw10 Komunikowanie wyników badań eksperymentalnych. Wstęp teoretyczny, metoda, rezultaty, dyskusja.	
Ćw11 Metody nieeksperymentalne.	
Ćw12 Prowadzenie analiz archiwalnych. Próbkowanie. Wady i zalety analizy archiwalnej.	
Ćw13 Specyfika badań sondażowych.	
Ćw14 Tworzenie kwestionariusze.	
Ćw15 Specyfika metody. Dynamika grupy. Obszary zastosowania. Wady i zalety wykorzystania grup	

focusowych.		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	1. Aronson E. (2002):. Człowiek istota społeczna. Wybór tekstów. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.	
	2. Brzeziński, J. (1996). Metodologia badań psychologicznych. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa	
	3. Czarnecki K. (2001) Naukowy rozwój człowieka. Kraków, Impuls	
	4. Nowak S. (1985) Metodologia badań społecznych. Warszawa, PWN	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o specyfice naukowych metod badawczych stosowanych w psychologii, rodzaju pozyskiwanych danych i sposobach ich analizy.	K_W01 K_W04
E2_W	Rozumie terminologię stosowaną przy planowaniu badań eksperymentalnych i kwestionariuszowych.	K_W07 K_W04
E1_U	Potrafi formułować problemy i hipotezy badawcze w języku naukowym psychologii oraz dokonać poprawnej operacjonalizacji hipotez.	K_U01 K_U02
E2_U	Potrafi prawidłowo zaprojektować naukowe badanie psychologiczne, wykorzystując metody eksperymentalne i kwestionariuszowe.	K_U02 K_U14
E3_U	Potrafi zaprezentować własny projekt badawczy w kontekście dotychczasowych badań innych autorów oraz teorii psychologicznych.	K_U04 K_U10
E1_K	Docenia wkład psychologicznych badań naukowych, ich wyników i standardów etycznych w rozwój nauk społecznych.	K_K02 K_K04

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W01 K_W04	C1,C 2	W1-W10	1,2, 4-6			F				P	P
E2_W	K_W07 K_W04	C1,C 2	W1-W10	1,2, 4-6			F				P	P
E1_U	K_U01 K_U02	C2	Ćw1-9, Ćw11-15	1-6	F		F				P	P
E2_U	K_U02 K_U14	C2	Ćw1-9, Ćw11-15	1-6	F		F				P	P
E3_U	K_U04 K_U10	C2	W6, Ćw10	1-6	F		F				P	P
E1_K	K_K02 K_K04	C1,C 2	W1-10, Ćw1-15	1-6	F		F				P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	STATYSTYKA
Symbol	K4
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	4
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu matematyki na poziomie szkoły średniej.
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi metodami opisu statystycznego i wnioskowania statystycznego.</p> <p>C2 Zapoznanie studentów z wielowymiarowymi technikami eksploracyjnymi i regresji wielokrotnej.</p> <p>C3 Nabycie przez studentów umiejętności obsługi programów statystycznych, pozwalających na przeprowadzanie analiz.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Podstawowe statystyki opisowe.	
W2 Proces wnioskowania statystycznego (pytania badawcze, hipotezy badawcze, błędy pierwszego i drugiego rodzaju) Projektowanie i analiza eksperymentów przy użyciu STATISTICA	
W3 Porównania średnich z zastosowaniem testów t-studenta	
W4 Analiza wariancji (model dwu- i trójczynnikiowy, analiza kontrastów, testy post-hoc, wariancja wyjaśniona)	
W5 Regresja wielokrotna (analiza regresji a analiza wariancji).	
W6 Analiza rzetelności i pozycji (alfa Cronbacha i inne wskaźniki rzetelności) .	
W7 Analiza czynnikowa (rotacje ortogonalne, analiza hierarchiczna, confirmacyjna analiza czynnikowa)	
W8 Analiza kanoniczna	
W9 Elementy analizy dyskryminacyjnej	
W10 Analiza skupień .	
Ćw1 Podstawowe statystyki opisowe. Posługiwanie się pakietem STATISTICA i SPSS.	
Ćw2 Proces wnioskowania statystycznego (pytania badawcze, hipotezy badawcze, błędy pierwszego i drugiego rodzaju) Projektowanie i analiza eksperymentów przy użyciu STATISTICA	
Ćw3 Wykorzystanie pakietu STATISTICA do przeprowadzania porównań średnich.	
Ćw4 Metody graficznej prezentacji wyników.	
Ćw5 Analiza regresji a analiza wariancji.	
Ćw6 Analiza rzetelności i pozycji (alfa Cronbacha i inne wskaźniki rzetelności) .	
Ćw7 Analiza czynnikowa (rotacje ortogonalne, analiza hierarchiczna, confirmacyjna analiza czynnikowa)	
Ćw8 Analiza kanoniczna	
Ćw9 Elementy analizy dyskryminacyjnej	

Ćw10 Analiza skupień .		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia z użyciem specjalistycznego oprogramowania	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
6. Przygotowanie do egzaminu		
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa <ol style="list-style-type: none"> 1. Brzeziński J. (2000). Metodologia badań psychologicznych. Warszawa: PWN. 2. Ferguson G. A., Takane Y. (1997). Analiza statystyczna w psychologii i pedagogice. Warszawa: PWN. 3. Paszkiewicz E. (1985). Podstawy procesu badawczego w psychologii. W: Wołoszynowa L. (red.), Materiały do nauczania psychologii. Seria III, tom 4 (s. 128 - 164). 4. Shaugnessy J. J., Zechmeister E. B., Zechmeister J. S. (2002). Metody badawcze w psychologii. Gdańsk: GWP. 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o różnych metodach statystycznego opisu i analizy danych ilościowych i jakościowych.	K_W04
E1_U	Potrafi dokonać statystycznego opisu danych ilościowych, wykorzystując oprogramowanie komputerowe.	K_U02
E2_U	Potrafi właściwie dobrać i zastosować metody statystycznej weryfikacji hipotez, oraz zaprezentować wnioski z przeprowadzonej analizy.	K_U01 K_U10
E3_U	Potrafi przeprowadzić analizę rzetelności stosowanych narzędzi kwestionariuszowych, wykorzystując metody statystyczne.	K_U13 K_U01
E4_U	Potrafi poprawnie zinterpretować dane statystyczne zamieszczone w artykułach naukowych i popularnonaukowych oraz ocenić poprawność stosowanej metodologii i wniosków	K_U11 K_U10

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W04	C1,C2	W1-W10	1-6	F		F				P	P
E1_U	K_U02	C1, C3	W1, W3, Ćw1, Ćw3, Ćw4	1-6	F		F					P
E2_U	K_U01 K_U10	C1, C2,C3	W1-W10, Ćw1- Ćw10	1-6	F		F					P
E3_U	K_U13 K_U01	C1,C2 ,C3	W5,6,7, Ćw5,6,7	1-6	F		F					P
E4_U	K_U11 K_U10	C1	W1-W10, Ćw1- Ćw10	1-6	F							P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	SOCJOLOGIA
Symbol	O11
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	4
Wymagania wstępne	
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z podstawami pojęciami socjologii, struktur społecznych, zróżnicowaniem społecznym i problematyką więzi społecznych.</p> <p>C2 Przekazanie wiedzy na temat mechanizmów kulturowych i społecznych zachodzących w społeczeństwie, procesami kontroli społecznej i socjalizacji.</p> <p>C3 Zapoznanie z rodzajami i funkcjami interakcji i komunikacji społecznej.</p> <p>C4 Wyrobienie zrozumienia dla innych kultur – postaw opartych na relatywizmie kulturowym.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Definicja i rozwój socjologii. Struktury społeczne.	
W2 Pojęcie i elementy kultury, relatywizm kulturowy.	
W3 Podział i funkcjonowanie grup.	
W4 Proces socjalizacji.	
W5 Komunikacja jako proces.	
W6 Władza i zróżnicowanie społeczne.	
W7 Kontrola społeczna i konformizm.	
W8 Zaburzenia, dewiacje i sprzeciw społeczny.	
W9 Rodzina w ujęciu socjologicznym.	
W10 Kobieta w socjologii.	
Ćw1 Zjawiska zachodzące w małej grupie społecznej	
Ćw2 Interakcje i role społeczne.	
Ćw3 Rodzaje badań społecznych.	
Ćw4 Planowanie i przeprowadzanie badań opinii publicznej	
Ćw5 Zmiana a inżynieria społeczna – szanse i zagrożenia związane z planowaniem i wdrażaniem zmian.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje

6. Przygotowanie do egzaminu		
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa:	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Szacka B., Wprowadzenie do socjologii, Oficyna Naukowa, Warszawa 2008. 2. Giddens A., Socjologia, PWN, Warszawa 2006. 3. Sztompka P., Socjologia, Analiza społeczeństwa, Wydawnictwo Znak, Kraków 2007.. 4. Bauman, Z., May, T. <i>Myslet sociologický :netradiční uvedení do sociologie</i>. Praha: Sociologické nakladatelství, 2004. 5. Petrusek, M. <i>Základy sociologie</i>. Praha: Akademie veřejné správy 2009. 6. Osborne, R., Van Loon, B. <i>Sociologie</i>. Praha: Portál 2007. 7. Urban, L.: <i>Sociologie trochu jinak</i>. Praha: Grada, 2006 	
	Literatura uzupełniająca:	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Sztompka P., Socjologia zmian społecznych, Znak, Kraków 2005 2. Mills C.W, Wyobrażenia socjologiczna, PWN, Warszawa 2007 3. Punch, K.F. <i>Úspěšný návrh výzkumu</i>. Praha: Portál, 2008 4. Reichel, J. <i>Kapitoly systematické sociologie</i>. Praha: UK, 2008. 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna mechanizmy powstawania i funkcjonowania więzi społecznych oraz rodziny jako grupy społecznej, rodzaje władzy.	K_W09, K_W10, K_W19
E2_W	Student wie jakie są zasady komunikowania społecznego i interpersonalnego oraz umie określić role jakie jednostka pełni w społeczeństwie w różnych ujęciach.	K_W10, K_W21
E3_W	Student zna mechanizmy socjalizacji, podstawowe struktury społeczne i zagadnienia kontroli społecznej, zna metody badań społecznych.	K_W04, K_W19
E1_U	Student potrafi wykorzystać kompetencje dotyczące komunikacji interpersonalnej w procesie interakcji społecznych.	K_U16, K_U19
E2_U	Student potrafi pracować w zespole oraz kształtować świadomie kontakty społeczne.	K_U19
E1_K	Student jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie, umie przyjąć postawę opartą na relatywizmie kulturowym.	K_K07, K_K13

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny							
					Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W09, K_W10, K_W19	C1	W1-W4	1,2, 4-6	F						P	P
E2_W	K_W10, K_W21	C2, C3	W6-W10, Ćw1-2	1-6	F						P	P
E3_W	K_W04, K_W19	C3, C4	W1-W10, Ćw3	1-6	F						P	P
E1_U	K_U16, K_U19	C3, C4	Ćw1-5	1-6	F							
E2_U	K_U19	C1, C2, C3,	Ćw1-5	2-6	F							
E1_K	K_K07, K_K13	C4	W1-W10, Ćw1-5	1-6	F						P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Dziedzina	psychologia
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	ANTROPOLOGIA KULTUROWA
Symbol	K14
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia kierunkowego
Liczba punktów ECTS	2
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Przyswojenie przez studenta podstawowych wiadomości z zakresu antropologii kulturowej</p> <p>C2 .Poznanie przez studenta antropologicznych źródeł współczesnych struktur i norm społecznych i kulturowych</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Centralne zagadnienia antropologii społeczno-kulturowej. Zakres, dziedziny, metody i podstawowe pojęcia antropologii. Praktyczny sens antropologii społeczno-kulturowej	
W2 Historia rozwoju gatunku. Etapy rozwoju hominidów. Paleolit, neolit.	
W3 Produkcja, dystrybucja i konsumpcja jako problemy badawcze antropologii	
W4. Rodzina, małżeństwo, pokrewieństwo jako kategorie symboliczne w antropologii.	
W5 Antropologiczna i kulturowe rozumienie płci	
W6 Wiek jako kategoria kulturowa. Rola rytuałów przejścia w kulturach.	
W7. Systemy symboliczne. Kultura i język a. uczenie się i tworzenie pojęć b. symbole i znaki c. struktura języka d. komunikacja niewerbalna	
W8 Religia i magia	
W9 Rytuały, mity, legendy, opowieści ludowe	
W10 Różnice kulturowe a zaburzenia psychiczne	
W11 Specyfika ruchów migracyjnych – wyzwania dla kultury dominującej	
W12 Antropologia ubóstwa	

W13. Globalizm, globalizacja, multikulturalizm		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa <ol style="list-style-type: none"> 1. Barnard Alan. 2006. ANTROPOLOGIA. Warszawa: PIW. 2. Hann Chris. 2008. ANTROPOLOGIA SPOŁECZNA. Kraków: WUJ. 3. Reichholf Josef H. 1992, ZAGADKA RODOWODU CZŁOWIEKA. NARODZINY CZŁOWIEKA W GRZE SIŁ Z PRZYRODĄ, Warszawa: PWN. 	
	Literatura uzupełniająca <ol style="list-style-type: none"> 1. Marian Filipiak, Socjologia kultury. Zarys zagadnień, Lublin 2003 2. Marek Szopski, Komunikowanie międzykulturowe, Warszawa 2005 3. John Storey, Studia kulturowe i badania kultury popularnej. Teorie i metody, Kraków 2003 4. Ewa Krawczak, Antropologia kulturowa. Klasyczne kierunki, szkoły, orientacje, Lublin 2004 5. Marian Filipiak, Homo communicans. Wprowadzenie do teorii masowego komunikowania, Lublin 2004 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna i rozumie terminologię z zakresu antropologii kultury	K_W02 K_W09
E2_W	Zna przemiany zachodzące we współczesnym świecie kulturowym oraz kontekst współczesnych studiów kulturowych: społeczeństwo postindustrialne, globalizacja, postmodernizm, feminizm	K_W02 K_W09
E1_U	Potrafi interpretować zjawiska charakterystyczne dla świata wielokulturowego w kontekście przemian społeczeństw tradycyjnych i nowoczesnych.	K_U05 K_U15 K_U16
E2_U	Posiada umiejętność analizowania i rozumienia zjawisk kulturowych w kategoriach antropologicznych z uwzględnieniem szerszego kontekstu strukturalnego i politycznego.	K_U05 K_U15 K_U16

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W02 K_W09	C1,C 2	W1-W13	1,4, 5,6	F						P	P
E2_W	K_W02 K_W09	C1,C 2	W3-W13	1,4, 5,6	F						P	P
E1_U	K_U05 K_U15 K_U16	C1,C 2	W4-W7	1,4, 5,6	F						P	P
E2_U	K_U05 K_U15 K_U16	C1,C 2	W3-W7	1,4, 5,6	F						P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	JĘZYK ANGIELSKI - POZIOM A2
Symbol	O5
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	Znajomość języka angielskiego na poziomie A1
Przedmiot wprowadzający	
Cele przedmiotu	C1 Wykształcenie umiejętności komunikacji w języku angielskim w mowie i na piśmie na poziomie A2
Program kształcenia	
Treść nauczania	
L1 Gramatyka: czas teraźniejszy prosty	
L2 Gramatyka: czas teraźniejszy ciągły	
L3 Gramatyka: zaimki względne	
L4 Gramatyka: czas przeszły prosty (czasowniki regularne i nieregularne)	
L5 Gramatyka: czas przeszły ciągły	
L6 Gramatyka: pytania ogólne w czasie teraźniejszym prostym i przeszłym prostym (w tym pytania o podmiot)	
L7 Gramatyka: czas przyszły prosty	
L8 Gramatyka: czas Present Perfect	
L9 Gramatyka: stopniowanie przymiotników (również formy nieregularne)	
L10 Gramatyka: liczba mnoga rzeczowników (reczowniki policzalne i niepoliczalne)	
L11 Gramatyka: przymiotniki i przysłówki	
L12 Gramatyka: użycie formy bezokolicznika	
L13 Gramatyka: czasowniki modalne (have to, must, should, might - formy twierdzące, przeczące i pytające)	
L14 Gramatyka: I okres warunkowy	

L15 Gramatyka: II okres warunkowy	
L16 Gramatyka: struktura „Used to”	
L17 Gramatyka: strona bierna (podstawy)	
L18 Gramatyka: I-szy okres warunkowy	
L19 Gramatyka: zdania czasowe	
L20 Gramatyka: liczebniki porządkowe	
L21 Słownictwo dotyczące rodziny	
L22 Słownictwo dotyczące części ciała	
L23 Słownictwo dotyczące cech ludzi (cechy zewnętrzne i charakteru)	
L24 Słownictwo dotyczące spędzania wolnego czasu	
L25 Słownictwo dotyczące liczebników porządkowych (w tym daty, określanie godzin urzędowania itp.)	
L26 Słownictwo dotyczące relacjonowania zdarzeń z przeszłości	
L27 Słownictwo dotyczące kierunków świata	
L28 Słownictwo dotyczące miast, znanych miejsc itp.(przymiotniki)	
L29 Słownictwo dotyczące napisania biografii	
L30 Słownictwo dotyczące zdrowia i zdrowego stylu życia	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Konwersacje
	3. Ćwiczenia indywidualne i grupowe (w tym ćwiczenia z technikami audio)
	4. Zadania domowe
	5. Analiza literatury przedmiotu
	6. Konsultacje
7. Przygotowanie do kolokwium zaliczeniowego	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura obowiązkowa
	Oxenden, C.; Latham-Koenig, C.; Seligson, P., New English File, Pre-Intermediate, Student’s book 2005, Oxford University Press 2. Oxenden, C.; Latham-Koenig, C.; Seligson, P., New English File, Pre-

	<p>Intermediate, Workbook2005, Oxford University Press</p> <p>3. Kay, S.; Jones, V.; Kerr, P., Inside Out, Pre-Intermediate, Student's book2002, Macmillan</p> <p>4. Kay, S.; Jones, V.; Kerr, P., Inside Out, Pre-Intermediate, Workbook2002, Macmillan</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>1. Murphy, R., English Grammar in Use2005, Cambridge University Press</p> <p>2. Phillips, J. (red), Oxford Wordpower2008, Oxford University Press</p>
--	---

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
K1_U	Ma znajomość języka angielskiego w mowie i w piśmie, zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu A2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	K_U20

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
					K1_U	K_U20	C1	L1-L30	1-7	F	P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA OGÓLNA: OSOBOWOŚĆ
Symbol	K9
Poziom studiów	Studia pojednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu <i>Wprowadzenia do psychologii</i> i <i>Historii myśli psychologicznej</i> , rozumie podstawową terminologię psychologiczną
Przedmiot wprowadzający	<i>Wprowadzenie do psychologii, Historia myśli psychologicznej</i>
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z zasadniczymi problemami i teoretycznymi orientacjami psychologii osobowości, z uwzględnieniem ich historycznego i aktualnego znaczenia.</p> <p>C2 Zapoznanie studentów z pojęciami, teoriami i metodami psychologii osobowości jako podstawowymi i bardzo użytecznymi narzędziami wszelkiej praktyki psychologicznej.</p> <p>C3 Wykształcenie umiejętności krytycznej oceny i elastycznego wykorzystywania psychologicznych teorii.</p> <p>C4 Wykształcenie umiejętności analizy przypadków przy użyciu konkretnych teorii osobowości.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Czym jest osobowość? Historia badań osobowości: zróżnicowanie teoretyczne i metodologiczne.	
W2 Zasadnicze problemy psychologii osobowości: czym/kim jest człowiek?, spór natura-wychowanie, spór osoba-sytuacja, problem psychofizyczny.	
W3 Psychoanaliza Zygmunta Freuda: determinizm, struktura i rozwój osobowości, znaczenie lęku i mechanizmów obronnych.	
W4 Psychologia analityczna Carla Gustava Junga: struktura i dynamika osobowości, proces indywidualizacji, typy psychiczne.	
W5 Psychologia indywidualna Alfreda Adlera i neopsychoanalityczne teorie Karen Horney, Ericha Fromma i Erika Eriksona.	
W6 Uczeńiowe ujęcie osobowości: postulaty Johna Watsona, teoria bodźca-reakcji Clarka Hulla, teoria wzmocnienia Johna Dollarda i Neale'a Millera.	
W7 Osobowość jako zespół cech: psychologia jednostki Gordona W. Allporta, czynnikowo-analityczne ujęcie Raymonda B. Cattella, trójczynnikowa teoria Hansa J. Eysencka,	

Pięciodziesięcoczynnikowy Model Osobowości.	
W8 Humanistyczne ujęcie osobowości Abrahama Masłowa i fenomenologiczne Carla Rogersa.	
W9 Osobowość w perspektywie egzystencjalnej: propozycje Victora E. Frankla i Ronalda D. Lainga.	
W10 Konstruktywistyczne ujęcie osobowości George`a Kelly`ego. George Kelly, Kurt Lewin, Jerome Bruner i Julian Rotter: prekursorzy poznawczego ujęcia osobowości.	
W11 Osobowość w ujęciu poznawczym: funkcje, podstawowe składniki. Znaczenie obrazu siebie i samooceny. Procesy kontroli i samoregulacji.	
W12 Społeczno-poznawcze ujęcie osobowości Alberta Bandury i Waltera Mischela.	
W13 Biologiczne ujęcie osobowości: genetyka zachowania i psychologia ewolucyjna.	
W14 „Cudze chwalicie, swego nie znacie”: polskie teorie osobowości – propozycje Antoniego Kępińskiego, Kazimierza Dąbrowskiego, Wiesława Łukaszewskiego, Kazimierza Obuchowskiego, Tadeusza Mądrzyckiego i Józefa Kozielskiego.	
W15 Osobowość „z lotu ptaka”: integrujące ujęcia Josepha Nuttina, Dana P. McAdamsa i Kena Wilbera.	
Ćw1 Czym są: osoba, osobowość, Ja, tożsamość, podmiotowość? Co je dzieli, a co łączy? Jakie zachodzą między nimi relacje? W jaki sposób można je badać?	
Ćw2 Czym teorie osobowości różnią się od innych psychologicznych teorii? Wymagania stawiane teoriom osobowości. Kryteria analizy osobowości i jej teorii.	
Ćw3 Czy teorie osobowości są uniwersalne? Osobowość a kultura.	
Ćw4 Jak wiele „ja” jest w Ja? – Ja i tożsamość jako formy doświadczania osobowości.	
Ćw5 Nieświadomość: głęboka czy płytka? Ujęcie psychodynamiczne i poznawcze.	
Ćw6 Opowiadanie własnej osobowości: ujęcie narracyjne.	
Ćw7. Osobowość „zdrowa” i „chora”: czy ktokolwiek jest normalny?	
Ćw8 Do czego teorie osobowości są potrzebne i przydatne? Możliwości ich wykorzystywania.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja grupowa
	3. Wykonywanie zadań w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Studia przypadków
	6. Przygotowanie pracy zaliczeniowej
	7. Konsultacje
8. Przygotowanie do egzaminu	

Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa 1. Oleś P. K. (2009). <i>Wprowadzenie do psychologii osobowości. Nowe wydanie.</i> Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. 2. Pervin L. A. (2002). <i>Psychologia osobowości.</i> Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. 3. Hall C. S., Lindzey G., Campbell J. B. (2010). <i>Teorie osobowości. Wydanie nowe.</i> Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
	Literatura uzupełniająca 1. Pervin L. A., John O. P. (2002) <i>Osobowość: teoria i badania.</i> Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. 2. Gałdowa A. (red.). (1999). <i>Klasyczne i współczesne koncepcje osobowości.</i> Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. 3. Gałdowa A. (red.). (1999). <i>Wybrane zagadnienia z psychologii osobowości.</i> Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna historyczne i współczesne teorie osobowości oraz różnice jakie występują między różnymi nurtami i teoriami.	K_W03 K_W05
E2_W	Ma wiedzę o tym, w jaki sposób rozwijają się cechy osobowości i jakie są ich biologiczne, społeczne, psychologiczne, poznawcze determinanty.	K_W09 K_W14
E1_U	Potrafi scharakteryzować różnorodność zachowań człowieka, odwołując się do wybranych teorii osobowości.	K_U07
E2_U	Potrafi przedstawić sposoby rozumienia osobowości przez psychologów w przeszłości i współcześnie oraz odnieść się do społecznego kontekstu powstawania teorii osobowości oraz aktualnego stanu wiedzy o człowieku.	K_U03 K_U11
E1_K	Docenia znaczenie osobowości człowieka jako czynnika wpływającego na całokształt funkcjonowania psychicznego i społecznego.	K_K11

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Wzrost dydaktyczny	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)

						Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W03 K_W05	C1,C2	W1-W2, Ćw1,2	1-8			F					P	P
E2_W	K_W09 K_W14	C1,C2	W3-W10	1,2,4 -8			F	F				P	P
E1_U	K_U07	C3,C4	Ćw1-8	1-8	F			F				P	P
E2_U	K_U03 K_U11	C3,C4	Ćw1-8	2-8	F			F				P	P
E1_K	K_K11	C2,C4	W1-W10, Ćw1-8	1-8	F			F				P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA OGÓLNA: PROCESY POZNAWCZE
Symbol	K7
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	9
Wymagania wstępne	Student rozumie podstawową terminologię psychologiczną.
Przedmiot wprowadzający	
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami, teoriami i metodami psychologii poznawczej.</p> <p>C2 Zapoznanie studentów z zasadniczymi prawidłowościami związanymi z ludzkim funkcjonowaniem poznawczym.</p> <p>C3 Wykształcenie umiejętności przeprowadzenia prostych badań w ramach tej dziedziny wiedzy.</p> <p>C4 Wykształcenie umiejętności zastosowania wiedzy z zakresu psychologii poznawczej do krytycznej analizy wyników badań i rozwiązywania problemów praktycznych, takich jak rozumienie zaburzeń uwagi czy konstruowanie przekazów medialnych.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Narodziny i rozwój psychologii poznawczej, jej przedmiot zainteresowania	
W2 Podstawowe problemy psychologii procesów poznawczych	
W3 Reprezentacje umysłowe – definicje, rodzaje, koncepcje	
W4 Świadomość – czym jest? Teorie nieświadomości	
W5 Uwaga – definicje, rodzaje, główne mechanizmy	
W6 Procesy spostrzegania	
W7 Pamięć i jej modele	
W8 Mechanizmy pamięci i procesy uczenia się	
W9 Operacje umysłowe i myślenie	
W10 Struktury wiedzy	
Ćw1 Wprowadzenie. Potoczne a naukowe rozumienie poznania	
Ćw2 Procesy automatyczne i kontrolowane	
Ćw3 Mechanizmy rządzące uwagą, możliwości ich kontrolowania.	
Ćw4 Czym jest język, jakie spełnia funkcje? Jego związki z myśleniem	
Ćw5 Uczenie się na co dzień. Pamięć autobiograficzna	
Ćw6 Podejmowanie decyzji – ile w nim umysłu, a ile afektu?	
Ćw7 Twórczość – teorie i praktyka.	

Ćw8 Inteligencja a wiedza, myślenie a rozumienie.		
Cw9 Metody badania sprawności poznawczej		
Cw10 Aplikacje wiedzy o procesach poznawczych w psychologii transportu		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja grupowa	
	3. Wykonywanie zadań w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Studia przypadków	
	6. Konsultacje	
	7. Przygotowanie do egzaminu	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	4. Maruszewski, T. (2011). <i>Psychologia poznania. Umysł i świat</i> . Gdańsk: GWP.	
	5. Nęcka E., Orzechowski J., Szymura B. (2006) <i>Psychologia poznawcza</i> . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.	
	6. Sternberg R. J. (2001). <i>Psychologia poznawcza</i> . Warszawa: Wydawnictwo Szkolne i Pedagogiczne.	
	Literatura uzupełniająca	
	4. Pinker, S. (2002). <i>Jak działa umysł</i> . Warszawa: Książka i Wiedza.	
5. Nęcka E. (2001). <i>Psychologia twórczości</i> . Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.		
6. Maruszewski T. (2005). <i>Pamięć autobiograficzna</i> . Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.		
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o historii psychologii poznawczej oraz roli koncepcji poznawczych w psychologii różnic indywidualnych.	K_W03 K_W06
E2_W	Ma usystematyzowaną wiedzę na temat procesów spostrzegania, pamięci i świadomości oraz teorii opisujących te zjawiska. Ma wiedzę na temat procesów integracji sensorycznej i ich praktycznych zastosowaniach.	K_W08
E1_U	Potrafi opisać zachowanie jednostki w kategoriach mechanizmów percepcji, pamięci i uwagi.	K_U07 K_U08
E2_U	Potrafi scharakteryzować funkcjonowanie poznawcze człowieka odwołując się do teorii i	K_U07 K_U08 K_U11

					badań oraz ich praktycznych zastosowań.							
E1_K					Ma świadomość, że jednym z czynników determinujących zachowanie człowieka jest jego funkcjonowanie poznawcze, potrafi wykorzystać to w praktyce.						K_K11	
Tabela odniesień												
Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W03 K_W06	C1	W1-W2, Ćw1	1-7			F				P	P
E2_W	K_W08	C2	W3-W10	1,2,4 -7			F				P	P
E1_U	K_U07 K_U08	C3,C4	Ćw2-10	1-7	F		F				P	P
E2_U	K_U07 K_U08 K_U11	C3,C4	Ćw2-10	2-7	F						P	P
E1_K	K_K11	C2,C4	W1-W10, Ćw1-10	1-7	F						P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA ROZWOJU CZŁOWIEKA W CYKLU ŻYCIA
Symbol	K 12
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	10
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu psychologii ogólnej
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu psychologii rozwoju człowieka oraz przekazanie wiedzy z zakresu procesów rozwoju psychicznego człowieka w cyklu życia</p> <p>C2 Poznanie przez studentów zagadnień dotyczących normatywnego przebiegu rozwoju psychicznego człowieka w ciągu całego życia w ramach najważniejszych koncepcji teoretycznych</p> <p>C3 Wykształcenie umiejętności zastosowania uzyskanej wiedzy do stymulowania rozwoju i zapobiegania jego zaburzeniom</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 1. Przedmiot psychologii rozwoju: <ul style="list-style-type: none"> a. przedmiot badań i podstawowe pytania badawcze b. działy psychologii rozwoju 	
W2 Historia psychologii rozwoju: <ul style="list-style-type: none"> a. historyczne poglądy na dzieciństwo b. źródła powstawania wiedzy o rozwoju (Darwin, Preyer, Binet, Baldwin, Hall) i pierwsze szkoły myślenia o rozwoju - Watson, Freud, Gesell, Piaget 	
W3 Podstawowe problemy psychologicznych teorii rozwoju: <ul style="list-style-type: none"> a. pojęcie rozwoju i zmiany rozwojowej b. czynniki rozwoju c. mechanizmy rozwoju 	
W4 Teorie rozwoju poznawczego I <ul style="list-style-type: none"> a. teoria rozwoju intelektualnego wg Piageta (główne cechy teorii, charakterystyka stadiów rozwoju intelektualnego) b. charakterystyka stadiów rozwoju moralnego, języka myślenie, weryfikacja poglądów Piageta) c. teoria Wygotskiego (uwarunkowania rozwoju, sfera najbliższego rozwoju, rozwój społeczno-umysłowy, języka a myślenie) 	
W5 Teorie rozwoju poznawczego II <ul style="list-style-type: none"> a. teorie przetwarzania informacji - Bruner, Steinberg b. teoria rozwoju poznania Szumana. c. teorie rozwoju pojęć 	
W6 Psycholingwistyka rozwojowa	

<ul style="list-style-type: none"> a. teorie rozwoju języka (behawiorystyczne, mechanizmów wrodzonych, poznawcze) b. specyfika rozwoju językowego dla języka polskiego w świetle badań Szuman, Kaczmarek, Smoczyńska, Kielar -Turska
W7 Teorie rozwoju oparte na mechanizmach uczenia się I <ul style="list-style-type: none"> a. prekursorzy – Pawłow, Watson b. teoria rozwoju Skinnera c. teoria społecznego uczenia się
W8 Teorie rozwoju oparte na mechanizmach uczenia się II <ul style="list-style-type: none"> a. rozwój mowy i rozwój umiejętności rozwiązywania problemów w ujęciu behawiorystycznym b. rola uczenia się w rozwoju w innych modelach rozwojowych
W9 Teorie rozwoju wywodzące się z psychoanalizy <ul style="list-style-type: none"> a. rozwój w klasycznej psychoanalizie – Freud i Horney, Jung. b. neopsychoanaliza a rozwój – przegląd wybranych teorii c. teoria przywiązania
W10 Teorie humanistyczne
W11 Koncepcja zadań rozwojowych (R. J. Havighurst, D. J. Levinson, U. Bronfenbrenner)
W12 Koncepcja zegara biologicznego i zegara społecznego w rozwoju człowieka
W13 Koncepcje periodyzacji biegu życia człowieka
W14 Psychologia prenatalna i perinatalna
W15 Rozwój w wieku niemowlęcym
W16 Rozwój w wieku poniemowlęcym
W17 Rozwój w okresie średniego dzieciństwa
W18 Rozwój w okresie późnego dzieciństwa
W19 Rozwój w okresie dorastania
W20 Rozwój w wieku młodzieńczym
W21 Rozwój w okresie wczesnej dorosłości
W22 Rozwój w okresie średniej dorosłości
W23 Rozwój w okresie późnej dorosłości
Ćw1 Przedmiot psychologii rozwoju <ul style="list-style-type: none"> a. tradycyjne i współczesne ujęcia psychicznego rozwoju człowieka b. główne naukowe źródła wiedzy o rozwoju człowieka
Ćw2 Historia psychologii rozwoju w Polsce – Baley, Szuman i szkoła krakowska – kontynuatorzy
Ćw3 Zagadnienie zmian rozwojowych: <ul style="list-style-type: none"> a. rodzaje zmian rozwojowych i ich główne cechy b. tempo i dynamika zmian (progres, regres, plateau, kryzys) c. charakter i kierunek zmian
Ćw4 Modele zmian rozwojowych
Ćw5 Metody badań w psychologii rozwoju I <ul style="list-style-type: none"> a. strategie badawcze: badania podłużne i poprzeczne, badania kohorty b. metody zbierania danych empirycznych (metody miękkie, metody częściowo standaryzowane i eksperymentalne, skale rozwojowe, testy psychologiczne)
Ćw6 Metody badań w psychologii rozwoju II <ul style="list-style-type: none"> a. badania rozwoju a diagnoza indywidualna b. specyfika badań na poszczególnych etapach rozwoju
Ćw7 Problemy etyczne badań nad rozwojem oraz ingerencją w rozwój człowieka
Ćw8 Specyfika badań nad rozwojem poznawczym: <ul style="list-style-type: none"> a. nowe teorie rozwoju reprezentacji poznawczych (metafora komputerowa) b. teorie rozwoju pojęć c. rozwój metapoznawczy i teorie umysłu
Ćw9 Znaczenie teorii rozwoju poznawczego i psycholingwistyki rozwojowej oraz ich zastosowanie

Ćw10 Znaczenie teorii behawiorystycznych i ich zastosowanie	
Ćw11 Znaczenie teorii psychoanalitycznych i ich zastosowanie	
Ćw12 Zastosowanie wiedzy z zakresu psychologii prenatalnej i perinatalnej	
Ćw13 Zastosowanie wiedzy o rozwoju w wieku niemowlęcym	
Ćw 14 Zastosowanie wiedzy o rozwoju w wieku poniemowlęcym	
Ćw 15 Zastosowanie wiedzy o rozwoju w okresie średniego dzieciństwa	
Ćw 16 Zastosowanie wiedzy o rozwoju w okresie późnego dzieciństwa	
Ćw 17 Zastosowanie wiedzy o rozwoju w okresie dorastania	
Ćw 18 Zastosowanie wiedzy o rozwoju w wieku młodzieńczym	
Ćw 19 Zastosowanie wiedzy o rozwoju w okresie wczesnej dorosłości	
Ćw 20 Zastosowanie wiedzy o rozwoju w okresie średniej dorosłości	
Ćw 21 Zastosowanie wiedzy o rozwoju w okresie późnej dorosłości	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Trempała J. (red.) (2011). Psychologia rozwoju człowieka. Podręcznik akademicki. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. 2. Bee H. (2004). Psychologia rozwoju człowieka. Poznań : Zysk i S-ka. 3. Vasta R. (2004). Psychologia dziecka. Warszawa : Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne. 4. Brzezińska A. (2007). Społeczna psychologia rozwoju. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe Scholar. 5. Turner J.S., Helms D.B. (1999). Rozwój człowieka w ciągu życia. Warszawa WsiP. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Schaffer H.R. (2010). Psychologia rozwojowa. Podstawowe pojęcia. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. 2. Piaget J., Inhelder, B. (1996). Psychologia dziecka. Wrocław: Siedmiogród. 3. Wadsworth B. J. (1998). Teoria Piageta. Poznawczy i emocjonalny rozwój dziecka. Warszawa: WsiP. 4. Oleś P.K. (2011). Psychologia człowieka dorosłego. Ciągłość - zmiana - integracja. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN. 5. Steuden S. (2011). Psychologia starzenia się i starości. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN.

Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna teorie i modele rozwoju człowieka oraz badania dotyczące rozwoju różnych sfer funkcjonowania człowieka.	K_W03 K_W09 K_W14
E2_W	Zna specyfikę faz rozwoju człowieka i ma wiedzę o kryzysach rozwojowych i metodach wspierania rozwoju na różnych etapach życia człowieka.	K_W08 K_W09 K_W13
E1_U	Potrafi scharakteryzować prawidłowy rozwój człowieka na różnych etapach życia i w odniesieniu do różnych sfer funkcjonowania, odnosząc się również do teorii i modeli psychologii rozwoju .	K_U15 K_U03 K_U08
E2_U	Potrafi zaproponować metody wsparcia rozwoju dzieci, młodzieży oraz osób dorosłych, adekwatnie do potrzeb jednostki.	K_U18 K_U09
E3_U	Potrafi nawiązać kontakt z dziećmi na różnych etapach rozwoju.	K_U19
E1_K	Docenia znaczenie działań wspierających rozwój osób na różnych etapach życia.	K_K04

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny							
					Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny

E1_W	K_W03 K_W09 K_W14	C1	W1-W12, Ćw1-2	1-6			F					P
E2_W	K_W08 K_W09 K_W13	C1,C 2	W13- W23,Ćw3- 5	1-6			F					P
E1_U	K_U15 K_U03 K_U08	C1,C 2	W1-W23, Ćw4-21	1-6	F		F					P
E2_U	K_U18 K_U09	C1,C 2	W13-W23 Ćw4-21	1-6	F		F	P				
E3_U	K_U19	C1,C 2	W13-15 Ćw12-15	1-6	F		F	P				
E1_K	K_K04	C1,C 2	W1-W23 Ćw1-21	1-6	F		F	P				

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	JĘZYK ANGIELSKI - POZIOM B1
Symbol	O5
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	Znajomość języka angielskiego na poziomie A2
Przedmiot wprowadzający	Język angielski - poziom A2
Cele przedmiotu	C1 Wykształcenie umiejętności komunikacji w języku angielskim w mowie i na piśmie na poziomie B1
Program kształcenia	
Treść nauczania	
L1 Słownictwo: opis wydarzeń	
L2 Słownictwo: zainteresowania i hobby	

L3 Słownictwo: sposoby spędzania wolnego czasu	
L4 Słownictwo: ubiór	
L5 Słownictwo: zwyczaje i wydarzenia historyczne	
L6 Słownictwo: zdrowie i problemy społeczne	
L7 Słownictwo: opis ludzi	
L8 Słownictwo: czynności i opisy zjawisk fizycznych	
L9 Gramatyka: powtórzenie 66becne terażniejszych	
L10 Gramatyka: czasowniki modalne (must, should, have to, ought to, had better)	
L11 Gramatyka: czasowniki z przyimkiem	
L12 Gramatyka: czas present perfect	
L13 Gramatyka: czas past perfect	
L14 Gramatyka: pytania ogólne z inwersją	
L15 Gramatyka: pytania szczegółowe	
L16 Gramatyka: zaimki dzierżawcze, przedimki	
L17 Gramatyka: stopniowanie przymiotników	
L18 Gramatyka: czasowniki występujące z bezokolicznikiem	
L19 Gramatyka: okresy warunkowe	
L20 Gramatyka: strona bierna, mowa zależna	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Konwersacje
	3. Ćwiczenia indywidualne i grupowe (w tym ćwiczenia z technikami audio)
	4. Zadania domowe
	5. Analiza literatury przedmiotu
	6. Konsultacje
7. Przygotowanie do kolokwium zaliczeniowego	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	<p>Literatura podstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> Oxenden, C.; Latham-Koenig, C.; Seligson, P, New English File, Pre-Intermediate, Student's book 2005, Oxford University Press Oxenden, C.; Latham-Koenig, C.; Seligson, P, New English File, Pre-Intermediate,

	<p>Workbook2005, Oxford University Press</p> <p>3. Glendinning, E.; Pohl A., Technology 2, Student's book2008, Oxford University Press</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>1. Murphy, R., English Grammar in Use1993, Cambridge University Press</p> <p>2. Phillips, J. (red), Oxford Wordpower2008, Oxford University Press</p> <p>3. Seidel, K.-H., Słownik techniczny angielsko-polski polsko-angielski 2009, REA</p>
--	---

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
K1_U	Ma znajomość języka angielskiego w mowie i w piśmie, zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	K_U20

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny							
					Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
K1_U	K_U20	C1	L1-L20	1-7	F	P	P		F	F		

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa przedmiotu	NEUROFIZJOLOGIA
Symbol	O 4
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	Opanowanie wiedzy z biologii człowieka w zakresie szkoły średniej.
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 Zapoznanie studentów z anatomią i fizjologią człowieka ze szczególnym uwzględnieniem budowy i funkcji układu nerwowego. C2 Zrozumienie przez studentów związków między funkcjonowaniem układów fizjologicznych a przebiegiem procesów psychicznych oraz organizmu jako całości strukturalnej i funkcjonalnej
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Podstawy biologiczne: psychologia jako nauka o życiu i zachowaniu się; materialna istota życia.	
W2 Podstawowe cechy organizmów żywych.	
W3 Właściwości organizmów jako zróżnicowanych układów; koncepcja organizmiczna.	
W4 Zmienność jako przejaw i warunek życia.	
W5 Homeostaza; czynności animalne i wegetatywne.	
W6 Ogólna budowa i funkcje poszczególnych układów.	
W7 Neuroanatomia funkcjonalna: ogólne zasady budowy i funkcje elementów budujących układ nerwowy; części składowe i organizacja układu nerwowego; rdzeń kręgowy, pień mózgu. Mózdzek, jądra podstawy, układ limbiczny, półkule mózgowe, układ piramidowy i pozapiramidowy, receptory i narządy zmysłów.	
W8 Fizjologiczne podstawy zachowania: fizjologia komórki nerwowej; organizacja czynność i ruchowych.	
W9 Organizacja czynności czuciowych, fizjologia układów nieswoistych, fizjologia podwzgórza, gruczołów wewnętrznego wydzielania i układu wegetatywnego.	
W10 Układ limbiczny - rola jako analizatora emotywnego, rola w mechanizmach czuwania, snu, pamięci i uczenia się; fizjologiczne mechanizmy motywacji, popędów i emocji; odruchy warunkowe; mowa.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
6. Przygotowanie do egzaminu	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa 1. Gołąb B. (1990) Anatomia czynnościowa ośrodkowego układu nerwowego. W-wa. PWN

	<p>Literatura uzupełniająca</p> <ol style="list-style-type: none"> Gołąb B., Traczyk W.Z. (1986) Anatomia i fizjologia człowieka. W-wa, PZWL Sadowski B., Chmurzyński J.A. (1989) Biologiczne mechanizmy zachowania. W-wa. PWN
--	---

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna budowę układu nerwowego oraz relacje anatomiczne i funkcjonalne między różnymi jego elementami.	K_W13
E2_W	Zna i rozumie rolę struktur mózgowych w mechanizmie snu, pamięci i uczenia się.	K_W08
E3_W	Zna podstawowe właściwości organizmów żywych jako zróżnicowanych układów. Zna i rozumie koncepcję homeostazy.	K_W14
E1_U	Potrafi wyjaśnić istotę życia oraz biologiczne aspekty funkcjonowania człowieka.	K_U08
E2_U	Potrafi czytać ze zrozumieniem teksty naukowe z zakresu neurofizjologii.	K_U08

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny							
					Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W13	C1	W1,W6-10	1,4,5,6			F				P	P

E2_W	K_W08	C2	W2-W-7	1,4, 5,6			F				P	P
E3_W	K_W14	C2	W2-W5	1,4, 5,6			F				P	P
E1_U	K_U08	C1,C 2	W1-W10	1,4, 5,6			F				P	P
E2_U	K_U08	C1,C 2	W1-W10	1,4, 5,6			F				P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA OGÓLNA: EMOCJE I MOTYWACJE
Symbol	K8
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu <i>Wprowadzenia do psychologii i Historii myśli psychologicznej</i> , rozumie podstawową terminologię psychologiczną.
Przedmiot wprowadzający	<i>Wprowadzenie do psychologii, Historia myśli psychologicznej</i>
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi problemami, pojęciami, teoriami i metodami psychologii emocji i motywacji, z uwzględnieniem ich aspektu historycznego.</p> <p>C2 Zapoznanie studentów z zasadniczymi prawidłowościami i trudnościami związanymi z ludzkim funkcjonowaniem emocjonalno-motywacyjnym.</p> <p>C3 Wykształcenie umiejętności analizy i rozumienia emocjonalno-motywacyjnych zjawisk i mechanizmów.</p> <p>C4 Wykształcenie umiejętności rozwiązywania problemów emocjonalno-motywacyjnych oraz optymalizowania emocjonalno-motywacyjnego funkcjonowania jednostek, grup i społeczeństw.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Psychologiczne ujęcia problematyki emocji – od teorii klasycznych do poznawczych. Różnorodność definicji emocji i jak sobie z nią radzić. Lokalizacja problematyki emocji w całości psychologii. Analiza zakresów znaczeniowych pojęć afektywnych: pobudzenie, nastrój, afekt, sentyment, epizod emocjonalny.	
W2 Emocje – kategorie czy wymiary? Emocje pierwotne (podstawowe) i kryteria ich wyodrębniania. Problem powstawania emocji wtórnych (pochodnych) i jego rozwiązanie zaproponowane przez Roberta Plutchika. Emocje a uczucia.	
W3 Ewolucyjne podłoże emocji, ich adaptacyjność. Poznawczo-motywacyjno-relacyjna teoria emocji Richarda Lazarusa, znaczenie poznawczej oceny pierwotnej i wtórnej. Problematyczność pierwotności poznania wobec emocji. Inne niż ocena poznawcza psychologiczne mechanizmy wzbudzania emocji.	
W4 Biologiczne mechanizmy wzbudzania emocji. Teoria trzech systemów mózgowych McLeana: gadziego, paleossaczego i neossaczego. Mózgowa lokalizacja emocjonalnych procesów, znaczenie neuroprzekaźników, hormonów i neuromodulatorów.	

W5 Model Carolla Izarda: integracja biologicznych i psychologicznych aspektów wzbudzenia emocji. Typy przetwarzania informacji – komórkowy, organizmiczny, biopsychiczny, poznawczy – i związane z nimi systemy wzbudzenia emocji: neuronalny, sensomotoryczny, motywacyjny i poznawczy. Współzależność emocji i poznania.	
W6 Rozwój emocjonalny jako „kamień węgielny” rozwoju osobowości według Carolla Izarda. Rozwój neuronalno-oceniającego, ekspresyjnego i przeżyciowego składnika emocji.	
W7 Kontrola emocjonalna: definicja, możliwości i ograniczenia. Świadomość i nieświadomość emocjonalnych procesów, automatyczna versus podmiotowa regulacja nastroju i emocji. Teoria markerów somatycznych Antoniego Damasio: emocje jako konieczne podstawy racjonalności. Rozwój kontroli emocjonalnej w ujęciu Carolyn Saarni.	
W8 Zaburzenia emocjonalne: patologia kontroli emocjonalnej, aleksytymia i osobowość chwiejna emocjonalnie typu impulsywnego i borderline. Inteligencja emocjonalna: definicja, wymiary, funkcje.	
W9 Motywacja – znaczenie pojęcia, zestaw zasadniczych problemów, podstawowe ujęcia: ewolucyjne, psychodynamiczne, behawiorystyczne, humanistyczne, poznawcze i topologiczne.	
W10 Emocjonalne mechanizmy motywacyjne. Pobudzenie emocjonalne jako regulator efektywności działania. Emocje jako generatory programów działania. Teliczne i parateliczne stany metamotywacyjne, doświadczenie przepływu. Motywacyjne znaczenie informacyjnej funkcji stanów emocjonalnych.	
W11 Poznawcze mechanizmy motywacyjne: ciekawość, oczekiwania, aspiracje i fantazje, niezgodność poznawcza.	
W12 Motywacja w przebiegu działania: uruchomienia działania, jego podtrzymywanie i wytrwałość, zaniechanie działania lub jego kończenie.	
W13 Typowo ludzkie mechanizmy motywacyjne. Motywacja zewnętrzna i wewnętrzna, czynniki nasilające ją i osłabiające. Motywacja osiągnięć: charakterystyka, teorie, uwarunkowania kulturowo-społeczne. Motywacje związane z Ja, samorealizacji i samorozwoju.	
W14 Społeczne procesy motywacyjne: motywacje autoprezentacyjne, motywacje manipulatorów i manipulowanych, motywacje afiliacji i zażyłości.	
W15 Zastosowanie wiedzy o motywacji w praktyce: wychowawczej, edukacyjnej, organizacyjnej. Problematyka podmiotowości, sprawstwa i wolnej woli.	
Ćw1 Znaczenie emocji w ludzkim życiu, funkcjonalność zasadniczych emocji.	
Ćw2 Ekspresja emocji: znaczenie twarzy, pantomimiki, wokalizacji i werbalizacji. Biologiczne i kulturowo-społeczne uwarunkowania emocjonalnej ekspresji. Emocje spontaniczne i udawane. Kłamstwo i możliwości jego wykrywania.	
Ćw3 Niepokój, strach, lęk, nieśmiałość, gniew, wstręt, zazdrość, żal, smutek.	
Ćw4 Poczucie wstydu, winy, krzywdy i dumy.	
Ćw5 Empatia, współczucie, wdzięczność, miłość, szczęście.	
Ćw6 Stres i wypalenie zawodowe. Typowe dla naszej kultury problemy emocjonalne i motywacyjne.	
Ćw7. Możliwości rozwijania samokontroli emocjonalnej i motywacyjnej – treningi antystresowe, kreatywności.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja grupowa
	3. Wykonywanie zadań w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Studia przypadków
	6. Konsultacje
7. Przygotowanie do egzaminu	

Literatura podstawowa i uzupełniająca	<p>Literatura podstawowa</p> <p>7. Ekman P., Davidson R. J. (1998). <i>Natura emocji. Podstawowe zagadnienia</i>. Gdańsk: GWP.</p> <p>8. Lewis M, Haviland-Jones J. M. (red.) (2005). <i>Psychologia emocji</i>. Gdańsk: GWP.</p> <p>9. Oatley K., Jenkins J. M. (2003). <i>Zrozumieć emocje</i>. Warszawa: PWN.</p>
	<p>Literatura uzupełniająca</p> <p>2. Damasio, A.R. (1999). <i>Błąd Kartezjusza. Emocje, rozum i ludzki mózg</i>. Poznań: Dom Wydawniczy Rebis.</p> <p>3. Goleman D. (2007). <i>Inteligencja emocjonalna</i>. Poznań: Media Rodzina.</p> <p>4. Ekman, P. (1997). <i>Kłamstwo o jego wykrywanie w biznesie, polityce, małżeństwie</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.</p>

Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna teorie opisujące emocje i motywację oraz ich związek z zachowaniem, procesami poznawczymi, budową i funkcjami układu nerwowego.	K_W16, K_W13, K_W08
E2_W	Ma wiedzę o zjawiskach związanych ze wzburzeniem, ekspresją i kontrolą emocji	K_W16
E1_U	Potrafi scharakteryzować zachowanie jednostki w kategoriach emocji i motywacji, stosując wybraną teorię i właściwą dla niej terminologię.	K_U16, K_U09
E2_U	Potrafi scharakteryzować wybrane aspekty funkcjonowania emocjonalnego człowieka, odwołując się do badań i praktycznych zastosowań teorii.	K_U11, K_U08
E1_K	Docenia znaczenie emocji i stanów motywacyjnych człowieka jako czynników wpływających na zachowanie, efektywność działania i przetwarzanie informacji.	K_K11

Tabela odniesień					
Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny
					Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)

					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W16, K_W13, K_W08	C1,C2	W1-W6,W9	1,3-7	F	F						P
E2_W	K_W16	C1,C2	W7,W8,W10-W15	1,3-7	F	F						P
E1_U	K_U16, K_U09	C3,C4	W11-W15, Ćw1-7	1-7	F		F					P
E2_U	K_U11, K_U08	C3,C4	W19-W15, Ćw1-7	1-7	F		F					P
E1_K	K_K11	C1,C2, C3,C4	W1-W15, Ćw1-7	1-7	F		F					P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	PSYCHOMETRIA
Symbol	K5
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu statystyki na poziomie szkoły średniej, rozumie podstawową terminologię z matematyki i statystyki.
Przedmiot wprowadzający	statystyka
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie z psychometrycznymi podstawami testów psychologicznych wykorzystywanych przez studentów przy formowaniu diagnozy psychologicznej (kryteria dobroci testów) i konsekwencjami etycznymi posługiwania się testami psychometrycznymi w diagnozie psychologicznej</p> <p>C2 Wykształcenie umiejętności samodzielnego konstruowania i weryfikowania psychometrycznego narzędzi diagnostycznych</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1	Definicje pojęcia „psychometria”. Podstawowe funkcje.
W2	Definicje i rodzaje testów. Kryteria oceny testów psychologicznych (obiektywność, standaryzacja, rzetelność, trafność, normalizacja). Proces wnioskowania psychometrycznego. Konstruowanie testu.
W3	Zasady budowania pozycji testowych. Analiza zadań. Teoria odpowiadania na pozycje testowe.
W4	Źródła błędów w pomiarze testowym (konstrukcja testu, sytuacja testowania, sposób oceny wyników).
W5	Definicja rzetelności, interpretacja współczynnika rzetelności. Metody badania rzetelności. Ocena rzetelności indywidualnego wyniku.
W6	Pojęcie trafności testu psychologicznego, rodzaje trafności.
W7	Sposoby badania trafności (trafność treściowa, kryterialna, teoretyczna).
W8	Stronniczość testów psychologicznych
W9	Normalizacja wyników testu.
W10	Pojęcie normy w psychologii. Rodzaje norm ze względu na sposób ich konstrukcji.
Ćw1	Konstruowanie testu. Wybór, zdefiniowanie i operacjonalizacja mierzonej właściwości.
Ćw2	Tworzenie pozycji testowych. Wybór rodzaju pozycji testowych.
Ćw3	Ocena trafności językowo - treściowej pozycji (sędziowie kompetentni) .
Ćw4	Selekcja pozycji w oparciu o ich trafność językowo -treściową. Ustalenie klucza odpowiedzi.
Ćw5	Badanie pilotażowe .Dobór próby pilotażowej.
Ćw6	Analiza statystyczna wyników i ostateczna selekcja itemów
Ćw7	Wskaźnik trudności pozycji. Współczynniki mocy dyskryminacyjnej (wskaźnik dyskryminacji, współczynniki korelacyjne, współczynniki oparte na różnicy między skrajnymi grupami)

Ćw8 Ocena psychometrycznych parametrów testu w oparciu o dane empiryczne .
Ćw9 Ocena mocy dyskryminacyjnej pozycji i rzetelności testu.
Ćw10 Rodzaje błędów w pomiarze testowym . Model wyniku prawdziwego.
Ćw11 Pomiar rzetelności. SEM.
Ćw12 Ocena trafności testu. Pojęcie trafności i jej rodzaje (treściowa, kryterialna – diagnostyczna i prognostyczna, teoretyczna).
Ćw13 Miary trafności (korelacje z innymi narzędziami, analiza czynnikowa, kontrastowanie grup, metoda wielu cech - wielu metod).
Ćw14 Pojęcie normy psychometrycznej. Rodzaje norm.
Ćw15 Sprawdzenie zgodności rozkładu z rozkładem normalnym. Transformacja wyników surowych na wyniki przeliczone.

Narzędzia dydaktyczne	Metoda		
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)		
	2. Dyskusja		
	3. Ćwiczenia w podgrupach		
	4. Analiza literatury przedmiotu		
	5. Konsultacje		
6. Przygotowanie do egzaminu			
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa		
	5. Brzeziński, J. (1996). Metodologia badań psychologicznych. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. (część V: Podstawy konstrukcji testów psychologicznych i interpretacji ilościowej danych testowych.)		
	6. Brzeziński, J., Hornowska, E. (2000). Podstawowe metody badawcze – teoria i praktyka testowania. [w:] J. Strelau, Psychologia. Podręcznik akademicki. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne (tom 1).		
	7. Drwal, R., Ł. (1995). Adaptacja kwestionariuszy osobowości. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.		
	8. Hornowska, E. (2001). Testy psychologiczne. Teoria i praktyka. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR.		
	Literatura uzupełniająca		
	9. Anastasi, A., Urbina, S. (1999). Testy psychologiczne. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.		
	10. Ferguson, G.A.; Takane, Y. (1997). Analiza statystyczna w psychologii i pedagogice. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.		
	Efekty kształcenia		
	Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna metody pomiaru właściwości psychicznych człowieka oraz kryteria oceny narzędzi psychometrycznych.	K_W07 K_W04	

E2_W	Zna zasady konstruowania i adaptacji testów psychologicznych oraz określania ich parametrów psychometrycznych.	K_W07
E1_U	Potrafi przeprowadzić proces konstrukcji kwestionariusza i zweryfikować jego parametry psychometryczne.	K_U01 K_U02 K_U13
E2_U	Potrafi ocenić wartość metod diagnostycznych na podstawie ich parametrów psychometrycznych.	K_U13
E1_K	Ma świadomość jakie ograniczenia metodologiczne wiążą się ze stosowaniem metod ilościowych w psychologii.	K_K13

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W07 K_W04	C1	W1-W10 Ćw8-9	1-6			F				P	P
E2_W	K_W07	C1	W1-W10 Ćw8-9	1-6			F				P	P
E1_U	K_U01 K_U02 K_U13	C2	W2,W3,W4, W7,W9 Ćw1- Ćw15	1-6	F			P		P		

E2_U	K_U13	C1, C2	W1-W10, Ćw1- Ćw15	1-6	F							P	P
E1_K	K_K13	C1	W1-W10, Ćw10,Ćw 12	1-6	F								P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA OGÓLNA: RÓŻNICE INDYWIDUALNE
Symbol	K10
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu <i>Wprowadzenia do psychologii i Historii myśli psychologicznej</i> , rozumie podstawową terminologię psychologiczną
Przedmiot wprowadzający	<i>Wprowadzenie do psychologii, Historia myśli psychologicznej</i>
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z zasadniczymi problemami, pojęciami i teoriami psychologii różnic indywidualnych, z uwzględnieniem aspektu historycznego i wkładu polskich badaczy.</p> <p>C2 Zapoznanie studentów z problematyką temperamentu, czynnikowych koncepcji osobowości, inteligencji i stylów poznawczych.</p> <p>C3 Wykształcenie umiejętności podstawowej diagnozy różnic indywidualnych, przydatnej w nauce przedmiotów takich jak diagnoza psychologiczna.</p> <p>C4 Wykształcenie umiejętności integrowania wiedzy z różnych dziedzin psychologii, m. in. psychologii osobowości, procesów poznawczych, biologicznych podstaw zachowania.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Psychologii różnic indywidualnych: wprowadzenie. Podstawowe pojęcia: stałość, zmienność, cecha, dyspozycjonizm, sytuacjonizm, interakcjonizm.	
W2 Zasadnicze kontrowersje psychologii różnic indywidualnych: natura czy kultura, kwestia przewidywalności zachowań. Podstawowe zagadnienia badawcze: temperament, inteligencja, style poznawcze, łączące je relacje.	
W3 Pojęcie cechy: status logiczny i ontologiczny, stałość vs zmienność cech, międzykulturowa uniwersalność, sposoby wyodrębniania, krytyka i obrona pojęcia.	
W4 Pojęcie cechy: uwarunkowania biologiczne i społeczne. Podstawy genetyki zachowania, pojęcie wariacji fenotypowej i genotypowej, dane empiryczne dotyczące uwarunkowania różnic indywidualnych.	
W5 Zasadnicze koncepcje cech: Allport - założenia jego teorii, podział cech, autonomia funkcjonalna,	

krytyka; Cattell – sposoby wyodrębniania cech, podział, krytyka; Eysenck – źródła, podział, znaczenie teorii, krytyka.
W6 Wielka Piątka – hipoteza leksykalna, rozumienie cech, funkcje regulacyjne, uniwersalność międzykulturowa, krytyka.
W7 Regulacyjna Teoria Temperamentu – inspiracje, rozumienie temperamentu, mechanizmy psychologiczne i fizjologiczne.
W8 Regulacyjna Teoria Temperamentu – temperament a działanie, temperament a osobowość, temperament a radzenie sobie ze stresem, pomiar cech temperamentu, ocena teorii.
W9 Temperament – ujęcia amerykańskie: Thomas i Chess, Buss i Plomin, Mary Rothbart, założenia, punkty wspólne i różnice, krytyczna ocena.
W10 Inne współczesne koncepcje temperamentu: Gray – reinterpretacja podejścia Eysencka, znaczenie koncepcji, krytyka; Zuckerman – podejście jednoczynnikowe, funkcje regulacyjne, pomiar, ocena; Rusałow – założenia, ocena.
W11 Inteligencja i jej rozumienie, strukturalne koncepcje inteligencji, koncepcje czynników hierarchicznych i równorzędnych.
W12 Współczesne podejście do rozumienia inteligencji – nurt poznawczy, koncepcja Sternberga, jej znaczenie we współczesnej psychologii.
W13 Inteligencja emocjonalna – sposoby rozumienia, kontrowersje, sposoby pomiaru, ocena.
W14 Różnice indywidualne a zdrowie: typy relacji różnice indywidualne – zdrowie, wzór zachowania A a temperament, optymizm, odporność.
W15 Style poznawcze – zależność-niezależność od pola, abstrakcyjność-konkretność, refleksyjność-impulsywność, szerokość kategoryzacji, ocena koncepcji.
Ćw1 Źródła różnic indywidualnych, problem „geny czy środowisko”, pojęcie typu, cechy i wymiaru.
Ćw2 Metodologia badania różnic indywidualnych.
Ćw3 Pojęcie temperamentu, koncepcje klasyczne, temperament a cechy osobowe.
Ćw4 Współczesne koncepcje temperamentu dzieci, funkcjonalne znaczenie temperamentu.
Ćw5 Współczesne koncepcje temperamentu człowieka dorosłego, teoria czynności Tomaszewskiego, Regulacyjna Teoria Temperamentu, diagnoza temperamentu FCZ-KT.
Ćw6 Transakcyjny model temperamentu, nowe badania nad temperamentem.
Ćw7 Temperament a osobowość (czynnikowe teorie temperamentu, kwestionariusz osobowości NEO-FFI).
Ćw8 Temperament a działanie (związki temperamentu z siłą woli i działaniem).
Ćw9 Pojęcie inteligencji, problem jej diagnozy.
Ćw10 Koncepcja inteligencji Nęcki, jensenizm i eugenika, sztuczna inteligencja, rozwój inteligencji.
Ćw11 Style poznawcze, związek stylów poznawczych z temperamentem, diagnoza stylów poznawczych.
Ćw12 Złożoność poznawcza i jej diagnoza, psychologia temporalna, diagnoza typów umysłu.
Ćw13 Inteligencja emocjonalna: kształtowanie się, struktura i pomiar, inteligencja społeczna.
Ćw14 Płeć psychiczna: koncepcja Sandry Bem, androgyniczność, pomiar płci psychicznej.

Ćw15 Psychologia różnic indywidualnych – podsumowanie, aspekty praktyczne.

Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja grupowa	
	3. Wykonywanie zadań w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Studia przypadków	
	6. Przygotowanie pracy zaliczeniowej	
	7. Konsultacje	
	8. Przygotowanie do egzaminu	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa <ol style="list-style-type: none"> 1. Strelau J. (2006). <i>Psychologia różnic indywidualnych</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar. 2. Fajkowska-Stanik M., Klonowicz T. (2003). <i>Psychologia różnic indywidualnych. Wybrane zagadnienia</i>. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne. 3. Matczak A. (1994). <i>Diagnoza intelektu</i>. Warszawa: PWN. 	
	Literatura uzupełniająca <ol style="list-style-type: none"> 1. Matczak A. (1982). <i>Style poznawcze</i>. Warszawa: PWN. 2. Hornowski B. (1985). <i>Psychologia różnic indywidualnych</i>. Warszawa: WsiP. 3. Seligman D. (1995). <i>O inteligencji prawie wszystko</i>. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna koncepcje teoretyczne dotyczące rozwoju różnic indywidualnych, zna koncepcje cech, stylów, temperamentu i inteligencji.	K_W06 K_W05
E2_W	Ma wiedzę o tym, na jakiej podstawie teoretycznej i w jaki sposób dokonuje się pomiaru różnic indywidualnych.	K_W06
E1_U	Potrafi przedstawić współczesny i historyczny sposób rozumienia pojęć z zakresu psychologii różnic indywidualnych, odwołując się do teorii oraz	K_U03 K_U11

	badani.	
E2_U	Potrafi scharakteryzować różnorodność zachowań człowieka, odwołując się do dorobku psychologii różnic indywidualnych.	K_U07 K_U08
E1_K	Uznaje za wartościowe istnienie różnic między ludźmi, w szczególności w zakresie zdolności, inteligencji, temperamentu i stylów poznawczych.	K_K11 K_K13

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)								
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny	
E1_W	K_W06 K_W05	C1,C2	W1-W6, Ćw1-2	1,2,4-8			F				F		P
E2_W	K_W06	C1,C2	W7-W5, Ćw3-15	1,2,4			F				F		P
E1_U	K_U03 K_U11	C3,C4	W1-W6, Ćw1-2	1-8			F				F		P
E2_U	K_U07 K_U08	C3,C4	W7-W5, Ćw3-15	1-8	F		F				F		P
E1_K	K_K11 K_K13	C3,C4	W1-W15, Ćw1-15	1-8	F		F				F		P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	JĘZYK ANGIELSKI - POZIOM B2
Symbol	O5
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	4
Wymagania wstępne	Znajomość języka angielskiego na poziomie B1
Przedmiot wprowadzający	Język angielski – poziom B1
Cele przedmiotu	C1 Wykształcenie umiejętności komunikacji w języku angielskim w mowie i na piśmie na poziomie B2
Program kształcenia	
Treść nauczania	
L1 Słownictwo: styl życia	
L2 Słownictwo: edukacja i kultura	
L3 Słownictwo: nauka i wynalazki	
L4 Słownictwo: technologia	
L5 Słownictwo: zdrowie i szczęście	
L6 Słownictwo: pieniądze i ekonomia	
L7 Słownictwo: opis ludzi	
L8 Słownictwo: literatura i media	
L9 Gramatyka: powtórzenie czasów	
L10 Gramatyka: czasowniki modalne (must, should, have to, ought to, had better)	
L11 Gramatyka: czasowniki z przyimkiem	
L12 Gramatyka: czas present perfect	
L13 Gramatyka: czas past perfect	
L14 Gramatyka: pytania ogólne z inwersją	
L15 Gramatyka: pytania szczegółowe	

L16 Gramatyka: zaimki dzierżawcze, przedimki					
L17 Gramatyka: stopniowanie przymiotników					
L18 Gramatyka: czasowniki występujące z bezokolicznikiem					
L19 Gramatyka: okresy warunkowe					
L20 Gramatyka: strona bierna, mowa zależna					
Narzędzia dydaktyczne		Metoda			
		1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)			
		2. Konwersacje			
		3. Ćwiczenia indywidualne i grupowe (w tym ćwiczenia z technikami audio)			
		4. Zadania domowe			
		5. Analiza literatury przedmiotu			
		6. Konsultacje			
		7. Przygotowanie do kolokwium zaliczeniowego			
Literatura podstawowa i uzupełniająca		Literatura podstawowa:			
		<ol style="list-style-type: none"> 1. Podręcznik podstawowy: New English File:Upper-intermediate Student's Book and Workbook , Clive Oxenden, Christina Latham-Koenig; 2. English Grammar in Use , Raymond Murphy; 3. Słownik jednojęzyczny: Oxford Wordpower Dictionary ; słownik angielsko-polski i polsko-angielski; 			
		Literatura uzupełniająca:			
		<ol style="list-style-type: none"> 1. Murphy, R., English Grammar in Use1993, Cambridge University Press 2. Phillips, J. (red), Oxford Wordpower2008, Oxford University Press 			
Efekty kształcenia					
Symbol efektu kształcenia		Opis efektu kształcenia			Odniesienie do efektu kierunkowego
K1_U		Ma znajomość języka angielskiego w mowie i w piśmie, zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.			K_U20
Tabela odniesień					
Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	dydaktyczn	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)

					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
K1_U	K_U20	C1	L1-L20	1-7	F	P	P		F	F		

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	Praktyka zawodowa
Symbol	PRK (K)
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Praktyka zawodowa
Liczba punktów ECTS	7
Wymagania wstępne	
Przedmiot wprowadzający	
Cele przedmiotu	C1 Zapoznanie studentów ze stanowiskiem pracy psychologa oraz zakresem wykonywanych czynności C2 Zwiększenie umiejętności stosowania w praktyce nabytej wiedzy teoretycznej C3 Rozwój umiejętności nawiązywania kontaktu z osobami w różnych kontekstach społecznych oraz stosowania wybranych technik pomocy psychologicznej
Program kształcenia	
Treść nauczania	
P1 Grupowe zajęcia treningowe (studenci identyfikować będą obszary trudności istotnych dla jakości wykonywania pracy zawodowej)	
P2 Diagnoza osób ze schorzeniami CUN w środowisku szpitalnym.	
P3 Elementy terapii osób ze schorzeniami CUN	
P4 Osoba z zaburzeniami psychicznymi w środowisku rodzinnym i pozarodzinnym.	
P5 Opracowywanie planów aktywizacji/oddziaływania terapeutycznego chorego,	
P6 Prowadzenie zajęć indywidualnych i grupowych z chorymi i opracowanie informacji zwrotnych dla personelu	
P7 Wprowadzenie do psychoterapii; warsztaty zachowań pomocnych w kontakcie terapeutycznym.	
P8 Kontakt z pacjentami o różnej diagnozie: zaburzenia psychotyczne	
P9 Kontakt z pacjentami o różnej diagnozie: zaburzenia nerwicowe	
P10 Kontakt z pacjentami o różnej diagnozie: zaburzenia zachowania	

Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykonywanie obowiązków psychologa – praktykanta pod nadzorem	
	2. Ćwiczenia w podgrupach – analizy przypadków z wykorzystaniem materiału audio/video	
	3. Obserwacja czynności wykonywanych przez personel placówki	
	4. Konsultacje	
	5. Przygotowanie do wykonywania obowiązków psychologa – praktykanta	
6. Przygotowanie raportu z wykonywanych czynności		
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura uzupełniająca:	
	1. Barker P. (1997). Metafory w psychoterapii. Warszawa, GWP.	
	2. Bettelheim B. (1985). Cudowne i pożyteczne. O znaczeniach i wartościach baśni. Warszawa, PIW.	
	3. Kępiński A. (1989). Poznanie chorego. Warszawa, PZWL.	
	4. Woronowicz B. (1994). O czym powinien wiedzieć terapeuta uzależnień. Warszawa, IPZ.	
	5. Borkowska A., Oszwa U. (1993). Metoda G. Domana w rehabilitacji dzieci z mózgowym porażeniem dziecięcym. Annales UMCS, J, VI, 13, 189-199.	
	6. Kowalczyk J., Samardakiewicz M. (1998). Dziecko z chorobą nowotworową. Warszawa, PZWL.	
	7. Będziński J. /red./. (1988). Neurochirurgia. Warszawa, PZWL.	
8. Wrześniewski K., Skuza B. /red./. (1994). Wybrane zagadnienia medycyny psychosomatycznej i psychologii chorego somatycznie. Warszawa, Wyd. AM.		
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę na temat specyfiki stosowanych metod diagnozy i pomocy psychologicznej w wybranych instytucjach.	K_W12 K_W15 K_W20
E1_U	Posiada umiejętność sformułowania problemu, postawienia hipotez diagnostycznych oraz doboru odpowiednich metod do rozwiązania problemu lub/i weryfikacji hipotez.	K_U07 K_U08 K_U09 K_U18
E2_U	Potrafi nawiązać kontakt i aktywnie słuchać osoby w procesie diagnozy lub pomocy psychologicznej.	K_U19 K_U12
E3_U	Potrafi sporządzić diagnozę integrującą dane uzyskane z różnych źródeł oraz odnieść się do systemów klasyfikacji chorób i teorii wyjaśniających psychopatologię.	K_U07 K_U08 K_U09 K_U16 K_U17

E4_U	Potrafi zaproponować metody wsparcia adekwatne do specyficznych trudności psychicznych lub społecznych doświadczanych przez klienta.	K_U15 K_U18
E5_U	Ma zdolność pracy w zespole mającym na celu diagnozę lub pomoc psychologiczną	K_U14
E1_K	Jest świadom realiów pracy psychologa w wybranych instytucjach i własnego sposobu przeżywania kontaktu z osobami potrzebującymi pomocy.	K_K03 K_K05 K_K09 K_K12
E2_K	. Zachowuje zasady współpracy i etyki zawodowej, traktując współpracowników i klientów z należnym szacunkiem.	K_K01 K_K07

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny
E1_W	K_W12 K_W15 K_W20	C1,C2	P2-P5	1-6	F					P		
E1_U	K_U07 K_U08 K_U09 K_U18	C2	P4-P10	1-6	F					P		

E2_U	K_U19 K_U12	C2, C3	P4-P10	1-6	F					P		
E3_U	K_U07 K_U08 K_U09 K_U16 K_U17	C2	P6-P10	1-6	F					P		
E4_U	K_U15 K_U18	C2, C3	P5-P10	1-6	F					P		
E5_U	K_U14	C1,C3	P1-P5	1-6	F					P		
E1_K	K_K03 K_K05 K_K09 K_K12	C1	P1	1-6	F					P		
E2_K	K_K01 K_K07	C1,C3	P1-P5	1-6	F					P		

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	TEORIE INTELIGENCJI I METODY BADAŃ
Symbol	K 26
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	4
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 Wprowadzenie słuchaczy w podstawowe problemy diagnozy różnicowej z zastosowaniem systemów klasyfikacji objawów
Program kształcenia	
Treść nauczania	
Podstawowe definicje, zróżnicowanie teorii inteligencji (hierarchiczne, czynników równorzędnych) korelaty biologiczne i poznawcze inteligencji,	
Inteligencja akademicka a inteligencja emocjonalna, funkcjonalne znaczenie poziomu inteligencji.	
Analiza wybranych teorii inteligencji. Spearman, Cattell, Gardner, teoria inteligencji emocjonalnej Meyera, Saloveya i Caruso.	
Testy przeznaczone do diagnozy osób o szczególnych potrzebach (Test Leitera, Columbia).	
Omówienie specyfiki testowania inteligencji: wybór testu (grupowy vs indywidualny, dobór odpowiednio do mierzonej zdolności), czasu, miejsca i innych czynników potencjalnie wpływających na wynik.	
Omówienie wyników surowych, miar porównawczych i interpretacji wyniku.	
Konstrukcja wybranych metod diagnozy inteligencji ogólnej (Test Wechslera, Test Ravena) oraz emocjonalnej (TIE, INTE);	
Diagnoza Możliwości Intelktualnych, APIS-P(R) WISC-R analiza wyniku pod kątem klinicznym. Omówienie wybranych testów zdolności specjalnych i funkcji poznawczych.	
Test WAIS-R w praktyce diagnostycznej	
Test WISC-R w praktyce diagnostycznej	
APIS-P(R) w praktyce diagnostycznej	

TIE, INTE w praktyce diagnostycznej					
Test Ravena w praktyce diagnostycznej					
Test Leitera, Test Columbia praktyce diagnostycznej					
Narzędzia dydaktyczne		Metoda			
		1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)			
		2. Dyskusja			
		3. Ćwiczenia w podgrupach			
		4. Analiza literatury przedmiotu			
		5. Konsultacje			
Literatura podstawowa i uzupełniająca		Podstawowa: Nęcka E., Inteligencja. Geneza - Struktura - Funkcje ,Gdańsk 2003r Paluchowski J., Diagnoza psychologiczna. Podejście ilościowe i jakościowe, 2003r. Stemplewska - Żakowicz K., Diagnoza psychologiczna			
		Uzupełniająca: Śmieja M., Orzechowski J., Inteligencja emocjonalna fakty, mity, kontrowersje , Warszawa 2003r. Solovej P., Sluyter D.J. ,Rozwój emocjonalny a inteligencja emocjonalna , Poznań 2005r.			
Efekty kształcenia					
Symbol efektu kształcenia		Opis efektu kształcenia			Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W		Ma pogłębioną wiedzę o sposobach definiowania inteligencji ludzkiej oraz jej uwarunkowaniach			K_W06 K_W07 K_W08
E2_U		Potrafi zastosować wybrane metody diagnozy inteligencji.			K_U12
E1_K		Ma świadomość złożoności problematyki diagnozy różnic indywidualnych w zakresie zdolności poznawczych.			K_K09 K_K13
Tabela odniesień					
Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Metody dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA KLINICZNA
Symbol	K13
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 Opanowanie podstaw współczesnej wiedzy w zakresie psychologii klinicznej. C2 Poznanie niektórych obszarów zastosowań psychologii klinicznej. C3 Zilustrowanie możliwości zastosowania teorii psychologicznych w praktycznym uprawianiu psychologii klinicznej.
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Psychologia kliniczna a psychopatologia. Analiza porównawcza głównych systemów klasyfikacji zaburzeń psychicznych: ICD-10 i DSM-IV.	
W2 Użyteczność opisów klinicznych i wskazówek diagnostycznych używanych w klasyfikacjach w różnych obszarach działania psychologa klinicznego.	
W3 Pojęcie zaburzeń funkcjonalnych. Rodzaje według ICD-10: zaburzenia nerwicowe, zespoły behawioralne, dystymie, zaburzenia osobowości. Szczególna rola opisu procesów psychicznych w wyjaśnianiu genezy i mechanizmów tych zaburzeń.	
W4 Psychoterapia jako podstawowa forma leczenia zaburzeń funkcjonalnych. zaburzeń. Poczucie koherencji jako determinanta zdrowia (komponenty, źródła, wpływ na zdrowie).	
W5 Psychologia uzależnień. Wykorzystanie koncepcji Baumeistera, Heathertona i Tice dla wyjaśniania utraty kontroli i zdolności samoregulacji w genezie i przebiegu uzależnień. Utrata zdolności kontrolowania własnych zachowań.	
W6 Wzorce utraty samokontroli. Typy zaburzeń kontroli.	
W7 Psychologia zdrowia i choroby. Rola stresu w powstawaniu zaburzeń. Radzenie sobie ze stresem. Procesy poznawcze w stresie i radzenie sobie z nim – omówienie koncepcji Lazarusa.	
W8 Poznawcza adaptacja do choroby zagrażającej życiu – koncepcja Taylor.	
W9 Adaptacja oparta na złudzeniach.	
W10 Konieczność rozróżnienia adaptacyjnych i nieadaptacyjnych form radzenia sobie, w trakcie wykształcania i wzmacniania mechanizmów przystosowania i radzenia.	
W11 Psychopatologia wynikająca z czynników społecznych: Przemoc wobec dziecka. Sytuacja przemocy jako długotrwały powtarzający się uraz. Charakterystyka patologicznego środowiska przemocy.	
W12 Obraz kliniczny: złożony pourazowy zespół stresu. Patologia przystosowania dziecka jako reakcja na sytuację skrajnego stresu.	
W13 Psychologia kliniczna i emocje w wyjaśnianiu zjawiska traumy. Psychologiczne mechanizmy	

traumy.		
W14 Zakłócenia w kodowaniu i przetwarzaniu informacji dotyczącej traumy. Narracja i przepracowanie - uruchamianie mechanizmów radzenia sobie poprzez nadawanie sensu, przyspieszanie zrozumienia i integracji, wywoływanie efektu habituacji.		
W15 Konieczność uwzględnienia niezamierzonych skutków ubocznych procesu terapeutycznego w kontekście badań nad syndromem fałszywej pamięci.		
Ćw1 Zaburzenia nerwicowe - kryteria diagnostyczne i możliwości terapeutyczne		
Ćw2 Zaburzenia zachowania - kryteria diagnostyczne i możliwości terapeutyczne		
Ćw3 Zaburzenia osobowości - kryteria diagnostyczne i możliwości terapeutyczne		
Ćw4 Psychozy - kryteria diagnostyczne i możliwości terapeutyczne		
Ćw5 Przemoc, urazy psychiczne, uzależnienia		
Ćw6 Prawne aspekty leczenia zaburzeń psychicznych w Polsce		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	6. Przygotowanie do egzaminu	
	<p>Literatura podstawowa</p> <ol style="list-style-type: none"> Sęk H. (2001). Wprowadzenie do psychologii klinicznej. Sęk H. (red.) Psychologia zdrowia. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ol style="list-style-type: none"> Antonovsky A. (1997). Poczucie koherencji jako determinanta zdrowia (w:) I. Heszen-Niejodek, Carson R., Butcher J., Mineka S. (2003). Psychologia zaburzeń., t. 1 i 2. Lazarus R. (1986). Paradygmat stresu i radzenia sobie. Nowiny Psychologiczne. Rosenhan D., Seligman M. (1994). Psychopatologia, t. 1 i 2. Seligman M.E.P., Walker E.F., Rosenhan D.L. (2003) Psychopatologia. Poznań, Zysk i S-ka Taylor S. (1984). Przystosowanie do zagrażających wydarzeń. Nowiny Psychologiczne. Zdankiewicz-Ścigala E., Maruszewski T. (1999). Kodowanie i przechowywanie zdarzeń traumatycznych (w:) Kolokwia Psychologiczne, 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o biologicznych, społecznych i psychologicznych mechanizmach powstawania	K_W11

	zaburzeń psychicznych.	
E2_W	Ma wiedzę o teoretycznych podstawach leczenia zaburzeń psychicznych.	K_W12
E3_W	Ma wiedzę o zastosowaniach systemów klasyfikacji chorób w diagnozie.	K_W15
E1_U	Potrafi wyjaśnić biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe mechanizmy leżące u podłoża zaburzeń psychicznych	K_U07 K_U09 K_U17
E2_U	Potrafi odróżnić zaburzenia procesów psychicznych od stanu zdrowia na podstawie objawów i odnieść wyniki diagnozy do wybranego systemu klasyfikacji.	K_U17
E3_U	Potrafi zaproponować sposób leczenia różnych zaburzeń psychicznych.	K_U18
E1_K	Ma świadomość społecznego kontekstu chorób psychicznych i uznaje potrzebę ich leczenia za pomocą metod psychologicznych, społecznych i medycznych.	K_K01 K_K12 K_K12
E2_K	Ma świadomość ryzyka popełnienia błędu diagnostycznego oraz skutków ubocznych terapii.	K_K13

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W11	C1,C 2,C3	W1-W15	1-6			F				P	P
E2_W	K_W12	C1,C 2,C3	W4-W15	1-6			F				P	P

E3_W	K_W15	C1,C 2,C3	W1-W3	1-6			F				P	P
E1_U	K_U07 K_U09 K_U17	C2,C 3	Ćw1-6	1-6	F						P	P
E2_U	K_U17	C2,C 3	Ćw1-6	1-6	F						P	P
E3_U	K_U18	C2,C 3	Ćw1-6	1-6	F						P	P
E1_K	K_K01 K_K12 K_K12	C1,C 2,C3	W1-W15, Ćw1-6	1-6	F						P	P
E2_K	K_K13	C1,C 2,C3	W1-W15, Ćw1-6	1-6	F						P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA SPOŁECZNA
Symbol	K 11
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu <i>Wprowadzenia do psychologii i Historii myśli psychologicznej</i> , rozumie podstawową terminologię psychologiczną.
Przedmiot wprowadzający	<i>Wprowadzenie do psychologii, Historia myśli psychologicznej</i>
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z zasadniczymi pojęciami, problemami, teoriami i metodami psychologii społecznej.</p> <p>C2 Zapoznanie studentów z podstawowymi prawidłowościami społecznego funkcjonowania ludzi i możliwościami ich wykorzystywania.</p> <p>C3 Wykształcenie umiejętności krytycznej analizy i rozumienia zjawisk społecznych.</p> <p>C4 Wykształcenie umiejętności przeprowadzania badań z zakresu psychologii społecznej.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1	Wprowadzenie do psychologii społecznej. Jej rys historyczny, definicje i zakres, podstawowe pojęcia.
W2	Metody badawcze psychologii społecznej.
W3	Człowiek – istota społeczna. Procesy socjalizacji, wpływ kultury.
W4	Poznanie społeczne – procesy, możliwości i ograniczenia.
W5	Spostrzeganie społeczne. Procesy atrybucji.
W6	Procesy grupowe. Facylitacja społeczna i próżniactwo. Podejmowanie decyzji w grupie. Konflikt i współpraca.
W7	Konformizm i posłuszeństwo.
W8	Agresja i altruizm – skąd się biorą, jak z nimi żyć?
W9	Postawy – mechanizmy nabywania i funkcje.
W10	Stereotypy i uprzedzenia – funkcje i możliwości zmiany.
W11	Atrakcyjność interpersonalna – reguły i funkcje.
W12	Autoprezentacja, czyli kierowanie własnym wizerunkiem.
W13	Wpływ społeczny, manipulacja, propaganda – definicje, mechanizmy.
W14	Przewodzenie i przywództwo.
W15	Psychologia społeczna w małych firmach i wielkich instytucjach.
Ćw1	Psychologia społeczna a reszta psychologii. Proces badawczy w psychologii społecznej

Ćw2 Komunikacja interpersonalna: podstawowe narzędzie zaspokajania ludzkich potrzeb i realizowania celów.			
Ćw3 Rywalizacja a kooperacja. Rozwiązywanie problemów i podejmowanie decyzji w grupie.			
Ćw4 Jak minimalizować negatywne wpływy społeczne i maksymalizować pozytywne?			
Ćw5 Ja jako obiekt poznania społecznego. Znaczenie introspekcji, autoprezentacji, interakcji z innymi.			
Ćw6 Psychologia społeczna a zdrowie i środowisko.			
Ćw7 Dialog społeczny: jak go budować?			
Narzędzia dydaktyczne	Metoda		
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)		
	2. Dyskusja grupowa		
	3. Wykonywanie zadań w podgrupach		
	4. Analiza literatury przedmiotu		
	5. Studia przypadków		
	6. Przygotowanie projektu grupowego		
	7. Konsultacje		
	8. Przygotowanie do egzaminu		
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa		
	4. Aronson E., Wilson T. D., Akert R. M. (1997), <i>Psychologia społeczna. Serce i umysł</i> , Poznań: Zysk i S-ka Wydawnictwo.		
	5. Zimbardo P. (2008). <i>Efekt Lucyfera. Dlaczego dobrzy ludzie czynią zło?</i> Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.		
	6. Rosenberg M. (2003). <i>Porozumienie bez przemocy. O języku serca</i> . Warszawa: Wydawnictwo Czarna Owca.		
	7. Hayesová, M. <i>Základy sociální psychologie</i> . Praha: Portál, 2011.		
	8. Hewstone, M. & Sroebe, W. <i>Sociální psychologie</i> . Praha: Portál, 2006.		
	9. Výrost, J., Slamněník, I. <i>Sociální psychologie</i> . Praha: Grada, 2008.		
	Literatura uzupełniająca		
	4. Aronson E. (2009), <i>Człowiek – istota społeczna</i> , Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.		
	5. Cialdini R. B. (2012). <i>Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka</i> . Gdańsk: GWP.		
	6. Adler R. B., Rosenfeld L. B., Proctor II R. F. (2006). <i>Relacje interpersonalne. Proces porozumiewania się</i> . Poznań: Dom Wydawniczy REBIS.		
	7. Výrost, J., Slamněník, I. <i>Sociální psychologie</i> . Praha: Grada, 2008.		
	Efekty kształcenia		
	Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
	E1_W	Ma wiedzę o zjawiskach związanych ze społecznym funkcjonowaniem człowieka i struktur społecznych oraz badaniach i praktycznych aplikacjach dotyczących tej dziedziny.	K_W10 K_W19
E2_W	Zna teorie opisujące funkcjonowanie psychologiczne człowieka w kontekście społecznym.	K_W01 K_W16	
E1_U	Potrafi opisywać zachowanie jednostek i grup, posługując się koncepcjami i terminami wypracowanymi w ramach psychologii społecznej.	K_U05 K_U11 K_U16	

E2_U	Potrafi zaplanować działania mające na celu wywieranie wpływu społecznego i zmianę postaw.	K_U16
E1_K	Ma świadomość, że jako człowiek podlega takim samym mechanizmom społecznym i percepcyjnym jak inni ludzie i zachowuje szczególną ostrożność w wyrażaniu sądów. Unika stosowania stereotypów.	K_K03 K_K05 K_K12
E2_K	Uznaje znaczenie czynników sytuacyjnych jako determinant ludzkiego zachowania.	K_K11
E3_K	Docenia wkład psychologów społecznych i ich badań eksperymentalnych w dorobek psychologii i innych nauk społecznych.	K_K04

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)								
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny	
E1_W	K_W10 K_W19	C1,C2	W1-W4	1,2,4,5,7,8			F						P
E2_W	K_W01 K_W16	C1,C2	W1-W15	1,2,4,5,7,8			F						P
E1_U	K_U05 K_U11 K_U16	C3,C4	W5-W15, Ćw1-7	1-8	F				P				
E2_U	K_U16	C3,C4	W4,W8-W15, Ćw1-7	1-8	F				P				

E1_K	K_K03 K_K05 K_K12	C1,C2, C3,C4	W1-W15, Ćw1-7	1-8	F			P				
E2_K	K_K11	C1,C2, C3,C4	W1-W15, Ćw1-7	1-8	F			P				
E3_K	K_K04	C1,C2, C3,C4	W1-W15, Ćw1-7	1-8	F			P				

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA PRACY I TECHNIKI ROZWOJU OSOBOWOŚCI
Symbol	S E2
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe (do wyboru)
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu Wprowadzenia do psychologii oraz Psychologii rozwoju człowieka w cyklu życia
Przedmiot wprowadzający	Psychologii rozwoju człowieka w cyklu życia
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu profesjologii oraz metod i technik rozwoju człowieka przez pracę i dla pracy, a także przekazanie wiedzy na temat stymulacji procesów rozwoju psychicznego człowieka dorosłego.</p> <p>C2 Poznanie przez studentów zagadnień dotyczących głównych mechanizmów rozwoju zawodowego człowieka w ramach najważniejszych koncepcji teoretycznych</p> <p>C3 Analiza sytuacji pracy jako jednego z głównych obszarów rozwoju życiowego w interdyscyplinarnym ujęciu psychologicznym na styku współczesnej psychologii pracy, psychologii rozwoju w ujęciu <i>live-span developmental psychology</i> oraz zarządzania zasobami ludzkimi.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Profesjologia – definicje, przedmiot zadania. Teoretyczne podstawy zawodowego rozwoju osobowości.	
W2 Ogólne teorie zawodowego rozwoju osobowości.	
W3 Teoria czynności ludzkich.	
W4 Teoria podziału pracy ludzkiej.	
W5 Szczegółowe teorie zawodowego rozwoju osobowości.	
W6 Teorie wyboru zawodu.	
W7 Teorie uczenia się zawodu.	
W8 Teorie pracy zawodowej.	
W9 Teoria ciągłości rozwojowej (zawodowej).	
W10 Teoria miejsca i przestrzeni zawodowej człowieka.	
Ćw1 Psychologia zawodowego rozwoju osobowości - analiza terminów podstawowych.	
Ćw2 Sukcesy szkolno-zawodowe uczących się.	
Ćw3 Przydatność społeczno-zawodowa absolwentów różnych typów szkół.	
Ćw4 Sukcesy społeczno-zawodowe pracujących.	
Ćw5 Osobowość zawodowa pracownika.	

Ćw6 Proces zawodowego rozwoju człowieka.		
Ćw7 Czynniki i wyznaczniki rozwoju zawodowego.		
Ćw8 Metody poznawania rozwoju osobowości zawodowej.		
Ćw9 Metody ćwiczeniowo-treningowe przystosowania do pracy.		
Ćw10 Kwestie etyczne dotyczące wspomagania rozwoju człowieka przez pracę i dla pracy.		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa 8. Borkowska S. red. (1999). Edukacja zawodowa a rynek pracy. Raport IPSS 9. Czarnecki K.(1998). Psychologia zawodowego rozwoju osobowości. Kraków, Impuls. 10. Czarnecki K., Karaś S. (1996). Profesjologia w zarysie. Radom 11. Sadownikowa-Krysiak L. (1996) Menedżment i psychodiagnostyka. Opole.	
	Literatura uzupełniająca 12. Falkowski A. (2003). Praktyczna psychologia poznawcza: marketing i reklama. Gdańsk: GWP 13. Kożusznik B. red. (1994). Psychologia w pracy menedżera. Katowice 14. Kożusznik B. (1998). Psychologia zespołu pracowniczego. Katowice 15. Zbiegień-Maciąg L. (1996). Marketing personalny. Warszawa.	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna koncepcje odnoszące się do roli pracy w życiu człowieka oraz klasyczne i współczesne teorie pracy.	K_W09 K_W19 K_W20
E2_W	Posiada wiedzę na temat czynników konstytuujących środowisko pracy i ich wpływu na funkcjonowanie człowieka.	K_W12
E1_U	Potrafi zastosować wiedzę teoretyczną do opisu i	K_U15 K_U16

	wyjaśniania funkcjonowania człowieka w pracy	
E1_K	Dostrzega problemy, jest zdolny do wychodzenia poza schematyczne, standardowe sposoby interpretacji zjawisk i rozwiązywanie problemów w odniesieniu do zjawisk z zakresu funkcjonowania człowieka w środowisku pracy .	K_K04 K_K07 K_K12
E2_K	Ma świadomość własnych preferencji w zakresie środowiska pracy	K_K09 K_K12

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
E1_W	K_W09 K_W19 K_W20	C1	W1	1,2, 4-6	F						P	P
E2_W	K_W12	C2,C 3	W2-W10	1,2, 4-6	F						P	P
E1_U	K_U15 K_U16	C2,C 3,	Ćw1-10	1-6	F						P	P
E1_K	K_K04 K_K07 K_K12	C2,C 3,	Ćw1-10	1-6	F						P	P

E2_K	K_K09	K_K12	C2,C 3,	Ćw5-10	1-6	F							P	P
------	-------	-------	------------	--------	-----	---	--	--	--	--	--	--	---	---

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA MARKETINGU I REKLAMY
Symbol	S Z2
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe (do wyboru)
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z istotą, strukturami i instrumentami marketingu i reklamy, regułami „gry rynkowej”, przesłankami rozwoju i znaczeniem marketingowej i reklamowej orientacji funkcjonowania instytucji.</p> <p>C2 Przekazanie studentom podstawowej wiedzy o rynku i zasadach funkcjonowania przedsiębiorstw na konkurencyjnych i globalizujących się rynkach współczesnego świata.</p> <p>C3 Kształtowanie pozytywnej motywacji dla zdobywania i samodzielnego pogłębiania wiedzy dotyczącej podstawowych składników współczesnego biznesu.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
Ćw1 Psychologiczne aspekty strategii marketingowych. Przygotowywanie strategii marketingowej	
Ćw2 Reklama – psychologia negocjacji i przekonywania Psychologia w reklamie a zmniejszenie kontrowersji wokół procesu sprzedaży. Przekonywanie oparte na dowodzeniu. Przygotowywanie komunikatów perswazyjnych.	
Ćw3 Teorie psychologiczne w działalności reklamowej. Między nadawcą a odbiorcą reklamy. Psychologia nadawcy	
Ćw4 Psychologia komunikatu reklamowego Świadomość – cel komunikatu reklamowego Tworzenie wizerunku produktu w świadomości odbiorcy Akceptacja	
Ćw5 Psychologia komunikatu reklamowego. Ocena stopnia spełnienia preferencji Satysfakcja Emocje – najważniejszy składnik przekazu reklamowego	
Ćw6 Psychologia w tworzeniu reklamy Psychologiczne prawa rządzące kolejnością treści przekazywanych w komunikacie reklamowym	
Ćw7 Psychologia wizualnej części przekazu reklamowego	
Ćw8 Psychologia tworzenia fonetycznego przekazu reklamowego	
Ćw9 Technologia tworzenia przekazu reklamowego. Psychologia copywritingu	

Ćw10 Metody badania efektywności reklamy oraz strategii marketingowej		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
6. Przygotowanie do egzaminu		
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa <ol style="list-style-type: none"> 1. Podstawy marketingu, pod red. J. Pindakiewicza, SGH, Warszawa 1999 2. Podręcznik marketingu, pod red. M. Thomasa, PWN, Warszawa 1999 3. Cialdini R.: Wywieranie wpływu na ludzi, GWP, Gdańsk 1994 4. Dietl J.: Marketing, PWE, Warszawa 1985 5. Garbarski L., Rutkowski I., Wrzosek W.: Marketing. Punkt zwrotny nowoczesnej firmy, PWE, Warszawa 2000 6. Kotler Ph., Armstrong G., Saunders J., Wong V.: Marketing. Podręcznik europejski, PWE, Warszawa 2002 7. Kaczmarek B.: Misterne gry w komunikację UMCS, Lublin 2005 8. Kramer T.: Podstawy marketing, PWE, Warszawa 199 	
	Literatura uzupełniająca <ol style="list-style-type: none"> 1. Laszczak M.: Psychologia przekazu reklamowego, PSB Kraków 1998 2. Łodziana-Grabowska J.: Efektywność reklamy, PWE. Warszawa 1996 3. Mruk H., Pilarczyk B., Sojkin B., Szulce H.: Podstawy marketingu, AE, Poznań 1999 4. Podstawy marketingu, praca zbior. pod red. J. Altkorna, Instytut Marketingu, Kraków 2003 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Posiada wiedzę z zakresu marketingu, sposobów realizacji celów sprzedażowych firmy, polityki produktowej, cenowej i informacyjnej.	K_W18 K_W19
E2_W	Ma wiedzę z zakresu psychologii zachowań konsumenckich oraz psychologicznych mechanizmów reklamy i perswazji.	K_W08 K_W10
E1_U	Potrafi stosować instrumenty marketingowe służące budowaniu wizerunku firmy oraz zwiększeniu efektywności sprzedaży.	K_U11 K_U16
E1_K	Podjęwszy działalność marketingową i reklamową kieruje się zasadami społecznej	K_K10

	odpowiedzialności.	
E2_K	Ma świadomość możliwości wykorzystania wiedzy i umiejętności psychologicznych w działalności biznesowej.	K_K07 K_K09

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)								
					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny	
E1_W	K_W18 K_W19	C1, C2	W1,W3,W 4,W7-W10	1-6	F							P	P
E2_W	K_W08 K_W10	C1, C2	W2,W5,W 8-W10,	1-6	F							P	P
E1_U	K_U11 K_U16	C1, C2, C3	W1-W10, Ćw1-10	1-6	F				F			P	P
E1_K	K_K10	C1, C2, C3	W1-W10, Ćw1-10	1-6	F				F			P	P
E2_K	K_K07 K_K09	C1, C2, C3	W1-W10, Ćw1-10	1-6	F				F			P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA ORGANIZACJI I ZARZĄDZANIA
Symbol	K20
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Przekazanie wiedzy i ukształtowanie rozumienia podstawowych problemów i zadań psychologa zarządzania i organizacji oraz procesów psychologicznych leżących u podłoża zagadnień procesów: rekrutacji, selekcji, motywacji w pracy oraz przywództwa.</p> <p>C2 Nabycie umiejętności konstrukcji kolejnych etapów procesu rekrutacji i selekcji z zastosowaniem poznawanych i analizowanych podczas zajęć metod, konstrukcji systemu oceny pracowniczej na wybrane stanowisko pracy, konstrukcji systemu motywacyjnego dla konkretnego zespołu, wykorzystania wiedzy z zakresu przywództwa do skutecznego zarządzania relacjami pomiędzy grupą i jej liderem.</p> <p>C3 Ukształtowanie umiejętności wykorzystania wiedzy z zakresu psychologii społecznej, psychologii różnic indywidualnych i psychologii emocji i motywacji w obszarze psychologii zarządzania i organizacji.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Wprowadzenie - rola psychologa zarządzania i organizacji - zadania i funkcje, obszary działania.	
W2 Rekrutacja - rodzaje , wady i zalety metod i technik stosowanych w procesie rekrutacji.	
W3 Selekcja - etapy procesu selekcji; metody, środki oraz techniki selekcyjne stosowane.	
W4 Procesy psychologiczne biorące udział w procesie selekcji personelu; testy psychologiczne w roli narzędzi selekcyjnych i rekrutacyjnych.	
W5 Motywacja w pracy - konstruowanie systemu motywacyjnego w firmie.	
W6 Ocena pracownicza - konstruowanie systemu oceny pracowniczej wybranego stanowiska pracy.	
W7 Komunikacja - diagnoza i analiza problemów komunikacyjnych w organizacji.	
W8 Rola psychologa w doskonaleniu procesy komunikacji wewnątrz organizacji.	
W9 Przywództwo - typy i modele przywództwa.	
W10 Komunikacja i efektywność jako czynniki uzależnione od relacji lidera z grupą. Psychologia przywództwa.	
W11 Metody doskonalenia zarządzania personelem.	
W12 Zespół pracowniczy – charakterystyka psychologiczna.	
W13 Myślenie grupowe - analiza procesu myślenia grupowego.	

W14 Oceny efektywności indywidualnej i grupowej.		
W15 Współpraca w menedżmencie i współpraca w zespole pracowniczym.		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	6. Przygotowanie do egzaminu	
	<p>Literatura podstawowa</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Armstrong, E.,(2001) Zarządzanie zasobami ludzkimi. Kraków. Oficyna Wydawnicza, 2. Griffin R.W., Podstawy zarządzania organizacjami, PWN, Warszawa 1996. 3. Kozusznik B. red. Psychologia w pracy menedżera. Katowice 1994, Wyd. UŚL. 4. Kozusznik B. Psychologia zespołu pracowniczego. Katowice 1998, Wyd. UŚL. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Penc J., Decyzje w zarządzaniu, Wyd. Prof. Szkoły Biznesu, Kraków 1995. 2. Praktyka kierowania, praca zbiorowa pod red. D.M. Stewart, PWE, Warszawa 1994. 3. Stoner J.A.F., Wankel C., Kierowanie, PWE, Warszawa 1992. 4. Współczesne koncepcje zarządzania, praca zbiorowa pod red. A.K. Koźmińskiego, PWN, Warszawa 2000. 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna zasady projektowania oraz analizy i oceny pracy w zmieniających się warunkach funkcjonowania współczesnych przedsiębiorstw.	K_W19
E2_W	Zna i rozumie prawidłowości rządzące zachowaniem się człowieka w organizacji (w odniesieniu do komunikacji, funkcjonowania grup w ramach organizacji, konfliktów i ich rozwiązywania, władzy i kierowania, kultury organizacyjnej, podstaw planowania i podejmowania decyzji).	K_W10 K_W18 K_W19
E3_W	Posiada wiedzę na temat zarządzania personelem, także w organizacjach zróżnicowanych kulturowo.	K_W19 K_W20
E1_U	Potrafi dokonać kompetentnej analizy stanowiska pracy oraz zastosować w praktyce teoretyczne zasady projektowania pracy.	K_U05

E2_U	Jest w stanie opisać i zinterpretować zjawiska pojawiające się w funkcjonowaniu organizacji o zróżnicowanym charakterze w wielu kontekstach społecznych i kulturowych.	K_U16
E3_U	Potrafi identyfikować oraz proponować rozwiązania zadań i problemów w różnych kontekstach sytuacyjnych i organizacyjnych, odnoszących się do: rekrutacji i selekcji pracowników, tworzenia efektywnych zespołów i organizacji, motywowania pracowników, zmian i kryzysów w organizacji.	K_U16 K_U19
E1_K	Ma gotowość do pracy zarówno z jednostkami, jak i grupami w zróżnicowanych środowiskach i warunkach społecznych.	K_K10 K_K11
E2_K	Ma świadomość ograniczeń etycznych i prawnych jakie wiążą się z badaniami psychologicznymi w celu rekrutacji i selekcji pracowników.	K_K10 K_K13

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny
E1_W	K_W19	C1, C2, C3	W1-W15	1,2, 4-6	F							P
E2_W	K_W10 K_W18 K_W19	C1, C2, C3	W1-W15	1,2, 4-6	F							P

E3_W	K_W19 K_W20	C2, C3	W3,W6	1,2, 4-6	F								P
E1_U	K_U05	C3	W5,W7,W 11-15	1,2, 4-6	F								P
E2_U	K_U16	C1, C2, C3	W1-W15	1,2, 4-6	F								P
E3_U	K_U16 K_U19	C1, C2, C3	W1-W15	1,2, 4-6	F								P
E1_K	K_K09 K_K13	C1, C2, C3	W1-W15	1,2, 4-6	F								P
E2_K	K_K10 K_K13	C1, C2,	W1,W8- W15	1,2, 4-6	F								P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA KULTURY I SZTUKI
Symbol	K23
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	Brak
Przedmiot wprowadzający	Brak
Cele przedmiotu	C1 Przekazanie studentom wiedzy o uwarunkowaniu własnych reakcji w sytuacjach zadaniowych poprzez kulturę z której pochodzą. C2 Wykształcenie umiejętności zrozumienia reakcji osób pochodzących z innych kultur.
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Istota różnic kulturowych i identyczności kulturowej.	
W2 Granice kulturowe w Europie.	
W3 Stereotypy narodowe i ich rola w relacjach międzynarodowych.	
W4 Reakcje na nową kulturę – jak sobie radzić z szokiem kulturowym.	
W5 Komunikacja niewerbalna – kulturowe pułapki dla procesu negocjacji.	
W6 Negocjacje między reprezentantami różnych kultur.	
W7 Rozwiązywanie konfliktów w relacjach między osobami różnych kultur.	
Ćw1 Istota różnic kulturowych i identyczności kulturowej.	
Ćw2 Granice kulturowe w Europie.	
Ćw3 Stereotypy narodowe i ich rola w relacjach międzynarodowych.	
Ćw4 Reakcje na nową kulturę – jak sobie radzić z szokiem kulturowym.	
Ćw5 Komunikacja niewerbalna – kulturowe pułapki dla procesu negocjacji.	
Ćw6 Negocjacje między reprezentantami różnych kultur.	
Ćw7 Rozwiązywanie konfliktów w relacjach między osobami różnych kultur.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
Literatura podstawowa i uzupełniająca	6. Przygotowanie do egzaminu
	Literatura podstawowa
	1. Ciechanowicz A.: (red.) Kulturowa adaptacja testów. PTP, Warszawa 1990. 2. Hall E.T. Bezgłośny język.: PIW Warszawa 1987.

E1_W	K_W01 K_W16 K_W21	C1,C 2	W1-W7	1,2 4-6	F							P
E1_U	K_U03 K_U16	C1,C 2	W1-W7	1,2 4-6	F							P
E1_K	K_K05 K_K12	C1,C 2	W1-W7	1,2 4-6	F							P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	JĘZYK ANGIELSKI W PSYCHOLOGII - POZIOM B2+
Symbol	O6
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	4
Wymagania wstępne	Znajomość języka angielskiego na poziomie B2
Przedmiot wprowadzający	Język angielski – poziom B2
Cele przedmiotu	C1 Wykształcenie umiejętności komunikacji w języku angielskim, w tym znajomości specjalistycznego słownictwa psychologicznego, w mowie i na piśmie
Program kształcenia	
Treść nauczania	
L1 Słownictwo: psychologia rozwoju	
L2 Słownictwo: psychologia społeczna	
L3 Słownictwo: psychologia kliniczna	
L4 Słownictwo: psychiatria	
L5 Słownictwo: psychologia wychowawcza	
L6 Słownictwo: psychologia sądowa	
L7 Słownictwo: psychologia ogólna	
L8 Słownictwo w marketingu i biznesie	
L9 Organizacja prezentacji, przemówienia lub referatu w języku angielskim	
L10 Opis i przedstawianie wyników badań i eksperymentów języku angielskim -przedstawienie własnej opinii -- elementy perswazji	
L11 Argumentacja werbalna i wizualna	
L12 Uczestniczenie w debatach	
L13 Forma i stylistyka tekstów naukowych w języku angielskim	

L14 Język potoczny w komunikacji z klientami anglojęzycznymi					
L15 Sporządzanie diagnozy w języku angielskim					
Narzędzia dydaktyczne		Metoda			
		1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)			
		2. Konwersacje			
		3. Ćwiczenia indywidualne i grupowe (w tym ćwiczenia z technikami audio)			
		4. Zadania domowe			
		5. Analiza literatury przedmiotu			
		6. Konsultacje			
		7. Przygotowanie do kolokwium zaliczeniowego			
Literatura podstawowa i uzupełniająca		<p>Literatura podstawowa:</p> <p>4. English Vocabulary in Use , Raymond Murphy;</p> <p>5. Słownik jednojęzyczny: Oxford Wordpower Dictionary ; słownik angielsko-polski i polsko-angielski;</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>1. Murphy, R., English Grammar in Use 1993, Cambridge University Press</p> <p>2. Phillips, J. (red), Oxford Wordpower2008, Oxford University Press</p>			
Efekty kształcenia					
Symbol efektu kształcenia		Opis efektu kształcenia			Odniesienie do efektu kierunkowego
K1_U		Ma znajomość języka angielskiego w mowie i w piśmie, zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.			K_U20
Tabela odniesień					
Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	dydaktyczn	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)

					Aktywność	Kolokwium testowe	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin testowy	Egzamin pisemny
K1_U	K_U20	C1	L1-L15	1-7	F	P	P		F	F		

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	Metody badania osobowości I
Symbol	K27
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 nabycie wiedzy w zakresie metod diagnostycznych osobowości człowieka dorosłego. C2 wykształcenie praktycznych umiejętności w zakresie przeprowadzania badania diagnostycznego (stosowania narzędzia, dokonania obliczeń uzyskanych wskaźników i ich interpretacji) wyciągania wniosków; pisanie interpretacji i diagnozy.
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1. Metody badania osobowości narzędziem w diagnostyce psychologicznej. Pojęcie, przedmiot, cele i proces diagnozowania, rodzaje diagnoz, ogólny model diagnozowania	
W2. Samoopisowe inwentarze osobowości. Procedury odwołujące się do odpowiedniości treściowej. Derogatisa Lista Symptomów-90, wersja zrewidowana (SCL-90-R).	
W3. Procedury odwołujące się do kryteriów empirycznych: Minesockie wielowymiarowe inwentarze osobowości, H. Gougha Kalifornijski Inwentarz Osobowości (CPI).	

W4. Rola analizy czynnikowej w konstruowaniu testów. 16-czynnikowy Kwestionariusz Osobowości R.B. Cattella, Model Wielkiej Piątki, Costy i McCrae Zmodyfikowany Inwentarz Osobowości INEO PI-R).	
W5. Rola teorii osobowości w konstruowaniu testów. Teoria stylów osobowości Millona, Wieloosiowy Inwentarz Kliniczny Millona - III. Skala Upodobań Osobistych Edwardsa, D. Jacksona kwestionariusze do badania osobowości.	
W6. Postawy wobec testu i tendencyjność odpowiedzi: Oszukiwanie i aproba społeczna, samooszukiwanie a manipulacja, środki zaradcza przejawom tendencyjności w testach.	
W7. Cecha, stan, osoba i sytuacja. Interakcja między osobą i sytuacją.	
W8. Pomiar zainteresowań i postaw. Funkcje zainteresowań i postaw. Inwentarz Zainteresowań Stronga (SII), Przegląd Zainteresowań Zawodowych Jacksona (JVIS), Przegląd Zainteresowań Zawodowych Kudera (KOIS), Samobadanie (SDS) J.L. Hollanda.	
W9. Sondáže opinii i skale postaw, główne typy skal postaw. Poczucie kontroli, Rottera Skala I-E.	
W10. Narzędzia pomiaru stylów i typów osobowości: style poznawcze, typy osobowości mierzone Wskaźnikiem Typów Myers-Briggs (MBTI), kategoryzacja typów	
W11. Pojęcia Ja i konstrukty osobiste, inwentarze samooceny, Test Przymiotnikowy H.G. Gougha i A.B. Heilbruna, Tennessee Skala Obrazu Siebie (TSCS), technika Q-sortu, dyferencjał semantyczny, Rep Test G.A. Kelley'ego, skale percepcji środowiska i klimatu społecznego.	
W12. Techniki obserwacyjne, wywiad, skale ocen, technika nominacyjna, inwentarze biograficzne.	
W13. Ilustracja metod na podstawie przykładów interpretacji profili osobowości.	
Ćw1. Standardy etyczne obowiązujące w diagnozie psychologicznej.	
Ćw2. Posługiwanie się swobodnymi technikami diagnostycznymi w badaniu osobowości: obserwacja, wytwory, wywiad.	
Ćw3. Wielowymiarowe kwestionariusze do badania osobowości: Cattella (16-PF), Gougha i Heilbruna (ACL), Gougha (CPI), Eysencka (MPI), Costa i McCrae (NEO-FFI i NEO PI-R).	
Ćw 4. Jednowymiarowe kwestionariusze osobowości: Spielbergera i in. Kwestionariusz do badania lęku jako stan i jako cecha, Cattella Kwestionariusz do badania niepokoju (Arkusz Samopoznania), Endlera i Parkera Test do badania niepokoju, Buss i Perry'ego Kwestionariusz do badania agresji, Schutte i in. Kwestionariusz inteligencji emocjonalnej (INTE), Mehrabiana i Epsteina Kwestionariusz do badania empatii.	
Ćw5. Skale do badania sensu życia i koherencji (PIL, SOC).	
Ćw6. Wybrane projekcyjne techniki diagnostyczne: techniki zdań niedokończonych (RISB), Murraya TAT.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
	6. Przygotowanie do egzaminu

Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa 1. Anastasi, A., Urbina, S. (1999). Testy psychologiczne, cz. 4. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP. 2. Paluchowski, W.J. (2007). Diagnostyka psychologiczna: Proces – narzędzia – standardy. Warszawa: Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne. 3. Podręczniki i instrukcje do nauczanych testów, inwentarzy i kwestionariuszy.
	Literatura uzupełniająca 1. Drwal, R. (1995). Adaptacja kwestionariuszy osobowości. Warszawa: PWN 2. Siek S. (1982). Osobowość. Struktura, rozwój, wybrane metody. Warszawa: ATK. 3. Siek S. (1993). Wybrane metody badania osobowości. Warszawa: ATK.

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
K1_W	Ma wiedzę o metodach badania osobowości człowieka dorosłego i ich podstawach teoretycznych, w tym o kwestionariuszach, metodach projekcyjnych. Zna własności psychometryczne metod do badania osobowości.	K_W07, K_W15, K_W05,
K1_U	Potrafi przeprowadzić diagnozę osobowości człowieka dorosłego, zanalizować wyniki oraz dokonać ich syntezy w postaci pisemnej, odnosząc się do wybranej teorii osobowości.	K_U07, K_U12
K1_K	Ma świadomość aspektów sytuacyjnych oraz zjawisk jakie zachodzą w procesie diagnozy osobowości dorosłych i zachowuje ostrożność formułując wnioski w oparciu o dane z testów psychologicznych i obserwacji.	K_K11 K_K13

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	dydaktyczn	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)

					Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny
K1_W	K_W07, K_W15, K_W05,	C1,	W1-W13	1,2, 4-6	F	F		P				
K1_U	K_U07, K_U12	C1,C 2	Ćw1-Ćw6	1-6	F	F		P				
K1_K	K_K11 K_K13	C1,C 2	W6, Ćw1	1-6	F	F		P				

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	DIAGNOZA PSYCHOLOGICZNA I
Symbol	K 7
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu biologii na poziomie szkoły średniej, rozumie podstawową terminologię biologiczną.
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi procesami diagnozy. Przedstawienie diagnozy ilościowej i jakościowej.</p> <p>C2 Kształcenie u studentów umiejętności praktycznego stosowania wiedzy teoretycznej dotyczącej formułowania diagnoz psychologicznych. Opanowanie podstawowych umiejętności w zakresie wybranych narzędzi diagnostyki psychologicznej, oraz w zakresie stosowania poszczególnych narzędzi do najczęściej diagnozowanych w praktyce obszarów funkcjonowania dziecka.</p> <p>C3 Zaznajomienie się ze specyfiką przeprowadzania diagnoz psychologicznych dziecka (między innymi: z koniecznością uwzględniania w diagnozie aspektu rozwojowego diagnozowanych zjawisk).</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Pojęcie diagnozy w psychologii (definicja; rodzaje diagnozy; cechy; symptomy).	
W2 Modele diagnozy psychologicznej. Diagnozowanie - faza prediagnostyczna badania i wstępnych decyzji (źródła informacji o badanym).	
W3 Pojęcie metody, techniki, narzędzia badań diagnostycznych.	
W4 Standardowe metody diagnozy psychologicznej, pojęcia, podział, wymogi stawiane metodom pomiaru .	
W5 Diagnoza jako proces pobierania, agregacji i modelowania informacji o zachowaniu na przykładzie swobodnych technik diagnostycznych.	
W6 Wywiad i obserwacja	
W7 Obiektywizacja informacji. Skale obserwacyjne.	
W8 Dynamika kontaktu w komunikacji badający - badany. Techniki ułatwiające nawiązywanie kontaktu.	
W9 Wyodrębnianie i klasyfikacja zachowań testowych na przykładzie wybranych technik. Testy indywidualne i grupowe.	
W10 Diagnozowanie - opis i interpretacja. Ilościowy i jakościowy opis zachowań. Opis a interpretacja zachowań testowych i pozatestowych. Wyjaśnianie psychologiczne.	
W11 Sposoby interpretacji. Trafność interpretacji.	

W12 Diagnozowanie – formułowanie zaleceń interwencyjnych.		
W13 Zastosowanie diagnozy jakościowej w opisie: klasyfikacji, wyjaśnianiu i interwencji psychologicznej.		
W14 Podstawy prawne dotyczące sporządzania opinii psychologicznych.		
W15 Problemy etyczne związane z diagnozowaniem.		
Ćw1 Ćwiczenie podstawowych umiejętności prowadzenia obserwacji i rozmowy psychologicznej.		
Ćw2 Diagnozowanie poziomu funkcjonowania intelektualnego.		
Ćw3 Diagnozowanie zaburzeń funkcji procesów poznawczych w diagnozie neuropsychologicznej. Techniki eksperymentalne.		
Ćw4 Uszkodzenia CUN.		
Ćw5 Diagnoza wybranych właściwości osobowości. Techniki kwestionariuszowe.		
Ćw6 Zasady integrowania danych diagnostycznych w postaci studium przypadku.		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
6. Przygotowanie do egzaminu		
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	1. Anastasi A., Urbina S. (1999), Testy psychologiczne, Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP	
	2. Brzeziński J., Hornowska E. (red.) (1998). Skala inteligencji Wechslera WAIS-R.	
	3. Frydrychowicz A., Koźniewska E., Sobolewska M., Zwierzyńska E. (1998), Testy psychologiczne w poradnictwie, przewodnik metodyczny, Warszawa: Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno – Pedagogicznej MEN	
	4. Gerstmann S. (1974). Rozmowa i wywiad w psychologii.	
	5. Huesmann L. R. (1992). Eksperymentalne metody badania w psychopatologii (w): W Paluchowski (red.) Współczesne techniki badawcze w psychologii klinicznej.	
	6. Paluchowski W. J. (2001), Diagnoza psychologiczna. Podejście ilościowe i jakościowe, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR	
	7. Sęk H. (1984). (red.) Metody projekcyjne. Tradycja i współczesność.	
	8. Szustrowa T. red (1991), Swobodne techniki diagnostyczne. Wywiad i obserwacja, Warszawa: Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego	
	.Oraz: podręczniki i instrukcje do poszczególnych testów i kwestionariuszy	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o procesie diagnozy psychologicznej, jej fazach oraz stosowanych metodach i technikach.	K_W06 K_W07
E2_W	Zna wybrane narzędzia służące do diagnozy procesów poznawczych, intelektualnych oraz niektórych aspektów osobowości.	K_W15

E3_W	Wie jakie ograniczenia etyczne wiążą się ze stosowaniem metod diagnostycznych w psychologii.	K_W17
E1_U	Potrafi dobrać metody diagnostyczne adekwatnie do celu badania.	K_U12 K_U13
E2_U	Potrafi przeprowadzić proces diagnostyczny z wykorzystaniem wywiadu, kwestionariuszy oraz testów psychologicznych oraz sformułować diagnozę pisemną w formie zrozumiałej dla odbiorcy.	K_U12 K_U15 K_U17
E3_U	Potrafi przeprowadzić diagnozę neuropsychologiczną z wykorzystaniem wybranych metod .	K_U17
E4_U	Potrafi wskazać dylematy natury etycznej związane z procesem diagnozy.	K_U14
E1_K	Ma świadomość granic własnych umiejętności i uprawnień diagnostycznych.	K_K03 K_K13
E2_K	W kontakcie diagnostycznym zachowuje się profesjonalnie i przejawia szacunek wobec osób badanych.	K_K01 K_K02

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny
E1_W	K_W06 K_W07	C1	W1,W2,W14,	1,2,4-6		F	F				P	P
E2_W	K_W15	C2	W3-W15	1,2,4-6		F	F				P	P

E3_W	K_W17	C1,C 2	W4,W5,W 8,W11,W1 4	1,2, 4-6		F	F				P	P
E1_U	K_U12 K_U13	C1,C 2,C3	W1-W15, Ćw1-Ćw6	1-6	F		F				P	P
E2_U	K_U12 K_U15 K_U17	C1,C 2,C3	W1-W15, Ćw1-Ćw6	1-6	F		F				P	P
E3_U	K_U17	C1,C 2,C3	W1-W15, Ćw2-Ć5	1-6	F		F				P	P
E4_U	K_U14	C1,C 2,C3	W4,W5,W 11,W14, Ćw1-Ćw6	1-6	F		F				P	P
E1_K	K_K03 K_K13	C1,C 2,C3	W1-W15, Ćw1-Ćw6	1-6	F		F				P	P
E2_K	K_K01 K_K02	C1,C 2,C3	W1-W15, Ćw1-Ćw6	1-6	F		F				P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA WYCHOWAWCZA
Symbol	K15
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z głównymi pojęciami, problemami i koncepcjami psychologii wychowawczej.</p> <p>C2 Przekazanie studentom wiedzy o czynnikach determinujących funkcjonowanie dziecka w środowisku szkolnym.</p> <p>C3 Ukształtowanie umiejętności rozwiązywania problemów powstających w trakcie oddziaływań edukacyjnych.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
<p>W1 Przedmiot i cele psychologii nauczania i wychowania. Relacja psychologii wychowawczej do innych działów psychologii oraz do pedagogiki. Podstawy usprawniania komunikacji psychologa z pedagogiem.</p>	
<p>W2 Podstawowe kategorie psychologii wychowawczej. Rodzaje środowisk wychowawczych. Taksonomie celów edukacyjnych.</p>	
<p>W3 Pojęcia stylu nauczania i stylu wychowania. Preferencje i cechy nauczyciela określające jego styl nauczania. Rodzina jako wyznacznik rozwoju dziecka. Mechanizmy i efekty międzypokoleniowej transmisji cech w rodzinie.</p>	
<p>W4 Uczenie się przez dziecko postaw emocjonalnych. Percypowana przez rodzinę i wyznaczana pozycja dziecka w rodzinie a rozwój dziecka. Funkcjonowanie dziecka w układzie pozarodzinnym.</p>	
<p>W5 Adaptacja dziecka do nowego środowiska i zagadnienie gotowości szkolnej. Psychologiczne aspekty zjawiska etykietowania dzieci. Predyspozycje i potrzeby ucznia.</p>	
<p>W6 Funkcjonowanie uwagi ucznia i jej determinanty. Cechy temperamentalne dziecka a optymalizacja decyzji edukacyjnych. Pomiar inteligencji i zagadnienie możliwości jej kształtowania.</p>	
<p>W7 Wspieranie adolescenta w rozwiązywaniu jego problemów osobistych. Idea kierowania przez dziecko własnym rozwojem i jej podstawy psychologiczne. Pojęcie i wymiary interakcji wychowawczej.</p>	
<p>W8 Modele interakcji wychowawczych. Psychoprofilaktyka zaburzeń rozwoju. Założenia i efekty realizacji programów psychoprofilaktyki zaburzeń.</p>	
<p>W9 Kategorie dzieci wymagających specjalnego nauczania.</p>	

Psychologiczna charakterystyka osób upośledzonych intelektualnie. Dzieci dyslektyczne. Dzieci z defektami zmysłów. Dzieci uzdolnione i utalentowane. Poważne problemy wychowawcze. Dzieci destruktywne i autodestruktywne. Rozwiązywanie problemów agresji jednostkowej i grupowej. Dzieci o zaburzonej osobowości.		
Ćw1 Właściwości rodziny determinujące poziom przystosowania dziecka. Badania nad wybranymi aspektami oddziaływań rodzicielskich. Postawy rodzicielskie i ich percepcja przez dziecko.		
Ćw2 Motywacja szkolna. Motywacja a oceny szkolne. Psychologiczne aspekty nagradzania.		
Ćw3 Teoria wyuczonej bezradności - aplikacje edukacyjne. Warunki kształtowania wiedzy niejakoowej. Relacje uczeń-grupa.		
Ćw4 Socjometria i jej zastosowania w edukacji. Możliwości modyfikacji statusu socjometrycznego dziecka. Konsekwencje alienacji realnej i wyobrażonej dla funkcjonowania dziecka.		
Ćw5 Psychologiczne podstawy profilaktyki uzależnień. Specjalne zadania edukacyjne.		
Ćw6 Problemy osobiste nauczyciela - możliwości doradztwa psychologicznego. Problemy nauczycieli początkujących a problemy nauczycieli doświadczonych. Optymizm i poczucie samoskuteczności u nauczycieli o różnym stażu i profilu zawodowym .		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
6. Przygotowanie do egzaminu		
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Brzezińska, A. (2000). Psychologia wychowania. W: J. Strelau (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki (tom III, r. 48). Gdańsk: GWP. 2. Dembo, M. (1997). Stosowana psychologia wychowawcza. Warszawa: WSiP. 	
		Literatura uzupełniająca
		<ol style="list-style-type: none"> 1. Mietzel, G. (2002). Psychologia kształcenia. Gdańsk: GWP. 2. Sędek, G.(2000). Psychologia kształcenia. W: J. Strelau (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki (tom III, r. 49). Gdańsk: GWP.
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o teoriach i modelach wychowania. Zna relację psychologii wychowawczej wobec innych dziedzin psychologii i pedagogiki.	K_W01 K_W09

E2_W	Ma wiedzę o instytucjach zajmujących się wychowaniem i roli psychologa w systemie oświaty i opieki społecznej.	K_W10 K_W19 K_W20
E3_W	Zna specyfikę funkcjonowania grup społecznych w szkołach i ośrodkach wychowawczych. Ma wiedzę o metodach diagnozy sytuacji wychowawczej w środowisku szkolnym	K_W12 K_W15
E1_U	Potrafi zaplanować badania mające na celu diagnozę sytuacji wychowawczej oraz funkcjonowanie uczniów i klas szkolnych	K_U12 K_U15 K_U16 K_U17
E2_U	Potrafi zaproponować adekwatną formę oddziaływania psychologicznego w celu usprawnienia procesu wychowania i profilaktyki.	K_U09 K_U16 K_U18
E3_U	Potrafi scharakteryzować różne metody i modele wychowania oraz przedstawiać problemy wychowawcze odwołując się do teorii psychologicznych.	K_U11 K_U12 K_U17
E1_K	Jest wrażliwy na problemy psychospołeczne występujące w instytucjach wychowawczych i oświatowych.	K_K12

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odmiesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)								
					Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	
E1_W	K_W01 K_W09	C1	W1,W2,W 3	1,2, 4-6			F						P
E2_W	K_W10 K_W19 K_W20	C1,C 2	W4-W9	1,2, 4-6			F						P

E3_W	K_W12 K_W15	C2	W1-W9	1,2, 4-6			F						P
E1_U	K_U12 K_U15 K_U16 K_U17	C2,C 3	W3,W4, Ćw1-Cw6	1-6	F								P
E2_U	K_U09 K_U16 K_U18	C2,C 3	W7-W9, Ćw1-Cw6	1-6	F								P
E3_U	K_U11 K_U12 K_U17	C1,C 2,C3	W1,W2, Ćw1-Cw6	1-6	F								P
E1_K	K_K12	C1,C 2,C3	W1-W9, Cw1-Cw6	1-6	F							P	P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	Proseminarium
Symbol	K6
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	6
Wymagania wstępne	
Przedmiot wprowadzający	
Cele przedmiotu	<p>C1Zapoznanie studentów z podstawowymi zasadami pisania prac naukowych w psychologii, w tym z zasadami i formą cytowania opracowań innych autorów.</p> <p>C2Zapoznanie studentów z wybranymi problemami badawczymi współczesnej psychologii</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
S1	Struktura tekstu o charakterze naukowym w psychologii
S2	Dobór piśmiennictwa do referatu i artykułu
S3	Zasady cytowania literatury wg APA
S4	Problematyka plagiatu i autoplgiatu
S5	Wybrane problemy badawcze współczesnej psychologii: psychologia społeczna
S6	Wybrane problemy badawcze współczesnej psychologii: społeczna psychologia kliniczna
S7	Wybrane problemy badawcze współczesnej psychologii: psychologia ogólna
S8	Wybrane problemy badawcze współczesnej psychologii: neuropsychologia i neuroscience
S9	Wybrane problemy badawcze współczesnej psychologii: psychologia w edukacji
S10	Wybrane problemy badawcze współczesnej psychologii: psychologia w zarządzaniu zasobami ludzkimi
S11	Wybrane problemy badawcze współczesnej psychologii: psychologia sądowa
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Konwersacje grupowe
	3. Analiza literatury przedmiotu
	4. Konsultacje
	5. Przygotowanie pracy zaliczeniowej

Literatura podstawowa i uzupełniająca	<p>Literaturapodstawowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> Nęcka, E., Stocki, R. (1999) Jak pisać prace z psychologii. Poradnik dla studentów i badaczy. Kraków: Universitas Zimbardo Philip G., Gerrig Richard (2008). Psychologia i życie. Warszawa : PWN <p>Literatura uzupełniająca:</p> <ol style="list-style-type: none"> Shaugnessy J., Zechmeister E., Zechmeister J.S. (2002). <i>Metody badawcze w psychologii</i>. Gdańsk: GWP. Hock Roger R. (2003) 40 PRAC BADAWCZYCH, które zmieniły oblicze psychologii. Gdańsk: GWP
--	--

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
K1_W	Ma wiedzę o pracach badawczych podejmowanych przez psychologów w przeszłości oraz współcześnie w zakresie różnych specjalności naukowych. Ma wiedzę o stosowanych metodach badawczych.	K_W01 K_W04
K1_U	Potrafi sporządzić tekst o charakterze naukowym, poprawnie stosując standardy edytorskie i zasady cytowania literatury.	K_U06
K2_U	Potrafi sformułować problem badawczy i wyszukać literaturę przedmiotu.	K_U02 K_U04
K3_U	Potrafi zreferować ustnie problem badawczy wraz z odniesieniami do literatury i badań innych autorów	K_U10
K1_K	Docenia wkład psychologii do współczesnej nauki i chętnie podejmuje się współpracy naukowej w ramach społeczności akademickiej	K_K04 K_K06 K_K07

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	dydaktyczn	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)

						Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny
K1_W	K_W01 K_W04	C2	S5-S11		F						P		
K1_U	K_U06	C1	S1-S4		F						P		
K2_U	K_U02 K_U04	C1,C 2	S1-S11		F						P		
K3_U	K_U10	C1,C 2	S1-S11		F						P		
K1_K	K_K04 K_K06 K_K07	C2	S5-S11		F						P		

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	Praktyka zawodowa
Symbol	PRK (P)
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Praktyka zawodowa
Liczba punktów ECTS	7
Wymagania wstępne	
Przedmiot wprowadzający	
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów ze stanowiskiem pracy psychologa oraz zakresem wykonywanych czynności</p> <p>C2 Zwiększenie umiejętności stosowania w praktyce nabytej wiedzy teoretycznej</p> <p>C3 Rozwój umiejętności nawiązywania kontaktu z osobami w różnych kontekstach społecznych oraz stosowania wybranych technik pomocy psychologicznej</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
P1 Grupowe zajęcia treningowe (studenci identyfikować będą obszary trudności istotnych dla jakości wykonywania pracy zawodowej)	
P2 Identyfikowanie problemów związanych z motywacją w środowisku pracy	
P3 Rozwiązywanie sytuacji problemowych związanych z motywacją w środowisku pracowniczym	
P4 Definiowanie i rozpoznawanie problemów związanych z niedostosowaniem środowiska fizycznego pracy i przestrzeni pracy do psychofizjologicznych możliwości człowieka.	
P5 Rekrutacja i selekcja zawodowa - formy, procedury i plany rekrutacyjne. Konstrukcja kwestionariusza rekrutacji zawodowej na określone stanowisko pracy pod kątem wymaganych cech osobowych,	
P6 Metody doradztwa zawodowego i aktywizacji zawodowej bezrobotnych	
P7 Warsztaty umiejętności trenerskich. Analiza potrzeb szkoleniowych, organizacja i projektowanie szkoleń.	
P8 Diagnoza organizacyjna; badania partycypacyjne organizacji;	
P9 Diagnoza predyspozycji i przeciwwskazań do uprawiania zawodów	
P10 Badanie sprawności psychomotorycznej kierowców i operatorów maszyn	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykonywanie obowiązków psychologa - praktykanta pod nadzorem
	2. Ćwiczenia w podgrupach - analizy przypadków z wykorzystaniem materiału audio/video

	3. Obserwacja czynności wykonywanych przez personel placówki	
	4. Konsultacje	
	5. Przygotowanie do wykonywania obowiązków psychologia – praktykanta	
	6. Przygotowanie raportu z wykonywanych czynności	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura uzupełniająca	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ratajczak, Z. (2007). Psychologia pracy i organizacji. Wydawnictwo Naukowe PWN: Warszawa; 2. Chmiel N. (2003). Psychologia pracy i organizacji. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne: Gdańsk; 3. Terelak J., (2005) Psychologia organizacji i zarządzania, Wyd. Difin, Warszawa 4. Markiewicz, K., Wawer, M. (2005). Społeczne problemy we współczesnych organizacjach. Warszawa: Wydawnictwo Difin; 5. Schultz, D.P., Schultz, S.E. (2002). Psychologia a wyzwania dzisiejszej pracy. Wydawnictwo Naukowe PWN: Warszawa; 6. Doherty N., Guyler M.,; przeł. Antonina Kozłowska (2010) Mediacja i rozwiązywanie konfliktów w pracy, Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., Warszawa. 	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę na temat specyfiki stosowanych metod diagnozy i pomocy psychologicznej w wybranych instytucjach.	K_W12 K_W15 K_W20
E1_U	Posiada umiejętność sformułowania problemu, postawienia hipotez diagnostycznych oraz doboru odpowiednich metod do rozwiązania problemu lub/i weryfikacji hipotez.	K_U07 K_U08 K_U09 K_U18
E2_U	Potrafi nawiązać kontakt i aktywnie słuchać osoby w procesie diagnozy lub pomocy psychologicznej.	K_U19 K_U12
E3_U	Potrafi sporządzić diagnozę integrującą dane uzyskane z różnych źródeł oraz odnieść się do systemów klasyfikacji chorób i teorii wyjaśniających psychopatologię.	K_U07 K_U08 K_U09 K_U16 K_U17
E4_U	Potrafi zaproponować metody wsparcia adekwatne do specyficznych trudności psychicznych lub społecznych doświadczanych przez klienta.	K_U15 K_U18

E5_U	Ma zdolność pracy w zespole mającym na celu diagnozę lub pomoc psychologiczną	K_U14
E1_K	Jest świadom realiów pracy psychologa w wybranych instytucjach i własnego sposobu przeżywania kontaktu z osobami potrzebującymi pomocy.	K_K03 K_K05 K_K09 K_K12
E2_K	Zachowuje zasady współpracy i etyki zawodowej, traktując współpracowników i klientów z należnym szacunkiem.	K_K01 K_K07

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)								
					Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	PPraca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	
E1_W	K_W12 K_W15 K_W20	C1,C 2	P2-P10	1-6	F						P		
E1_U	K_U07 K_U08 K_U09 K_U18	C2	P4-P10	1-6	F						P		
E2_U	K_U19 K_U12	C2, C3	P4-P10	1-6	F						P		
E3_U	K_U07 K_U08 K_U09 K_U16 K_U17	C2	P1-P10	1-6	F						P		

E4_U	K_U15 K_U18	C2, C3	P5-P10	1-6	F					P		
E5_U	K_U14	C1,C 3	P1-P5	1-6	F					P		
E1_K	K_K03 K_K05 K_K09 K_K12	C1	P1, P6, P7	1-6	F					P		
E2_K	K_K01 K_K07	C1,C 3	P1-P5	1-6	F					P		

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	Metody badania osobowości II
Symbol	K28
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	
Przedmiot wprowadzający	Metody badania osobowości I
Cele przedmiotu	C1 nabycie wiedzy o metodach badania dzieci i młodzieży i ich specyfice C2 wykształcenie praktycznych umiejętności w zakresie przeprowadzania badania diagnostycznego dzieci i młodzieży z wykorzystaniem narzędzi psychometrycznych oraz interpretacji uzyskanych wyników.
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1. Problemy etyczne psychologicznych badań dzieci i młodzieży.	
W2. Swobodne techniki wykorzystywane w diagnozie osobowości dzieci i młodzieży: obserwacja, analiza wytworów, wywiad.	
W3. OSOBOWOŚĆ: (1) R.B. Cattella Kwestionariusze do badania dzieci i młodzieży: ESPQ, CPQ, HSPQ; (2) Test Osobowości i Zainteresowań E. Mitenecker, W. Toman.	
W4. LĘK: (1) Inwentarz Stanu i Cechy Lęku dla Dzieci (STAIC) Ch.D. Spielbergera i in.; (2) Skala Jawnego Niepokoju „Jaki jesteś?” E. Skrzypek, M. Choynowskiego (3) Arkusz Samopoznania R.B. Cattella; (4) Skala lęku egzystencjalnego A. Jurosa.	
W5. AGRESJA - (1) „Nastroje i humory” (oprac. M. Choynowski na pdst. Kwestionariusza Agresji A. Bussa i A. Durkee); (2) Kwestionariusz Agresji A. Bussa, M. Perry’ego; (3) Skala Ekspresji Gniewu N. Ogińskiej-Bulik, Z. Juczyńskiego; (4) Skala Dyrektywności J.J. Ray’a;	
W6. POCZUCIE KONTROLI i SKUTECZNOŚCI: (1) Skala Poczucia Kontroli u Dzieci Przedszkolnych (SPK-DP) B. Szmigielskiej; (2) Kwestionariusz do badania poczucia kontroli (KBPK) G. Krasowicz-Kupis, A. Kurzyp-Wojnarskiej; (3) Skala kompetencji osobistej (KompOs) Z. Juczyńskiego.	
W7. STRES i radzenie sobie: (1) „Jak sobie radzisz?” N. Ogińskiej-Bulik, Z. Juczyńskiego; (2) Skala Typu A/B- wersja DM N. Ogińskiej-Bulik, Z. Juczyńskiego; (3) Kwestionariusz Atak-Rezygnacja K. Ostrowskiej; (4) Skala Wsparcia Społecznego (SWS) K. Kmiecik-Baran; (5) Kwestionariusz Radzenia Sobie w Sytuacjach Stresowych (CISS) N. S. Endlera, J. D. A. Parkera.	
W8. SAMOOCENA: (1) Wielowymiarowy Kwestionariusz Samooceny (MSEI) oprac. E.J. O’Brien, S. Epstein; (2) Skala Samooceny SES M. Rosenberga; (3) Inwentarz Poczucia Własnej Wartości (CSEI) S. Coopersmitha.	
W9. Metody projekcyjne - techniki obrazkowe: (1) Technika Plam Atramentowych Rorschacha; (2) Test Apercepcji Tematycznej dla Dzieci (CAT-A, CAT-H) L. Bellak, S.S. Bellak; (3) Test Bajek (FTT) C. Coulacoglou; techniki werbalne: (1) Test Zdań Niedokończonych Rottera	

(RISB); (2) Test Zdań Niedokończonych dla Dzieci Kostrzewskiego; techniki zabawowe (1) Scenotest; techniki rysunkowe (1) Test Drzewa; (2) Rysunek Rodziny - A. Frydrychowicz.		
Ćw1. Swobodne techniki w diagnozie osobowości dzieci i młodzieży: obserwacja, wytwory, wywiad.		
Ćw2. Stosowanie skal obserwacyjnych w badaniu dzieci przedszkolnych i szkolnych, np. Arkusz obserwacyjny B. Markowskiej.		
Ćw3. Badanie osobowości dzieci i młodzieży przy pomocy standaryzowanych kwestionariuszy samoopisu: Cattella wielowymiarowe kwestionariusze osobowości: ESPQ, CPQ, HSPQ.		
Ćw4. Badanie wybranych aspektów osobowości dzieci i młodzieży: lęku, niepokoju, agresji.		
Ćw5. Badanie obrazu siebie i samoakceptacji u dzieci i młodzieży.		
Ćw6. Techniki projekcyjne w diagnozie dzieci i młodzieży: techniki zdań niedokończonych i opowiadań, techniki rysunkowe, techniki obrazkowe		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	4. Anastasi, A., Urbina, S. (1999). Testy psychologiczne, cz. 4. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.	
	5. Brzezińska, A. (2004). Problemy etyczne psychologicznych badań dzieci. W: Brzeziński, J., Toeplitz-Winiewska N. (red.). Etyczne dylematy psychologii. Poznań: Wyd. Fund. „Humaniora”/	
	6. Yarrow, L.J. (1970). Przeprowadzanie wywiadu z dziećmi. W: P.H. Mussen (red.), Podręcznik metod badań rozwoju dziecka (s. 6-47). Warszawa: WSiP.	
	Literatura uzupełniająca	
	1. Łaguna, M., B. Lachowska (2004). Rysunek projekcyjny jako metoda badań psychologicznych. Lublin: TN KUL.	
2. Rembowski, J. (1986). Metoda projekcyjna w psychologii dzieci i młodzieży. Warszawa: PWN.		
3. Oleś M. (red). (2005). Wybrane zagadnienia z psychologii klinicznej i osobowości. T. VI, Metody diagnostyczne w badaniach dzieci i młodzieży. Lublin: TN KUL.		
4. Podręczniki i instrukcje do omawianych testów.		
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
K1_W	Ma wiedzę o metodach badania osobowości dzieci i młodzieży, ich podstawach teoretycznych, w tym o kwestionariuszach, metodach projekcyjnych. Zna własności psychometryczne metod do badania osobowości.	K_W07, K_W15, K_W05,
K1_U	Potrafi przeprowadzić diagnozę osobowości dzieci i młodzieży, zanalizować wyniki oraz dokonać ich syntezy w postaci pisemnej, odnosząc się do wybranej teorii osobowości.	K_U07, K_U12

K1_K	Ma świadomość aspektów sytuacyjnych oraz zjawisk jakie zachodzą w procesie diagnozy osobowości dzieci i młodzieży zachowuje ostrożność formułując wnioski w oparciu o dane z testów psychologicznych i obserwacji.	K_K11 K_K13
------	--	----------------

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)								
					Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	
K1_W	K_W07, K_W15, K_W05,	C1,	W1-W9	1,2, 4-6	F	F		P					
K1_U	K_U07, K_U12	C1,C 2	Ćw1-Ćw6	1-6	F	F		P					
K1_K	K_K11 K_K13	C1,C 2	W1-W9, Ćw1-6	1-6	F	F		P					

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	DIAGNOZA PSYCHOLOGICZNA II
Symbol	K 8
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu biologii na poziomie szkoły średniej, rozumie podstawową terminologię biologiczną.
Przedmiot wprowadzający	Zajęcia stanowią kontynuację bloku „Metody diagnozy psychologicznej I”.
Cele przedmiotu	C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi technikami służącymi do diagnozy psychologicznej oraz ich adekwatnym doбором do określonego problemu. C2 Doskonalenie umiejętności operowania technikami diagnostycznymi w zakresie różnych specjalności
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Test jako narzędzie pracy psychologa.	
W2 Metoda obserwacji w badaniu psychologicznym.	
W3 Rozmowa psychologiczna.	
W4 Wywiad w psychologii.	
W5 Sposób przeprowadzania badania, a rzetelność wyników.	
W6 Praca z pacjentem opornym.	
W7 Praca z pacjentem kłamiącym.	
W8 Obliczanie wyników.	
W9 Analiza profilu.	
W10 Interpretacja psychologiczna.	
W11 Zastosowanie metod projekcyjnych - zalety i wady metod.	
W12 Metoda projekcyjna jako technika nawiązywania kontaktu.	
W13 Projekcja w diagnozie i terapii - prolegomena.	
W14 Mediacja i negocjacja jako forma diagnozy.	
W15 Problemy etyczne w badaniach psychologicznych.	
Ćw1 Wywiad kliniczny - zasady prowadzenia i dokumentowania.	
Ćw2 Kliniczna analiza psychogramu testu Wechslera.	
Ćw3 Uszkodzenia CUN wykrywane metodami pozatekstowymi.	
Ćw4 Inwentarze osobowości w aspekcie klinicznym.	
Ćw5 Projekcyjne testy osobowości.	
Ćw6 Inwentarze i kwestionariusze badające wybrane aspekty zachowania.	
Ćw7. Główne zasady sporządzania sprawozdania z badań.	
Ćw8 Wnioski i zalecenia postdiagnostyczne. Wskazania terapeutyczne. Oceny	

postterapeutyczne.		
Ćw9. Problemy etyczne w badaniach psychologicznych .Kodeks etyczny psychologa.		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
	6. Przygotowanie do egzaminu	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	1. Anastasi A., Urbina S. (1999), Testy psychologiczne, Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP	
	2. Brzeziński, J., Hornowska, E. (red.) (1993). Skala Inteligencji Wechslera WAIS-R. Polska adaptacja, standaryzacja, normalizacja i wykorzystanie w diagnostyce psychologicznej. Warszawa: Wyd. Naukowe PWN.	
	3. Frydrychowicz A., Koźniewska E., Sobolewska M., Zwierzyńska E. (1998), Testy psychologiczne w poradnictwie, przewodnik metodyczny, Warszawa: Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno – Pedagogicznej MEN	
	4. Gerstman, S. (1973). Rozmowa i wywiad. [w:] L. Wołoszynowa (red.)	
	5. Goldstein E. (2003) Zaburzenia z pogranicza. Gdańsk. GWP	
	6. <i>Materiały do nauczania psychologii</i> , seria III, t.2, Warszawa: PWN.	
	7. <i>Materiały do nauczania psychologii pod red. L. Wołoszynowej</i> , seria IV – Psychologia kliniczna i psychopedagogika specjalna	
	8. Meili R. (1969) Podręcznik diagnostyki psychologicznej. Warszawa, PWN	
	9. Paluchowski, W. (2001). Diagnoza psychologiczna – podejście ilościowe. Wyd. SCHOLAR.	
	10. Polskie Towarzystwo Psychologiczne. (1992). <i>Kodeks etyczno-zawodowy psychologa</i> . Warszawa: PTP J. Strelau (red.) (2000). Psychologia. Podręcznik akademicki t.3, . Gdańsk: GWP.	
	11. Sęk, H. (1984). Metody projekcyjne. Tradycja i współczesność. Poznań: Wyd. Naukowe UAM.	
	12. Shaughnessy J.J., Zechmeister E.B., Zechmeister J.S. (2002). Metody badawcze w psychologii. Gdańsk, GWP	
	13. Skorny, Z. (1968). Obserwacja psychologiczna – podstawy teoretyczne i technika stosowania. [w:] L. Wołoszynowa (red.) <i>Materiały do nauczania psychologii</i> , seria III, t.1, Warszawa: PWN.	
	14. Stanik J.M. red. (1980). Wybrane techniki diagnostyczne w psychologii klinicznej. Katowice, Wyd. UŚL.	
	15. Szustrowa, T. (1991). Swobodne techniki diagnostyczne. Wywiad i obserwacja. Warszawa: wyd.UW	
	16. Toeplitz – Winiewska, M. (2000). Etyczne aspekty uprawiania zawodu psychologa. [w:] J. Strelau (red.) Psychologia. Podręcznik akademicki (t.3). Gdańsk:GWP.	
<u>oraz</u> : podręczniki i instrukcje do poszczególnych testów i kwestionariuszy		
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	Seminarium magisterskie
Symbol	SEM
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Seminarium magisterskie
Liczba punktów ECTS	20
Wymagania wstępne	
Przedmiot wprowadzający	
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi zasadami pisania pracy magisterskiej.</p> <p>C2 Opracowanie koncepcji teoretycznej prac magisterskich oraz programu badawczego adekwatnego dla każdego z tematów.</p> <p>C3 Analiza zagadnień metodologicznych związanych z poszczególnymi obszarami badawczymi. Opracowanie analizy wyników oraz sposobu interpretacji uzyskanych danych w ramach badań własnych.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
S1 Tytuł, problem badawczy i jego uzasadnienie, hipoteza badawcza	
S2 Struktura pracy, kolejność i zawartość rozdziałów	
S3 Dobór piśmiennictwa i poprawność wykorzystania	
S4 Kompletność i adekwatność materiału i metod	
S5 Właściwe i logiczne przedstawienie wyników	
S6 Dyskusja: logika wywodu, dobór piśmiennictwa, siła argumentacji	
S7 Estetyka pracy, formatowanie tekstu, edycja i oprawa	
S8 Szczegółowe problemy badawcze (zgodnie z problematyką seminarium)	
S9 Analiza szczegółowych zagadnień metodologicznych na materiale studentów	
S10 Problematyka obliczeń statystycznych - na materiale studentów	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Konwersacje grupowe
	3. Analiza literatury przedmiotu
	4. Konsultacje
	5. Przygotowanie pracy magisterskiej
Literatura podstawowa i uzupełniająca	<p>Literatura podstawowa:</p> <p>3. Brzeziński, J. (2003). <i>Metodologia badań psychologicznych</i>. Warszawa: PWN.</p> <p>4. Nęcka, E., Stocki, R. (1999) <i>Jak pisać prace z psychologii. Poradnik dla studentów i badaczy</i>. Kraków: Universitas</p>

	Literatura uzupełniająca: Według wskazań prowadzącego seminarium	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
K1_W	Posiada szczegółową wiedzę o współczesnych dokonaniach, ośrodkach i szkołach badawczych z zakresu wybranego obszaru psychologii.	K_W04
K2_W	Zna zasady ochrony prawa autorskiego i własności intelektualnej, normy i zasady etyki zawodu psychologa	K_W17, K_W18
K1_U	Potrafi dokonać krytycznej analizy idei i poglądów zawartych w różnych podejściach teoretycznych.	K_U05, KU14
K2_U	Posiada umiejętność merytorycznego argumentowania oraz umiejętność przekonywania i obrony własnych poglądów.	K_U01, K_U10, K_U11
K3_U	Charakteryzuje i właściwie dobiera metody i narzędzia służące pozyskiwaniu danych do opisu i wyjaśniania interesujących go - ze względu na podjętą problematykę badawczą - zmiennych psychologicznych oraz ich wzajemnych powiązań.	K_U02, K_U13
K4_U	Umiejętnie planuje i realizuje projekt badawczy oraz opracowuje i interpretuje uzyskane wyniki badań.	K_U02
K5_U	Potrafi przygotować - w formie pisemnej oraz ustnej - kontekst teoretyczny prowadzonego przez siebie badania empirycznego oraz zaprezentować metodologię badań oraz analizę ilościową i jakościową zgromadzonego materiału empirycznego.	K_U04, K_U06
K1_K	Doceniając znaczenie profesjonalizmu i etycznych aspektów działań psychologa, aktywnie propaguje takie zachowania.	K_K02, K_K06,
K2_K	Samodzielnie i krytycznie dąży do poszerzania wiedzy i umiejętności własnych.	K_K04, K_K07

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)								
					Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	
K1_W	K_W04	C1	S1-S7	1,3,4	F						P	P	
K2_W	K_W17, K_W18	C1	S3	1,3,4	F						P	P	
K1_U	K_U05, KU14	C2,C3	S8-S10	1-5	F						P	P	
K2_U	K_U01, K_U10, K_U11	C2,C3	S8-S10	1-5	F						P	P	
K3_U	K_U02, K_U13	C2,C3	S8-S10	1-5	F						P	P	
K4_U	K_U02	C2,C3	S8-S10	1-5	F						P	P	

K5_U	K_U04, K_U06	C2,C 3	S8-S10	1-5	F					P	P	
K1_K	K_K02, K_K06,	C1- C3	S1-S10	1-5	F					P	P	
K2_K	K_K04, K_K07	C1- C3	S1-S10	1-5	F					P	P	

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	Drugi język nowożytny
Symbol	O7
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kształcenia ogólnego
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	
Przedmiot wprowadzający	
Cele przedmiotu	C1 Wykształcenie umiejętności komunikacji w języku rosyjskim, niemieckim, lub francuskim.
Program kształcenia	
Treść nauczania	
L1 Gramatyka: podstawowe zagadnienia	
L2 Zasady wymowy w języku obcym	
L3 Gramatyka: zaimki względne	
L4 Gramatyka: czasy przeszły	
L5 Gramatyka: pytania ogólne w czasie teraźniejszym i przeszłym	
L6 Gramatyka: czas przyszły prosty	
L7 Gramatyka: stopniowanie przymiotników (również formy nieregularne)	
L8 Gramatyka: liczba mnoga rzeczowników (rzeczowniki policzalne i niepoliczalne)	
L9 Gramatyka: przymiotniki i przysłówki	
L10 Gramatyka: użycie formy bezokolicznika	
L11 Gramatyka: czasowniki modalne	
L12 Gramatyka: okresy warunkowe	
L13 Gramatyka: strona bierna (podstawy)	
L14 Gramatyka: liczebniki porządkowe	
L15 Słownictwo dotyczące rodziny	
L16 Słownictwo dotyczące części ciała	
L17 Słownictwo dotyczące cech ludzi (cechy zewnętrzne i charakteru)	
L18 Słownictwo dotyczące spędzania wolnego czasu	
L19 Słownictwo dotyczące liczebników porządkowych (w tym daty, określanie godzin urzędowania itp.)	
L20 Słownictwo dotyczące relacjonowania zdarzeń z przeszłości	
L21 Słownictwo dotyczące kierunków świata	
L22 Słownictwo dotyczące miast, znanych miejsc itp.(przymiotniki)	
L23 Słownictwo dotyczące napisania biografii	
L24 Słownictwo dotyczące zdrowia i zdrowego stylu życia	
L25 Słownictwo dotyczące świata nauki i edukacji	
L26 Formalne i nieformalne formy pisemne	

Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Konwersacje
	3. Ćwiczenia indywidualne i grupowe (w tym ćwiczenia z technikami audio)
	4. Zadania domowe
	5. Analiza literatury przedmiotu
	6. Konsultacje
	7. Przygotowanie do kolokwium zaliczeniowego
Literatura podstawowa i uzupełniająca	<u>Język niemiecki:</u>
	Literatura podstawowa
	1. R. Balzer, B. Stenzel, D. Strauss, <i>Frensehspachkurs - Alles Gute</i> , Langenscheidt. München, 1991,
	2. S. Bęza, <i>Humor im Ohr</i> , Warszawa 1999,
	3. J. Orth - Chambach, <i>Brückenkurs - Arbeitsbuch</i> , Max Huber Verlag, Ismaning 2000,
	4. M. Reimann, <i>Gramatyka języka niemieckiego dla początkujących</i> , Max Huber Verlag, Ismaning 2000.
	Literatura uzupełniająca
	5. E.M. Rostek, <i>Deutsch-Repetitorium Tematyczno-Leksykalne-1/2</i> , Wagros, Poznań 1995,
	6. J. Śmiechowska, <i>Deutsch für dich</i> , Białystok 2000,
	7. H. Szarmach - Skaza, K. Tkaczyk, <i>Wörter - Bäume</i> , Warszawa 1996.
<u>Język francuski :</u>	
Literatura podstawowa	
1. J. Blanc, J.-M. Cartier, P. Lederlin, <i>Podręcznik, SCÉNARIOS PROFESSIONELS</i> ,	
2. J.J. Magraner, M. Zając, <i>Le français et les affaires, Materiały do nauki języka francuskiego ekonomicznego i handlowego</i> , WSIP, Warszawa 1996,	
3. I. Kienzler, <i>Le français commercial</i> , Wzory francuskich listów handlowych z tłumaczeniami, Gdynia 1995,	
4. J.-M. Févre, M. Zając, <i>Mały praktyczny słownik biznesmena francusko-polski, polsko-francuski</i> , WSPI, Warszawa 1992,	
5. B. Frosztęga, M. Słobodska, <i>Mały słownik tematyczny francusko-polski</i> , Wiedza Powszechna, Warszawa 1994,	
Literatura uzupełniająca	
6. Bescherelle Junior, <i>Gramatyka francuska dla młodzieży</i> , PWN, Warszawa 1997,	
7. <i>Wielki słownik francusko-polski</i> , Wiedza Powszechna, Warszawa, 1980.	
<u>Język rosyjski:</u>	
Literatura podstawowa	

<ol style="list-style-type: none"> 1. Pado Anna: <i>Чумаї, нуши, зовору</i>. Warszawa 1998, 2. Cyran Maria, Kowol Mieczysław: <i>Materiały do praktycznej nauki języka rosyjskiego</i>, Katowice 1977, 3. Gołubiewa Maria, Kowalska Natalia: <i>Ćwiczenia z gramatyki praktycznej języka rosyjskiego</i>, Warszawa 1989, <p>Literatura uzupełniająca</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Murska Izabela: <i>Русский язык бизнеса</i>, Katowice 1992, Demidowa Anna: <i>Русская коммерческая корреспонденция</i>, Moskwa 1985.
--

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
K1_U	Ma znajomość języka nowożytnego innego niż język angielski w mowie i w piśmie, zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.	K_U20

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny
K1_U	K_U20	C1	L1-L30	1-7	F	P	P			F		

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	Praktyka zawodowa
Symbol	PRK (W)
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Praktyka zawodowa
Liczba punktów ECTS	7
Wymagania wstępne	
Przedmiot wprowadzający	
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów ze stanowiskiem pracy psychologa oraz zakresem wykonywanych czynności</p> <p>C2 Zwiększenie umiejętności stosowania w praktyce nabytej wiedzy teoretycznej</p> <p>C3 Rozwój umiejętności nawiązywania kontaktu z osobami w różnych kontekstach społecznych oraz stosowania wybranych technik pomocy psychologicznej</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
P1 Grupowe zajęcia treningowe (studenci identyfikować będą obszary trudności istotnych dla jakości wykonywania pracy zawodowej)	
P2 Kompleksowa analiza środowiska wychowawczego	
P3 Diagnoza jakości funkcjonowania środowiska rodzinnego	
P4 Diagnoza jakości funkcjonowania instytucjonalnego środowiska wychowawczego	
P5 Diagnoza jakości funkcjonowania środowiska rówieśniczego	
P6 Przemoc w środowisku młodzieżowym (mechanizmy powstawania przemocy wśród młodzieży oraz sposoby oceny skali zjawiska przemocy w środowisku młodzieżowym)	
P7 Wspomaganie dziecka z trudnościami w nauce	
P8 Rozwiązywanie konfliktów w społeczności szkolnej	
P9 Budowanie środowiskowego programu profilaktycznego	
P10 Prowadzenie zajęć profilaktycznych i psychoedukacyjnych	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	Wykonywanie obowiązków psychologa – praktykanta pod nadzorem
	Ćwiczenia w podgrupach – analizy przypadków z wykorzystaniem materiału audio/video
	Obserwacja czynności wykonywanych przez personel placówki
	Konsultacje
	Przygotowanie do wykonywania obowiązków psychologa – praktykanta

	Przygotowanie raportu z wykonywanych czynności	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura uzupełniająca	
	Gaś Z. B. (1995). Pomoc psychologiczna młodzieży, Warszawa, WSiP	
	Gaś. Z. B. (1998). Psychoprofilaktyka. Procedury Konstruowania Programów Wczesnej Interwencji.	
	Gaś Z. B. /red./. (1995). Psychologia wychowawcza stosowana. Wybrane zagadnienia. Lublin, Wyd. UMCS	
	Kość L. (1982). Psychologia i patopsychologia zdolności matematycznych. Compwzmoiw. Warszawa	
	Porzak R. (2004). Ankieta jako narzędzie zbierania opinii nauczycieli o zakresie i jakości problemów w środowisku szkolnym. W: Z. B. Gaś /red./. Badanie zapotrzebowania na profilaktykę w szkole. Warszawa, MENiS, s. 33-50.	
	Gaś Z. B. (1994). Uzależnienia. Skuteczność programów profilaktycznych. Warszawa, WSiP	
	Sitarczyk M. (2004). Dyferencjał semantyczny jako narzędzie analizy percepcji środowiska szkolnego oraz pozaszkolnego. W: Z. B. Gaś /red./. Badanie zapotrzebowania na profilaktykę w szkole. Poradnik dla liderów profilaktyki. MENiS. Warszawa, s. 107-126.	
	Olweus D. (1998). Mobbing - fala przemocy w szkole: jak ją powstrzymać. Warszawa, Wyd. Santorski	
	Potempska E., Kołodziejczyk A. Trening zastępowania agresji. cz.1-2. Remedium. 2001/12 s. 6-7; 2002/1 s. 8-9	
	Marzec-Holka K. (1999). Przemoc seksualna wobec dziecka. Bydgoszcz, WSP	
	Bogdanowicz M. (1996). Specyficzne trudności w czytaniu i pisaniu u dzieci - nowa definicja i miejsce w klasyfikacjach międzynarodowych, Psychologia Wychowawcza 1, s. 13-22	
	Bogdanowicz M. (1995). Uczeń o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Psychologia Wychowawcza 3, s. 216-22	
	Gaś Z. B. (1995). Młodzieżowe programy wsparcia rówieśniczego. Warszawa, Wyd. Naukowe Scholar	
	Porzak R. (2003). Nauczyciele jako realizatorzy działań profilaktycznych. W: M. Praisner /red./. Młodzież z grup ryzyka. PARPA. Warszawa, s. 49-55	
Świątkiewicz G. /red./. (2002). Profilaktyka w środowisku lokalnym. Krajowe Biuro d.s. Przeciwdziałania Narkomanii. Warszawa		
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę na temat specyfiki stosowanych metod diagnozy i pomocy psychologicznej w wybranych instytucjach.	K_W12 K_W15 K_W20
E1_U	Posiada umiejętność sformułowania problemu, postawienia hipotez diagnostycznych oraz doboru odpowiednich metod do rozwiązania problemu lub/i weryfikacji hipotez.	K_U07 K_U08 K_U09 K_U18

E2_U	Potrafi nawiązać kontakt i aktywnie słuchać osoby w procesie diagnozy lub pomocy psychologicznej.	K_U19 K_U12
E3_U	Potrafi sporządzić diagnozę integrującą dane uzyskane z różnych źródeł oraz odnieść się do systemów klasyfikacji chorób i teorii wyjaśniających psychopatologię.	K_U07 K_U08 K_U09 K_U16 K_U17
E4_U	Potrafi zaproponować metody wsparcia adekwatne do specyficznych trudności psychicznych lub społecznych doświadczanych przez klienta.	K_U15 K_U18
E5_U	Ma zdolność pracy w zespole mającym na celu diagnozę lub pomoc psychologiczną	K_U14
E1_K	Jest świadom realiów pracy psychologa w wybranych instytucjach i własnego sposobu przeżywania kontaktu z osobami potrzebującymi pomocy.	K_K03 K_K05 K_K09 K_K12
E2_K	Zachowuje zasady współpracy i etyki zawodowej, traktując współpracowników i klientów z należnym szacunkiem.	K_K01 K_K07

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	PPraca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny
E1_W	K_W12 K_W15 K_W20	C1,C 2	P2-P5	1-6	F					P		

E1_U	K_U07 K_U08 K_U09 K_U18	C2	P5-P10	1-6	F					P		
E2_U	K_U19 K_U12	C2, C3	P5-P10	1-6	F					P		
E3_U	K_U07 K_U08 K_U09 K_U16 K_U17	C2	P5-P10	1-6	F					P		
E4_U	K_U15 K_U18	C2, C3	P5-P10	1-6	F					P		
E5_U	K_U14	C1,C 3	P1-P5	1-6	F					P		
E1_K	K_K03 K_K05 K_K09 K_K12	C1	P1	1-6	F					P		
E2_K	K_K01 K_K07	C1,C 3	P1-P5	1-6	F					P		

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA TWÓRCZOŚCI
Symbol	K 19
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	4
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Przekazanie studentom wiedzy o pojęciu twórczości i jego kryteriach, sposobach pomiaru myślenia twórczego, klasycznych i współczesnych teoriach twórczości,</p> <p>C2 Wyposażenie studentów w umiejętności stosowania technik stymulujących twórczość.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Definicja twórczości. Kryteria twórczości.	
W2 Przegląd teorii twórczego myślenia. Teorie klasyczne i współczesne.	
W3 Psychologia twórczości w praktyce.	
W4 Pomiar twórczości.	
W5 Grupowe myślenie twórcze.	
W6 Stymulowanie ciekawości.	
W7 Kontrolna lista pytań, wykorzystanie analogii i metafor.	
W8 Czynniki wpływające na efektywność myślenia twórczego: Indywidualne cechy twórców.	
W9 Czynniki wpływające na efektywność myślenia twórczego: Uwarunkowania społeczne i kulturowe.	
W10 Poznawcze składniki procesu twórczego. Rola emocji i motywacji. Wgląd.	
Ćw1 Trenowanie twórczości: indywidualne myślenie twórcze.	
Ćw2 Trenowanie twórczości: sposoby dostrzegania problemów.	
Ćw3 Trenowanie twórczości: zrozumienie problemu.	
Ćw4 Trenowanie twórczości: redefinicja problemu. Trenowanie twórczości: rola problemu pomocniczego.	
Ćw5 Trenowanie twórczości: rozwiązywanie problemu pomocniczego. Trenowanie twórczości: powrót do problemu zasadniczego.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja

		3. Ćwiczenia w podgrupach			
		4. Analiza literatury przedmiotu			
		5. Konsultacje			
		6. Przygotowanie do egzaminu			
Literatura podstawowa i uzupełniająca		Literatura podstawowa			
		<ol style="list-style-type: none"> 1. Nęcka, E. (2000). Twórczość [w:] J. Strelau (red.) Psychologia. Podręcznik akademicki (t.2 Psychologia ogólna), Gdańsk: GWP. 2. Nęcka, E. (2001). Psychologia twórczości. Gdańsk: GWP. 			
		Literatura uzupełniająca			
		<ol style="list-style-type: none"> 1. Balas, R. (2001). Intuicyjny styl poznawczy a rola metafor w twórczości. Przegląd Psychologiczny, 2, 2. Limont, W. (1998). Uzdolnienia plastyczne a inteligencja, zdolności twórcze i style poznawcze. Przegląd Psychologiczny, 1/2, 3. Łukasik, A. (1998). Społeczne szacowanie wytworu twórczego. Forum Psychologiczne, 2, 4. Nęcka, E. (1985). Cele strategiczne grupowego treningu twórczości. I: Otwartość. Przegląd Psychologiczny, 4, 5. Nęcka, E. (1986). Cele strategiczne grupowego treningu twórczości. II: Motywacja, zabawa, komunikacja. Przegląd Psychologiczny, 1, 6. Nęcka, E. (1994). TRoP...Twórcze rozwiązywanie problemów. Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”. 7. Nęcka, E. (1995). Proces twórczy i jego ograniczenia. Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”. 8. Tokarz, A. (1991). Poczucie humoru a aktywność twórcza człowieka. Psychologia Wychowawcza, 4. 			
Efekty kształcenia					
Symbol efektu kształcenia		Opis efektu kształcenia		Odniesienie do efektu kierunkowego	
E1_W		Ma wiedzę o procesie twórczości, zna teorie opisujące ten proces oraz metody pomiaru twórczości.		K_W08 K_W10	
E2_W		Zna metody stymulowania zdolności twórczych u jednostek i grup.		K_W12	
E1_U		Potrafi zaplanować i przeprowadzić ćwiczenia mające na celu stymulację zdolności twórczych.		K_U18 K_U19	
E1_K		W sposób innowacyjny i twórczy podchodzi do rozwiązywania problemów praktycznych i teoretycznych, podejmując również współpracę ze specjalistami z innych dziedzin.		K_K05 K_K07 K_K13	
Tabela odniesień					
Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	dydaktyczn	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)

						Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny
E1_W	K_W08 K_W10	C1	W1-W10	1,2, 4-6	F							P	
E2_W	K_W12	C2	W1-W10	1,2, 4-6	F							P	
E1_U	K_U18 K_U19	C2	W3,W6, Ćw1-Cw5	1-6	F					P			
E1_K	K_K05 K_K07 K_K13	C2	W1-W1-, Ćw1-Cw5	1-6	F					P			

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA SĄDOWA
	K22
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	4
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z tradycjami, stanem obecnym i perspektywami rozwoju zastosowań psychologii w teorii i praktyce wymiaru sprawiedliwości.</p> <p>C2 Przedstawienie zakresu stosowania psychologicznej ekspertyzy sądowej w praktyce ścigania przestępczości, orzecznictwa sądowego i realizacji orzeczeń sądowych.</p> <p>C3 Analiza zjawisk paraprzestępczych i patologii społecznej w ujęciu prawnym, kryminologicznym, socjologicznym, psychologicznym i pedagogicznym.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Podstawowe problemy psychologii sądowej - definicje i przedmiot badań psychologii sądowej. Psychologia sądowa w systemie nauk pokrewnych.	
W2 Rys historyczny psychologii sądowej.	
W3 Problemy etyczne opiniodawstwa sądowego. Główne teorie przyczyn przestępczości.	
W4 Osobowościowe i sytuacyjne uwarunkowania zachowań asocjalnych i czynów przestępczych.	
W5 Opiniowanie psychologiczne i pedagogiczne w sprawach sądowych -sprawy karne osób dorosłych . Sprawy karne nieletnich.	
W6 Opiniowanie w sprawach rodzinnych i opiekuńczych.	
W7 Taktyki przesłuchania, a wartość zeznań. Kłamstwo i zeznania nieszczerze.	
W8 Niepsychologiczne metody badania świadków. Kryminogenne zjawiska patologii społecznej - charakterystyka podstawowych form patologii społecznej.	
W9 Alkoholizm i narkomania. Przemoc w rodzinie.	

W10 Przemoc i podkultura na terenie szkoły. Inne podkultury i subkultury.	
Ćw1 Ekspertyza sądowa. Rola i zadania biegłego.	
Ćw2 Rola ofiary w popełnieniu przestępstwa - wiktymologia	
Ćw3 Podstawowe zagadnienia psychologii zeznań świadków -zdolność zapamiętywania i odtwarzania zeznań	
Ćw4 Metody i warunki diagnozy dla celów sądowych w sprawach karnych i opiekuńczych	
Ćw5 Sporządzanie opinii - standardy. Analizy przypadków.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa
	1. Anderson John R.: Uczenie się i pamięć. Integracja zagadnień. Warszawa 1998. WSiP.
	a. Pamięć naocznych świadków i efekt lampy błyskowej. Ss 306-308
	2. Aronson Elliot, Wilson Timothy D., Akert Robin M.: Psychologia społeczna. Serce i umysł. Poznań 1997, Wydawnictwo Zysk i S-ka
	a. rozdz. 9 Procesy grupowe. Ss 354-371
	b. Negocjacje i przetarg. Ss.398-399
	c. rozdz.15.1 Psychologia społeczna a prawo. Ss 632-652
	3. Ciosek Mieczysław: Psychologia sądowa i penitencjarna. Warszawa 2001. Wydawnictwa Prawnicze PWN
	4. Hanausek Tadeusz, Sławik Karol: Wprowadzenie do kryminalistyki i kryminologii. Bydgoszcz 1995, Oficyna Wydawnicza „Branta”
	5. Kawula S., Machel H. (red.): Młodzież a współczesne dewiacje i patologie społeczne. Toruń 1999, Wyd. Adam Marszałek
	6. Marten Zbigniew: Wstęp do psychologii sądowej. Katowice 1990, Wydawnictwo UŚL.
	7. Marten Zbigniew: Psychologia w pracy sędziego, Katowice 2005 Centrum Edukacji i Promocji Kadr „CEDUS”.
	Literatura uzupełniająca
	1. Memon Amina, Vrij Adert, Bull Ray: Psychologia a prawo: prawdziwość, dokładność i wiarygodność. Gdańsk 2002, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
	2. Nowak A. (red.): Wybrane zjawiska powodujące zagrożenia społeczne. Kraków 2000, Impuls
3. Sołtysiak Teresa, Cekiera Czesław: Niektóre zagrożenia współczesnej młodzieży. W: Zjawiska patologii społecznej, pod red. T. Sołtysiak. Bydgoszcz 1995 WSP	
4. Stanik Jan M., Przybyła H.: Opinia biegłego psychologa w sprawach karnych nieletnich. Katowice 1981, Wydawnictwo UŚL.	
5. Urban Bronisław (red.): Dewiacje wśród młodzieży. Kraków 2001, Wydawnictwo UJ	

--	--

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna mechanizmy psychiczne rządzące procesami spostrzegania, zapamiętywania i odtwarzania odbieranych przez człowieka informacji. Zna przyczyny nieprawdziwych zeznań, zna typologie świadków. Ma wiedzę o psychologicznych aspektach wiktymologii.	K_W10 K_W17
E2_W	Ma wiedzę o psychologicznych aspektach postępowania z nieletnimi i młodzieżą zagrożoną demoralizacją. Posiada wiadomości z zakresu psychopatologii i psychologii rodziny, zna aspekty deprywacyjne instytucji penitencjarnych oraz specyfikę społeczności więziennej.	K_W10 K_W11 K_W19
E1_U	Potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii sądowej w celu analizowania, interpretowania i opiniowania zagadnień procesowych.	K_U04 K_U12
E1_K	Ma świadomość roli zawodowej psychologa w instytucjach wymiaru sprawiedliwości.	K_K03 K_K11

	Podjmując wyzwania zawodowe w obszarze psychologii sądowej postępuje zgodnie zasadami etyki zawodowej.	K_K13
E2_K	Wobec osób badanych w warunkach ekspertyzy sądowej zachowuje postawę szacunku, unika myślenia stereotypowego.	K_K06 K_K12

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny
E1_W	K_W10 K_W17	C3	W1-W10, cw3	1-6			F				P	
E2_W	K_W10 K_W11 K_W19	C1,C 2	W1-W10	1,2, 4-6			F				P	
E1_U	K_U04 K_U12	C1,C 2,C3	Ćw1-5	1-6	F						P	
E1_K	K_K03 K_K11 K_K13	C1,C 2,C3	W1-W10, Cw1-5	1-6	F						P	
E2_K	K_K06 K_K12	C1,C 2,C3	W1-W10, Cw1-5	1-6	F						P	

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	OPINIODAWSTWO I ORZECZNICTWO PSYCHOLOGICZNE
Symbol	K 17
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	<p>C1 Wprowadzenie słuchaczy w podstawowe problemy psychologii wychowawczej i klinicznej.</p> <p>C2 Przedstawienie studentom szczegółowej analizy głównych problemów psychologii sądowej.</p> <p>C3 Przekazanie studentom wiedzy z zakresu metodologii i metodyki opiniodawstwa psychologiczno-pedagogicznego na potrzeby oświaty, służby zdrowia i organów wymiaru sprawiedliwości.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1	Psychologia sądowa – dylematy definicyjne. Prawda obiektywna i prawda sądowa.
W2	Związki psychologii i pedagogiki z prawem. Krótki rys historyczny.
W3	Wiadomości i umiejętności specjalne jako kryterium powołania biegłego. Osobowościowe i sytuacyjne uwarunkowania przestępstwa.
W4	Ekspertyza sądowa w sprawach karnych osób dorosłych -osobowość sprawcy.
W5	Poczytalność. Silne wzburzenie (afekt).
W6	Ekspertyza sądowa w sprawach karnych osób nieletnich – osobowość sprawcy. Przestępstwo grupowe.
W7	Rola ofiary w popełnieniu przestępstwa – podstawy wiktymologii.
W8	Wybrane zagadnienia psychologii zeznań – zdolność świadka do zeznawania. Taktyki przesłuchania. Zeznania i wyjaśnienia – psychologiczna problematyka kłamstwa.
W9	Ekspertyza sądowa w sprawach rodzinnych – rozwód. Ekspertyza sądowa w sprawach opiekuńczych – sposób sprawowania władzy rodzicielskiej. Opinie w innych sprawach – ubezpieczenie społeczne, postępowanie spadkowe, przymusowe leczenie, internacja psychiatryczna.
W10	Idea sprawiedliwości naprawczej – mediacje sądowe i społeczne. Główne obszary zastosowania wiedzy pedagogicznej w obszarach stosowania prawa – prolegomena do pedagogiki sądowej. Deontologia pracy biegłego.
Ćw1	Kazuistyka w sprawach karnych osób dorosłych.
Ćw2	Kazuistyka w sprawach karnych nieletnich.
Ćw3	Kazuistyka w sprawach rozwodowych.
Ćw4	Kazuistyka w sprawach opiekuńczych.
Ćw5	Kazuistyka w negocjacjach społecznych i sytuacjach terroru.

Ćw6 Kazuistyka w mediacjach.		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	1. Ciosek M.: (2001) Psychologia sądowa i penitencjarna. Warszawa Wydawnictwo Prawnicze.	
	2. Marten Z.: (1990) Wstęp do psychologii sądowej. Katowice, Wyd.UŚI.	
	Literatura uzupełniająca	
	1. Marten Z.: (1993) Idea pedagogiki sądowej. W: Pedagogicka Diagnostika ` 93. Sbornik referatu z mezinarodni konference.	
	2. Stanik J.M., red. (1989): Opiniodawcze i mediacyjne funkcje psychologa w sprawach rodzinnych i opiekuńczych. Katowice, Wyd. UŚI	
3. Stanik J.M. red (1997) Wybrane obszary praktyki biegłego sądowego psychologa. Katowice, Wyd. UŚI		
4. Stanik J.M., Przybyła H.: (1981) Opinia biegłego psychologa w sprawach karnych nieletnich. Katowice, Wyd. UŚI.		
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna procedury konsultacji i opiniowania psychologicznego oraz podstawowe regulacje prawne dotyczące wydawania orzeczeń i sporządzania opinii psychologicznych.	K_W01 K_W10
E2_W	Ma wiedzę na temat metod i technik pozyskiwania danych diagnostycznych dla celów procesowych oraz specyfice diagnozy orzeczniczej zdrowia psychicznego.	K_W10 K_W11 K_W15
E1_U	Potrafi dobrać metody i przeprowadzić czynności diagnostyczne na zlecenie instytucji wymiaru sprawiedliwości.	K_U12 K_U16
E2_U	Potrafi sporządzić ekspertyzę, orzeczenie oraz wydać opinię psychologiczną w sposób komunikatywny dla potencjalnego odbiorcy i zrozumiały dla zleceniodawców z zachowaniem standardów etyki zawodowej i rzetelności naukowej.	K_U05 K_U06 K_U09 K_U14
E1_K	Jest gotowy jako ekspert do współpracy z innymi specjalistami. Ceni sobie pracę w zespole szczególnie w przypadkach nietypowych i trudnych.	K_K03 K_K11
E2_K	W sytuacji niepewności co do podejmowanej	K_K03

	decyzji wykazuje gotowość do konsultacji z osobami bardziej od siebie kompetentnymi i jest otwarty na ich uwagi krytyczne.	K_K13
E3_K	Jest wrażliwy na potencjalne pożądane i niepożądane skutki tak dla jednostek, jak i grup oraz społeczności sporządzanych ekspertyz, orzeczeń i opinii psychologicznych.	K_K01 K_K13
E4_K	Wykazuje gotowość do kontaktu i współpracy w celu rozwiązania problemów związanych z pojawieniem się niemożliwych bądź trudnych do przewidzenia skutków niepożądanych sporządzanych ekspertyz, orzeczeń i opinii.	K_K06 K_K13

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny
E1_W	K_W01 K_W10	C3	W1-W10	1,2, 4-6	F							P
E2_W	K_W10 K_W11 K_W15	C2,C 3	W1-W10	1,2, 4-6	F							P
E1_U	K_U12 K_U16	C3	W1-W10, Ćw1-Ćw6	1-6	F							P
E2_U	K_U05 K_U06 K_U09 K_U14	C1,C 2,C3	W1-W10, Ćw1-Ćw6	1-6	F							P

E1_K	K_K03 K_K11	C1.C 2,C3	W1-W10, Ćw1-Ćw6	1-6	F							P
E2_K	K_K03 K_K13	C1.C 2,C3	W1-W10, Ćw1-Ćw6	1-6	F							P
E3_K	K_W01 K_W10	C1.C 2,C3	W1-W10, Ćw1-Ćw6	1-6	F							P
E4_K	K_W10 K_W11 K_W15	C1.C 2,C3	W1-W10, Ćw1-Ćw6	1-6	F							P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	ETYKA ZAWODU PSYCHOLOGA
Symbol	K25
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty kierunkowe
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 Przekazanie umiejętności określania podstawowych zasad etycznych funkcjonowania zawodowego psychologa. C2 Ukształtowanie prawidłowej zawodowej postawy etyczno-moralnej.
Program kształcenia	
Treść nauczania	
K1 Ogólne reguły postępowania moralnego. Specyfika zawodu psychologa.	
K2 Podstawowe reguły etyczne w kontakcie diagnostycznym.	
K3 Podstawowe reguły moralne w kontakcie terapeutycznym.	
K4 Podstawowe reguły moralne w orzecznictwie i opiniodawstwie na potrzeby instytucji i organów prawnych.	
K5 Etyka pracy z pacjentem (klientem) stawiającym opór w kontakcie.	
K6 Kłamstwo i oszustwo w kontakcie terapeutycznym i diagnostycznym.	
K7 Pacjent (klient) – przestępca.	
K8 Pacjent (klient) – ofiara przestępstwa.	
K9 Rzetelność badań naukowych w psychologii.	
K10 Relacje rodzinne i środowiskowe psychologów.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
	6. Przygotowanie do egzaminu
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa 1. Cibor R., Marten Z., Stanik J.M.: Zawodowe i etyczne problemy opiniowania psychologicznego. W: Stanik J.M. (red.): Opiniodawcze i mediacyjne funkcje psychologa w sprawach rozwodowych i opiekuńczych. Katowice 1990, Wyd. UŚI. 2. Dobrze obyczaje w nauce. Zbiór zasad i wytycznych. (1994). Warszawa 3. Kodeks etyczno-zawodowy psychologa. (1992). Warszawa 4. Problemy etyki. Wybór testów. (1993) Bydgoszcz

<p>Literatura uzupełniająca</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Brzeziński J., Siuta J. (red.): (1991) Społeczny kontekst badań psychologicznych i pedagogicznych. Poznań. 2. Ciosek M.: Psychologia sądowa i penitencjarna. Warszawa 2001, Wyd. Prawnicze PWN. 					
Efekty kształcenia					
Symbol efektu kształcenia		Opis efektu kształcenia			Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W		Wie, że zasady regulujące etyczność funkcjonowania zawodowego psychologa zostały wywiedzione z ogólniejszych, traktowanych jako podstawowe, zasad etyki, zna podstawowe teorie etyczne.			K_W17
E2_W		Zna zasady etyczne obowiązujące psychologa jako praktyka i badacza oraz źródła formułujące te zasady. Zna relacje zachodzące między normami ogólnymi i normami szczegółowymi.			K_W17 K_W20
E3_W		Ma wiedzę o dylematach etycznych jakie mogą się wiązać z zawodem psychologa i zna sposoby rozwiązywania takich dylematów.			K_W18 K_W20
E1_U		Potrafi właściwie ocenić pod względem etycznym podejmowane przez siebie i innych działania oraz stosowane metody w obszarze praktyki psychologicznej i działalności naukowej, odwołując się również do źródeł określających zasady etyki oraz ogólnych teorii etyki.			K_U11 K_U14
E1_K		Podejmując praktykę psychologiczną lub pracę naukową stosuje się do zasad etyki zawodowej. Nie podejmuje działań skutkujących konfliktem interesów lub wykraczających poza własne kompetencje.			K_K01 K_K02 K_K03 K_K05 K_K10 K_K13
E2_K		Propaguje w swoim środowisku zawodowym, działalność zgodną z zasadami etycznymi. Swoim profesjonalnym postępowaniem działa na rzecz zwiększenia zaufania społeczeństwa do psychologicznych praktyk diagnostycznych, eksperckich i pomocowych.			K_K01 K_K06
Tabela odniesień					
Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	dydaktyczn	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)

					Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny
E1_W	K_W17	C1	K1-K5	1,2 4-6	F		P		F			
E2_W	K_W17 K_W20	C1	K1-K5	1,2 4-6	F		P		F			
E3_W	K_W18 K_W20	C1	K6-K10	1,2 4-6	F		P		F			
E1_U	K_U11 K_U14	C1,C 2	K1-K10	1,2 4-6	F		P		F			
E1_K	K_K01 K_K02 K_K03 K_K05 K_K10 K_K13	C1,C 2	K1-K10	1,2 4-6	F		P		F			
E2_K	K_K01 K_K06	C1,C 2	K1-K10	1,2 4-6	F		P		F			

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	Praktyka zawodowa
Symbol	PRK (4)
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Praktyka zawodowa
Liczba punktów ECTS	7
Wymagania wstępne	
Przedmiot wprowadzający	
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów ze stanowiskiem pracy psychologa oraz zakresem wykonywanych czynności</p> <p>C2 Zwiększenie umiejętności stosowania w praktyce nabytej wiedzy teoretycznej</p> <p>C3 Rozwój umiejętności nawiązywania kontaktu z osobami w różnych kontekstach społecznych oraz stosowania wybranych technik pomocy psychologicznej</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
P1 Grupowe zajęcia treningowe (studenci identyfikować będą obszary trudności istotnych dla jakości wykonywania pracy zawodowej)	
P2 Psycholog na całodobowym i dziennym oddziale psychiatrycznym	
P3 Diagnoza neuropsychologiczna (m.in. ocena uszkodzeń organicznych OUN, badanie praksi, gnozi, mowy, czynności czytania- leksji, czynności pisania- grafii, procesów pamięciowych, operacji na liczbach)	
P4 Diagnoza jakości funkcjonowania instytucjonalnego środowiska wychowawczego – szkoła, zakład wychowawczy	
P5 Psycholog w ośrodkach leczenia odwykowego od alkoholu: pierwszy wywiad z pacjentem, diagnoza uzależnienia od alkoholu, konstruowanie indywidualnych planów terapii	
P6 Diagnoza dzieci i młodzieży zgłoszonej przez szkoły i rodziców w związku z problemami szkolnymi i rodzinnymi w warunkach Poradni Psychologiczno -Pedagogicznej	
P7 Psycholog w systemie penitencjarnym – zakres czynności i specyfika służby mundurowej.	
P8 Psycholog jako diagnosta – orzecznik w Pracowni Psychologii Transportu	
P9 Budowanie środowiskowego programu profilaktycznego	
P10 Prowadzenie zajęć profilaktycznych i psychoedukacyjnych w wybranej instytucji.	
Narzędzia	Metoda
	1. Wykonywanie obowiązków psychologa – praktykanta pod nadzorem

dydaktyczne	2. Ćwiczenia w podgrupach – analizy przypadków z wykorzystaniem materiału audio/video
	3. Obserwacja czynności wykonywanych przez personel placówki
	4. Konsultacje
	5. Przygotowanie do wykonywania obowiązków psychologia – praktykanta
	6. Przygotowanie raportu z wykonywanych czynności

Literatura podstawowa i uzupełniająca	<p>Literatura uzupełniająca</p> <p>Gaś Z. B. (1995). Pomoc psychologiczna młodzieży, Warszawa, WSiP</p> <p>Gaś. Z. B. (1998). Psychoprofilaktyka. Procedury Konstruowania Programów Wczesnej Interwencji.</p> <p>Gaś Z. B. /red./. (1995). Psychologia wychowawcza stosowana. Wybrane zagadnienia. Lublin, Wyd. UMCS</p> <p>Kość L. (1982). Psychologia i patopsychologia zdolności matematycznych. Compwzmoiw. Warszawa</p> <p>Porzak R. (2004). Ankieta jako narzędzie zbierania opinii nauczycieli o zakresie i jakości problemów w środowisku szkolnym. W: Z. B. Gaś /red./. Badanie zapotrzebowania na profilaktykę w szkole. Warszawa, MENiS, s. 33-50.</p> <p>Gaś Z. B. (1994). Uzależnienia. Skuteczność programów profilaktycznych. Warszawa, WSiP</p> <p>Porzak R. (2003). Nauczyciele jako realizatorzy działań profilaktycznych. W: M. Praisner /red./. Młodzież z grup ryzyka. PARPA. Warszawa, s. 49-55</p> <p>Świątkiewicz G. /red./. (2002). Profilaktyka w środowisku lokalnym. Krajowe Biuro d.s. Przeciwdziałania Narkomanii. Warszawa</p> <p>Pierzchała, Cekiera., Człowiek a patologie społeczne. Toruń 2009</p> <p>Piotrowicz D., Negocjacje kryzysowe i policyjne. Warszawa 2010</p> <p>Rostowska T., Budziński W., Zawodowe i zdrowotne problemy człowieka w różnych okresach dorosłości, Toruń 2012</p> <p>Sołtysiak T., Kowalczyk M., Zjawiska patologiczne wśród młodzieży. Bydgoszcz 2009</p> <p>22. Szlendak T., Socjologia rodziny. Ewolucja, historia, zróżnicowanie. Warszawa 2012</p>
--	---

Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę na temat specyfiki stosowanych metod diagnozy i pomocy psychologicznej w wybranych instytucjach.	K_W12 K_W15 K_W20
E1_U	Posiada umiejętność sformułowania problemu, postawienia hipotez diagnostycznych oraz doboru odpowiednich metod do rozwiązania problemu lub/i weryfikacji hipotez.	K_U07 K_U08 K_U09 K_U18

E2_U	Potrafi nawiązać kontakt i aktywnie słuchać osoby w procesie diagnozy lub pomocy psychologicznej.	K_U19 K_U12
E3_U	Potrafi sporządzić diagnozę integrującą dane uzyskane z różnych źródeł oraz odnieść się do systemów klasyfikacji chorób i teorii wyjaśniających psychopatologię.	K_U07 K_U08 K_U09 K_U16 K_U17
E4_U	Potrafi zaproponować metody wsparcia adekwatne do specyficznych trudności psychicznych lub społecznych doświadczanych przez klienta.	K_U15 K_U18
E5_U	Ma zdolność pracy w zespole mającym na celu diagnozę lub pomoc psychologiczną	K_U14
E1_K	Jest świadom realiów pracy psychologa w wybranych instytucjach i własnego sposobu przeżywania kontaktu z osobami potrzebującymi pomocy.	K_K03 K_K05 K_K09 K_K12
E2_K	Zachowuje zasady współpracy i etyki zawodowej, traktując współpracowników i klientów z należnym szacunkiem.	K_K01 K_K07

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	PPraca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny
E1_W	K_W12 K_W15 K_W20	C1,C 2	P2-P5	1-6	F					P		

E1_U	K_U07 K_U08 K_U09 K_U18	C2	P5-P10	1-6	F					P		
E2_U	K_U19 K_U12	C2, C3	P5-P10	1-6	F					P		
E3_U	K_U07 K_U08 K_U09 K_U16 K_U17	C2	P5-P10	1-6	F					P		
E4_U	K_U15 K_U18	C2, C3	P5-P10	1-6	F					P		
E5_U	K_U14	C1,C 3	P1-P5	1-6	F					P		
E1_K	K_K03 K_K05 K_K09 K_K12	C1	P1	1-6	F					P		
E2_K	K_K01 K_K07	C1,C 3	P1-P5	1-6	F					P		

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	PSYCHOPROFILAKTYKA
Symbol	S K1
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe - blok specjalności klinicznej
Liczba punktów ECTS	4
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 Zapoznanie studentów z procedurami badania zapotrzebowania na działania profilaktyczne C2 Zapoznanie studentów z metodami planowania i prowadzenia prewencyjnych działań psychoedukacyjnych.
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Przyczyny i znaczenie ryzykownych zachowań dzieci i młodzieży.	
W2 Motywy zachowań ryzykownych.	
W3 Najważniejsze czynniki ryzyka i czynniki chroniące.	
W4 Rodzinne uwarunkowania zachowań ryzykownych.	
W5 Rola czynników emocjonalno-poznawczych w powstawaniu zachowań ryzykownych.	
W6 Kryteria doboru oddziaływań profilaktycznych .	
W7 Stopnie zagrożenia.	
W8 Poziomy profilaktyki.	
W9 Strategie profilaktyczne i ich skuteczność .	
W10 Ewolucja programów profilaktycznych .	
W11 Początki profilaktyki .	
W12 Programy rówieśnicze.	
W13 Próby oceny skuteczności i niedostatecznej skuteczności programów .	
W14 Zaniedbana profilaktyka drugorzędowa .	
W15 Szkodliwe informacje zaburzające proces profilaktyczny.	
Ćw1 „Raniące” gry i ćwiczenia.	
Ćw2 Zaburzające aspekty asertywności u dzieci.	
Ćw3 Edukacja seksualna jako teren licznych błędów.	
Ćw4 Perspektywy rozwojowe psychoprofilaktyki.	
Ćw5 Profilaktyka jako wspomaganie człowieka w rozwoju.	
Ćw6 Strategie i metody badania zapotrzebowania na profilaktykę.	
Ćw7 Procedury konstruowania programów profilaktycznych.	
Ćw8 Strategie i metody badania uwarunkowań i epidemiologii zjawisk patologicznych.	

Ćw9 Prowadzenie działań informacyjnych z uwzględnieniem specyfiki odbiorców.		
Ćw10 Prowadzenie działań edukacyjnych (tzn. Uczenia umiejętności) na rzecz klientów o różnym poziomie dojrzałości psychospołecznej.		
Ćw11 Prowadzenie działań o charakterze wczesnej interwencji na rzecz klientów o różnym poziomie i specyfice dysfunkcyjności.		
Ćw12 Prowadzenie działań o charakterze alternatywnym wobec zachowań dysfunkcyjnych.		
Ćw13 Wykorzystanie dynamiki grupowej do pracy psychologicznej w małych społecznościach.		
Ćw14 Organizacja działań propagujących działania profilaktyczne -0 współpraca z mediami.		
Ćw15 Podstawy organizacji form stacjonarnych w małych społecznościach lokalnych - system wczesnej profilaktyki.		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	1. Bodanko A. (red.) (1999): Wspomaganie procesu wychowawczego programami profilaktyczno-edukacyjnymi. Kraków, Impuls	
	2. Brammer L. M. (1984) Kontakty służące pomaganiu. W-wa, PTP	
	3. Cekiera C. (1992) Psychoprofilaktyka uzależnień oraz terapia i resocjalizacja uzależnionych. Lublin, TN KUL	
	4. Egan G. (1985) Uczestnictwo w grupowym treningu psychologicznym i rozwój interpersonalny. W-wa, PTP	
	5. Gaś Z. B. (1993) Profilaktyka uzależnień. Warszawa, WSiP	
	6. Gaś Z. B. (1994) Uzależnienia: Skuteczność programów profilaktycznych. Warszawa. WSiP	
	Literatura uzupełniająca	
	16. Gaś Z. B. (1993) Profilaktyka uzależnień. W-wa, WSiP	
	17. Gaś Z. B. (1997) Psychoprofilaktyka: Procedury konstruowania programów wczesnej interwencji. Lublin, UMCS	
18. Grzesiuk L. /red./ (1994) Psychoterapia. W-wa, PWN		
19. Hawkins J. D., Netherhood B. (1994) Podręcznik ewaluacji programów profilaktycznych. W-wa- Olsztyn, PTP.		
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę na temat zachowań ryzykownych podejmowanych przez dzieci i młodzież i ich konsekwencji społecznych, psychologicznych i biologicznych. Zna motywy, czynniki ryzyka oraz badania nad rozpowszechnieniem różnych zachowań.	K_W11 K_W13 K_W16
E2_W	Zna zasady konstrukcji programów profilaktycznych. Ma wiedzę o skuteczności różnych programów profilaktycznych.	K_W12 K_W17
E1_U	Potrafi właściwie zdiagnozować poziom	K_U09

	rozpowszechnienia zachowań ryzykownych w grupie społecznej i określić jakiego rzędu działania psychoprofilaktyczne należy wobec niej podjąć.	K_U17 K_U18
E2_U	Potrafi ocenić program profilaktyczny pod kątem jego skuteczności oraz zaprojektować własne działania profilaktyczne, adekwatnie do potrzeb grupy.	K_U16 K_U18
E3_U	Potrafi prowadzić działania psychoedukacyjne dla różnych grup docelowych. Potrafi dostosować język i poziom szczegółowości przekazywanych informacji do grupy docelowej.	K_U05 K_U08 K_U10 K_U11 K_U19
E1_K	Ma świadomość roli oddziaływań psychoprofilaktycznych, a w szczególności profilaktyki pierwszego rzędu w kształtowaniu nawyków zdrowego życia.	K_K11 K_K12
E2_K	Ćwiczenia grupowe prowadzi z właściwą wrażliwością. Posługuje się argumentami merytorycznymi. Nie używa technik mogących ranić uczestników.	K_K01 K_K05 K_K06 K_K12
E3_K	Ma gotowość do podejmowania działań profilaktycznych oraz świadomość że może być dla innych osób wzorem postępowania.	K_K07 K_K12

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)								
					Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	
E1_W	K_W11 K_W13 K_W16	C1	W1-W10	1,2, 4-6		F							P
E2_W	K_W12 K_W17	C2	W13,Ćw1-15	1-6		F							P

E1_U	K_U09 K_U17 K_U18	C1,C 2	W1-W10	1,2, 4-6	F				F			P
E2_U	K_U16 K_U18	C2	Ćw1-15	1-6	F				F			P
E3_U	K_U05 K_U08 K_U10 K_U11 K_U19	C2	Ćw1-15	1-6	F				F			P
E1_K	K_K11 K_K12	C2	Ćw1-15	1-6	F							P
E2_K	K_K01 K_K05 K_K06 K_K12	C2	Ćw1-15	1-6	F				F			P
E3_K	K_K07 K_K12	C1,C 2	W1-W10, Cw1-15	1-6								

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	NEUROLOGIA I PSYCHIATRIA
Symbol	S K2
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe - blok specjalności klinicznej
Liczba punktów ECTS	6
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu biologii na poziomie szkoły średniej, rozumie podstawową terminologię biologiczną.
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 Zapoznanie studentów z medycznymi aspektami diagnozy i leczenia zaburzeń psychicznych i zaburzeń w zachowaniu.
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Objawy psychopatologiczne.	
W2 Zespoły objawów.	
W3 Etyka zawodu lekarza-psychiatry, prawa pacjenta.	
W4 Orzecznictwo sądowo-psychiatryczne.	
W5 Organizacja opieki psychiatrycznej.	
W6 Osobowość - nieprawidłowości i zaburzenia.	
W7 Psychozy i zespoły organiczne - ogólna charakterystyka.	
W8 Zespoły psychotyczne.	
Ćw1 Zespoły organiczne.	
Ćw2 Nerwice i inne zaburzenia reaktywne.	
Ćw3 Nerwica - objawy i mechanizm dezadaptacji.	
Ćw4 Wybrane teorie powstawania uzależnień.	
Ćw5 Alkoholizm .	
Ćw6 Narkomania.	
Ćw7. Socjuzależnienia.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
	6. Przygotowanie do egzaminu
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa 1. Carson, R.C., Butcher, J.N., Mineka, S. (2003) Psychologia zaburzeń t.1,2, Gdańsk: GWP 2. Goldstein E.(2003): Zaburzenia z pogranicza. Gdańsk, GWP

	<p>3. Jarosz M. (1988) Podstawy psychiatrii klinicznej. Warszawa, PZWL</p> <p>4. Jarosz M. (1976): Psychologia i psychopatologia życia codziennego. Warszawa, PZWL</p> <p>5. Seligman M.E.P., Walker E.F., Rosenhan D.L. (2003): Psychopatologia. Poznań, Zysk i S-ka</p>
--	---

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna organizację systemu leczenia psychiatrycznego w Polsce oraz podstawowe zagadnienia psychiatrii sądowej.	K_W01 K_W17
E2_W	Dysponuje wiedzą pozwalającą odróżniać zaburzenia zdrowia psychicznego od stanu zdrowia oraz dokonywać klasyfikacji zaburzeń.	K_W11 K_W15
E3_W	Ma wiedzę o specyfice zaburzeń na różnych etapach życia człowieka, ze szczególnym uwzględnieniem biologicznego podłoża zaburzeń psychicznych. Ma wiedzę o medycznych metodach leczenia zaburzeń psychicznych.	K_W12 K_W13
E1_U	Potrafi opisać i przeanalizować objawy psychopatologiczne w różnych zaburzeniach psychicznych, samodzielnie pogrupować je w zespoły kliniczne oraz odróżnić zachowania normatywne od zaburzeń.	K_U09 K_U17
E2_U	Potrafi zidentyfikować zaburzenia psychiczne i neurologiczne wymagające leczenia z udziałem innych specjalistów.	K_U08 K_U18
E1_K	Ma świadomość biologicznych korelatów lub podłoża zaburzeń psychicznych i konieczności stosowania metod medycznych i farmakologicznych w leczeniu objawowym.	K_K03 K_K11
E2_K	Ma gotowość i umiejętność pracy w zespole interdyscyplinarnym wspólnie z psychiatrami.	K_K01 K_K03 K_K12

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Metody dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)

						Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny
E1_W	K_W01 K_W17	C1	W3-W5	1,2 4-6	F			F				P	
E2_W	K_W11 K_W15	C1	W1,W2,W 6-W8	1,2 4-6	F			F				P	
E3_W	K_W12 K_W13	C1	W1,W2,W 6-W8	1,2 4-6	F			F				P	
E1_U	K_U09 K_U17	C1	W1,W2,W 6-W8, Ćw1-7	1-6	F			F				P	
E2_U	K_U08 K_U18	C1	W6-W8, Ćw1-7	1-6	F			F				P	
E1_K	K_K03 K_K11	C1	W1-W9, Ćw1-Ćw7	1-6	F			F				P	
E2_K	K_K01 K_K03 K_K12	C1	W1-W9, Ćw1-Ćw7	1-6	F			F				P	

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	NEUROPSYCHOLOGIA
Symbol	S K3
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe - blok specjalności klinicznej
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu biologii na poziomie szkoły średniej, rozumie podstawową terminologię biologiczną.
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami neuropsychologii oraz wybranymi zagadnieniami neurologii. C2 Kształtowanie umiejętności diagnozy i pracy z pacjentami wykazującymi deficyty w funkcjonowaniu ośrodkowego układu nerwowego
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Neuropsychologia jako dział psychologii stosowanej: przedmiot neuropsychologii, diagnostyka i terapia dysfunkcji mózgowych, problemy badawcze , neuropsychologia kliniczna i poznawcza.	
W2 Funkcjonalna anatomia mózgowia: metody badania pracy mózgu, kryteria podziału mózgowia, funkcjonalny podział kory mózgowej.	
W3 Mózgowa organizacja czynności psychicznych: teoria antylokalizacyjna, teoria wąsko lokalizacyjna, teoria dynamicznej lokalizacji (ekstrakortykalna), konneksjonizm (sieci neuronalne).	
W4 Mózg, a emocje : emocje a procesy poznawcze (filtr emocjonalny), prawa i lewa półkula mózgu, znaczenie układu limbicznego, rola płatów czołowych.	
W5 Zespoły zaburzeń wyższych czynności korowych: agnozja, afazja, agrafia, apraksja, amnezja, anozognozja.	
W6 Współczesne problemy neuropsychologii: asymetria półkulowa, mózg rozszczepiony, plastyczność mózgu, płeć mózgu, zespół czołowy.	
W7 Badanie neuropsychologiczne osób z uszkodzeniami mózgu: objawy pierwotne i wtórne, analiza syndromologiczna, kliniczne studium przypadku.	
W8 Neuropsychologiczne badanie dziecka: dysfunkcje a uszkodzenia mózgu, specyfika badania dziecka, zastosowanie prób niejęzykowych.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu

	5. Konsultacje
	6. Przygotowanie do egzaminu
Literatura podstawowa i uzupełniająca	<p>Literatura podstawowa</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Budohoska W., Grabowska A. (1994) Dwie półkule - jeden mózg. Wiedza Powszechna, Warszawa. 2. Duus P. (1989) Diagnostyka topograficzna w neurologii. PZWL, Warszawa. 3. Einstein A. i Infeld L. (1959) Ewolucja fizyki. PWN, Warszawa.* 4. Gazzaniga M. S. (1997) O tajemnicach ludzkiego umysłu. Książka i Wiedza, Warszawa. 5. Górska T., Grabowska A., Zagrodzka J. [red.] (1997) Mózg a zachowanie PWN, Warszawa. 6. Herzyk A. (1992) Asymetria i integracja półkulowa a zachowanie. UMCS, Lublin. 7. Herzyk A., Borkowska A. (1999) Neuropsychologia emocji. UMCS, Lublin 8. Kaczmarek B.L.J. (1993) Płaty czołowe a język i zachowanie człowieka. Linea, Lubin. 9. Kaczmarek B.L.J. (1995) Mózgowa organizacja mowy. Polskie Tow. Neurolingwistyczne. AWH-AD, Lublin. 10. Kaczmarek B.L.J. (1998) Mózg - język - zachowanie. UMCS, Lublin. 11. Kossut M. [red.] (1994) Mechanizmy plastyczności mózgu. PWN, Warszawa. 12. Łucki W. (1995) Zestaw prób do badania procesów psychicznych u pacjentów z uszkodzeniami mózgu. Pracownia testów Psychologicznych PTP, Warszawa. 13. Łuria A.R. (1976a) Podstawy neuropsychologii. PZWL, Warszawa. 14. Łuria A.R. (1976b) Problemy neuropsychologii i neurolingwistyki. PWN, Warszawa. 15. Moir A., Jessel D. (1989) Płeć mózgu. O prawdziwej różnicy między kobietą i mężczyzną. PIW, Warszawa. 16. Pąchalska M. (1999) Afazjologia. PWN, Warszawa. 17. Poppel E. (1989) Granice świadomości. PIW, Warszawa. 18. Poppel E., Edinghaus A-L. (1998) Mózg - tajemniczy kosmos. PIW, Warszawa. 19. Umysł a mózg. "Świat Nauki" 11(15) listopad 1992. 20. Walsh K. (1998) Neuropsychologia kliniczna. PWN, Warszawa. 21. Young J.Z. (1984) Programy mózgu. PWN, Warszawa. 22. Zimbardo P.G. i Ruch F.L. (1994) Psychologia i życie. PWN, Warszawa.* <ul style="list-style-type: none"> • Cytowane prace spoza neuropsychologii
	<p>Literatura uzupełniająca</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Caldwell W.H. (1997) Jak myśli mózg. CIS, Warszawa. 2. Gołąb B.K. (1990) Anatomia czynnościowa ośrodkowego układu nerwowego, PZWL, Warszawa. 3. Herzyk A., Kądziaława D. [red.] (1998) Związek mózg zachowanie w ujęciu neuropsychologii klinicznej. UMCS, Lublin. 4. Ingram J. (1996) Płonący dom. Prószyński i S-ka, Warszawa 3. Kaczmarek B.L.J. (1987) Neuropsychologiczne badanie dziecka. W: M. Klimkowski, A. Herzyk A. [red.] (1992) Diagnoza neuropsychologiczna. UMCS, Lublin, s. 127-138.

	<p>4.Kądzielawa D. [red.] (1990) Podręcznik do Baterii Testów Neuropsychologicznych Halsteda-Reitana, maszynopis.</p> <p>5.Klimkowski M., Herzyk A. [red.] (1987) Diagnoza neuropsychologiczna. UMCS, Lublin.</p> <p>6.Klimkowski M., Herzyk A. [red.] (1994) Neuropsychologia kliniczna. UMCS, Lublin.</p> <p>7.Sacks O. (1994) Mężczyzna, który pomylił żonę z kapeluszem. Zysk i S-ka, Poznań.</p> <p>8.Sacks O. (1997) Przebudzenie. Zysk i S-ka, Poznań.</p> <p>9.Searle J.R. (1995) Umysł, mózg, nauka. Logos, 1995.</p>
--	--

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o metodach zbierania danych klinicznych koniecznych do diagnozy neuropsychologicznej.	K_W15
E2_W	Ma wiedzę o kierunkach badań oraz najważniejszych koncepcjach neuropsychologicznych.	K_W08 K_W11
E3_W	Zna mechanizmy neurologiczne i fizjologiczne leżące u podstaw zaburzeń funkcji poznawczych.	K_W13
E1_U	Potrafi zastosować wybrane metody diagnozy neuropsychologicznej, sformułować wstępną diagnozę oraz omówić jej implikacje.	K_U08 K_U12 K_U17 K_U18
E1_K	Ma świadomość roli czynników neurologicznych w funkcjonowaniu psychologicznym człowieka i jest otwarty na współpracę z innymi specjalistami w rozwiązywaniu problemów wynikających z dysfunkcji poznawczych.	K_K03 K_K11

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
					Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	Kliniczne badania osobowości
Symbol	S K4
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe - blok specjalności psychologia kliniczna i osobowości
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 Wprowadzenie słuchaczy w podstawowe problemy klinicznych badań osobowości, poznanie klasyfikacji i modele zaburzeń osobowości oraz narzędzia diagnostyczne.
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Klasyfikacje zaburzeń osobowości	
W2 Modele diagnozy zaburzeń osobowości	
W3 Wybrane problemy diagnozy osobowości	
W4 Hipoteza w diagnozie osobowości (weryfikacja, wybór paradygmatu, rozumienie etiologii zaburzeń)	
W5 Narzędzia diagnostyczne (dobór, opis, zakres zastosowania)	
W7 Pomocnicze procesy diagnostyczne zaburzeń osobowości (obserwowane zachowania w sytuacji badania, obserwacja zachowań w kontaktach społecznych, wywiad w kontekście kulturowym/ religijnym; przeniesienie i przeciwprzeniesienie w sytuacji diagnozy)	
W8 Zaburzenia osobowości opis procedury badania. Rola bezpiecznej relacji w diagnostyce. Etyka w procedurze badania.	
Ćw1 Diagnoza kliniczna osobowości (zakres, zastosowanie) - deskryptywna - eksploracyjna - prognostyczna - projekt zmian	
Ćw2 Rozumienie zaburzeń osobowości w różnych koncepcjach teoretycznych w kontekście diagnozy klinicznej - paradygmat poznawczy - paradygmat psychodynamiczny - Zaburzenia osobowości w teorii relacji z obiektem - paradygmat bio-psycho-społeczny - integratywny	
Ćw3 Zaburzenia osobowości (klasyfikacja i różnicowanie w oparciu o opisy przypadków;	

wskazówki diagnostyczne)		
<ul style="list-style-type: none"> - osobowość antyspołeczna - osobowość chwiejna emocjonalnie - osobowość histrioniczna - osobowość anankastyczna - osobowość lękliwa (unikająca) 		
Ćw4 Narzędzia diagnostyczne - przegląd, dobór, zakres diagnozy		
<ul style="list-style-type: none"> - MMPI II - ACL - SCID 5 PD - wywiad i obserwacja 		
Ćw5 Organiczne zaburzenia osobowości		
<ul style="list-style-type: none"> - opisy przypadków (diagnoza różnicowa) - dobór narzędzi diagnostycznych 		
Ćw6 Zaburzenia osobowości w kontekście norm społeczno - kulturowych		
Ćw7 Etapy diagnozy osobowości		
<ul style="list-style-type: none"> - źródła danych o pacjencie - opis i hipotezy wyjaśniające etiologię zaburzeń - weryfikacja hipotez w oparciu o wybrany model teorii osobowości - prognoza 		
Ćw8 Projektowanie i realizacja pełnego opisu diagnozy zaburzeń osobowości (studium przypadku)		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	1. Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10, red. S. Puzyński, wyd. UWM Versalius, Kraków 2000	
	2. Psychopatologia, red. M. Seligman, wyd. Zysk i s-ka, 2003	
	3. Zaburzenia osobowości. Problemy diagnozy klinicznej, red. L. Cierpiałkowska, wyd. UAM, Poznań 2014	
	4. Wprowadzenie do psychologii osobowości, P.Oleś, wyd. WN Scholar, Warszawa 2005	
	5. Psychoterapia Gestalt w praktyce klinicznej, red. G. Francesetti, wyd. Harmonia, Gdańsk 2017	
Psychiatria psychodynamiczna w praktyce klinicznej, G. Gabbard, wyd. WUJ, Kraków 2009		
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego oraz rozumie istotę zaburzeń osobowości w ujęciu poznawczym.	K_W01 K_W10
E2_W	Zna klasyfikacje i modele diagnozy zaburzeń osobowości.	K_W10 K_W11

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	Diagnostyka i terapia klinicznych zaburzeń osobowości
Symbol	S K5
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe - blok specjalności psychologia kliniczna
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	brak
Przedmiot wprowadzający	brak
Cele przedmiotu	C1 Wprowadzenie słuchaczy w podstawowe problemy diagnozy różnicowej zaburzeń osobowości
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1. Zajęcia wprowadzające. Omówienie zasad zaliczenia	
W2. Osobowość a zaburzenie osobowości. Współwystępowanie zaburzeń. Narzędzia do diagnozy zaburzeń osobowości (m.in. SCID-II, PBQ, IPDE ICD-10, YSQ, SMQ).	
W3. Modele poznawcze zaburzeń osobowości (Beck, Young, Linehan).	
W4. Diagnoza i konceptualizacja - klaster A (osobowość paranoiczna, schizoidalna, schizotypowa).	
W5. Diagnoza i konceptualizacja - klaster B (osobowość histrioniczna, narcystyczna, antyspołeczna, borderline). Psychopatia.	
W6. Diagnoza i konceptualizacja - klaster C (osobowość obsesyjno-kompulsyjna, zależna, unikająca).	
W7. Diagnoza i konceptualizacja innych zaburzeń osobowości (osobowość negatywistyczna, depresyjna).	
W8. Wprowadzenie do terapii poznawczo - behawioralnej zaburzeń osobowości (Beck, Young, Linehan) - cele, strategie i techniki terapeutyczne, mechanizmy zmiany.	
W9. Wprowadzenie do terapii poznawczo - behawioralnej zaburzeń osobowości (Beck, Young, Linehan) - cele, strategie i techniki terapeutyczne, mechanizmy zmiany.	
W10 Skuteczność terapii poznawczo - behawioralnej w leczeniu zaburzeń osobowości - wyniki badań. Algorytmy i rekomendacje w leczeniu osobowości z pogranicza.	
C1. Narzędzia do diagnozy zaburzeń osobowości (m.in. SCID-II, PBQ, IPDE ICD-10, YSQ,	

SMQ).	
C 2.Diagnoza i conceptualizacja – klaster A (osobowość paranoiczna, schizoidalna, schizotypowa).	
C3. Diagnoza i conceptualizacja – klaster B (osobowość histrioniczna, narcystyczna, antyspołeczna, borderline). Psychopatia.	
C4. Diagnoza i conceptualizacja – klaster C (osobowość obsesyjno-kompulsyjna, zależna, unikająca).	
C5. Wprowadzenie do terapii poznawczo – behawioralnej zaburzeń osobowości (Beck, Young, Linehan) – cele, strategie i techniki terapeutyczne, mechanizmy zmiany.	
C6. Skuteczność terapii poznawczo – behawioralnej w leczeniu zaburzeń osobowości – wyniki badań. Algorytmy i rekomendacje w leczeniu osobowości z pogranicza.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
Literatura podstawowa i uzupełniająca	6. Przygotowanie do egzaminu
	Literatura obowiązkowa:
	American Psychiatric Association (APA) (2008). Kryteria diagnostyczne według DSM-IV-R. Wrocław: Elsevier Urban & Partner.
	Beck, A. T., Freeman, A., Davis, D. D. i współpracownicy (2004). Terapia poznawcza zaburzeń osobowości. Kraków: WUJ.
	ICD-10 Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania – badawcze kryteria diagnostyczne. Vesalius, IPiN, Kraków-Warszawa 1998.
	Literatura uzupełniająca:
	Arntz, A., van Genderen, H. (2009). Schema therapy for borderline personality disorder. Wiley-Blackwell.
	Linehan, M. (2007). Zaburzenie osobowości z pogranicza – terapia poznawczo-behawioralna. Kraków: WUJ.
	Trzebińska, E. (2009). Szaleństwo bez utraty rozumu. Z badań nad zaburzeniami osobowości. Warszawa: Academica SWPS.
	Millon, T., Davis, R. (2005). Zaburzenia osobowości we współczesnym świecie. Warszawa: IPZ PTP.
	Cierpiałkowska, L. (red.) (2004). Psychologia zaburzeń osobowości. Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM.
	Young, J. E., Klosko, J. S., Weishaar, M. E. (2003). Schema therapy: A practitioner's guide. The Guilford Press.
	Bernstein, D., Rafaeli, E. (2011). Psychoterapia skoncentrowana na schematach. Wydawnictwo: Instytut Promocji Zdrowia.

Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma pogłębioną wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego oraz rozumie istotę zaburzeń osobowości w ujęciu poznawczym.	K_W01 K_W10
E2_W	Zna metody diagnozowania zaburzeń osobowości.	K_W10 K_W11 K_W15
E1_U	Buduje konceptualizację w modelu poznawczym dla zaburzeń osobowości; posługuje się terminologią właściwą dla modelu poznawczego w opisywaniu psychopatologii zaburzeń osobowości.	K_U12 K_U16
E1_K	W sytuacji niepewności co do podejmowanej diagnozy wykazuje gotowość do konsultacji z osobami bardziej od siebie kompetentnymi i jest otwarty na ich uwagi krytyczne.	K_K03 K_K13

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny
E1_W	K_W01 K_W10	C3	W1-W10	1,2, 4-6	F							P
E2_W	K_W10 K_W11 K_W15	C2,C 3	W1-W10	1,2, 4-6	F							P
E1_U	K_U12 K_U16	C3	W1-W10, Ćw1-Ćw6	1-6	F							P

E1_K	K_K03 K_K13	C1.C 2,C3	W1-W10, Ćw1-Ćw6	1-6	F								P
------	----------------	--------------	--------------------	-----	---	--	--	--	--	--	--	--	---

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA KLINICZNA DZIECI I MŁODZIEŻY
Symbol	S K6
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe - blok specjalności psychologia kliniczna
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu Biologicznych podstaw zachowania, Neuropsychologii, Psychiatrii
Przedmiot wprowadzający	Neurologia i psychiatria
Cele przedmiotu	C1 Nabycie przez studentów umiejętności przeprowadzania badań diagnostycznych i sformułowania opinii potrzebnych do celów terapeutycznych czy orzecznich. C2 Uzyskanie przez studentów umiejętności posługiwania się metodami terapeutycznymi właściwymi dla leczenia określonych zaburzeń, prowadzenia programów promocji zdrowia psychicznego i profilaktyki zaburzeń wieku rozwojowego..
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Czynniki ryzyka rozwoju w okresie dzieciństwa i dorastania a. Czynniki genetyczne i konstytucjonalne b. Podmiotowe czynniki ryzyka c. Kontekstowe czynniki ryzyka	
W2 Grupy szczególnego ryzyka zaburzeń w okresie dzieciństwa i dorastania Dzieci urodzone z małą wagą urodzeniową i przedwcześnie	
W3 Dzieci z aberracjami chromosomalnymi Dzieci z uszkodzeniami centralnego układu nerwowego	
W4 Dzieci z specyficznymi trudnościami w uczeniu się	
W5 Dzieci w rodzinach z chorobą psychiczną	
W6 Dzieci z chorobą nowotworową	
W7 Dzieci z niesprawnością fizyczną Dzieci przewlekle chore somatycznie	

W8 Dzieci – ofiary i/lub świadkowie wypadków, katastrof i klęsk żywiołowych	
W9 Dzieci ze środowisk kulturowo zaniedbanych i niewydolnych wychowawczo	
W10 Dzieci krzywdzone i wykorzystywane	
W11 Dzieci i młodzież a problem uzależnień.	
W12 Metody i narzędzia psychologicznej diagnozy zaburzeń Emocji i sfery motywacji w kontekście potrzeb rozwojowych, Rozwoju mowy i języka w kontekście społeczno- kulturowym	
W13 Metody i narzędzia psychologicznej diagnozy zaburzeń zachowania i emocji wieku rozwojowego, rozwoju umysłowego w kontekście upośledzenia umysłowego	
Ćw1 Podstawowe formy pomocy psychologicznej dla dzieci i młodzieży: Działalność profilaktyczna, terapeutyczna, edukacyjna , interwencja w sytuacjach kryzysowych; formy pomocy, adresaci pomocy, osoby udzielające pomocy. Samoorganizacja i grupy samopomocowe	
Ćw2 Rola profesjonalistów i nieprofesjonalistów w procesie udzielania pomocy. Rola psychologów i innych specjalistów w budowaniu sieci wsparcia społecznego.	
Ćw3 Animacja lokalnych społeczności, rola liderów Kampanie informacyjne, kampanie społeczne, rola mass mediów	
Ćw4 Rola osób znaczących z otoczenia dziecka w procesie budowania, realizacji i ewaluacji programów pomagania (profilaktycznych, terapeutycznych, edukacyjnych, interwencyjnych)	
Ćw5 Prowadzenie wywiadu z dziećmi i młodzieżą	
Ćw6 Popularyzacja wiedzy psychologicznej – problem odpowiedzialności psychologa występującego w mediach	
Ćw7 Formy rozwijania i kształtowania kompetencji zawodowych – diagnostycznych i związanych z udzielaniem pomocy	
Ćw8 Kwestie etyczne dotyczące pracy psychologa klinicznego dzieci i młodzieży.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
	6. Przygotowanie do egzaminu
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa 1. Pecyna M.B. (2002) Psychologia kliniczna w praktyce pedagogicznej. Warszawa, Wydawnictwo „Żak”. 2. Klimasiński K. (2000). Elementy psychopatologii i psychologii klinicznej. Kraków, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. 3. Carson, R.C., Butcher, J.N., Mineka, S. (2003) Psychologia zaburzeń t.1,2, Gdańsk: GWP. 4. Laing R.D., Esterson A. (1995) Zdrowie, szaleństwo i rodzina, Wydawnictwo Naukowe PWN.
	Literatura uzupełniająca 1. Kościelska M.: Oblicza upośledzenia, PWN, Warszawa 1995. 2. Bradshaw J.: Zrozumieć rodzinę, IPZiT, Warszawa 1994. 3. Brzezińska A., Lutomski G., Smykowski B., (red.): Dziecko wśród rówieśników i dorosłych, Zysk i S-ka, Poznań 1995

4.Erikson E.: Dzieciństwo i społeczeństwo, Rebis, Poznań 1997.

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Posiada wiedzę o zaburzeniach całościowych i specyficznych w okresie dzieciństwa i adolescencji, zna rozpowszechnienie tych zaburzeń oraz ich uwarunkowania	K_W09 K_W11 K_W13 K_W14
E2_W	Posiada wiedzę na temat zasad postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w przypadku zaburzeń psychicznych u dorosłych, dzieci i młodzieży	K_W12 K_W15
E1_U	Potrafi rozpoznać i dokonać interpretacji zjawisk związanych z zaburzeniami zdrowia psychicznego oraz rozmaitych postaci psychopatologii w okresie dzieciństwa i adolescencji. Potrafi różnicować ich typy i wskazać na uwarunkowania.	K_U09 K_U12 K_U17 K_U07
E2_U	Potrafi omówić specyfikę zaburzeń zdrowia psychicznego w okresie dzieciństwa i adolescencji, uwzględniając ich uwarunkowania i możliwości prognostyczne.	K_U11 K_U15 K_U08
E3_U	Potrafi dobrać metody wspierania rozwoju lub leczenia dzieci i młodzieży przejawiających objawy zaburzeń psychicznych.	K_U18 K_U09
E1_K	Posiada kompetencje interpersonalne, pozwalające mu na nawiązanie dobrego kontaktu z dziećmi i młodzieżą.	K_K07 K_K13
E2_K	Jest świadomy szczególnego charakteru psychologii klinicznej dzieci i młodzieży. Jest wrażliwy na problemy etyczne diagnozy i terapii dzieci i młodzieży.	K_K01 K_K03 K_K11 K_K12
E3_K	Respektuje fakt, iż we wczesnym okresie życia rolę psychologa rozwoju jest przede wszystkim wspomaganie funkcjonowania opiekuna w jego relacjach z dzieckiem.	K_K09 K_K13 K_K12

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	dydaktyczn	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA KLINICZNA CZŁOWIEKA DOROSŁEGO
Symbol	S K7
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe - blok specjalności psychologia kliniczna
Liczba punktów ECTS	5
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu Biologicznych podstaw zachowania, Neuropsychologii, Psychiatrii
Przedmiot wprowadzający	Neurologia i psychiatria
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami patopsychologii ogólnej, szczegółowej oraz wybranymi zagadnieniami psychiatrycznymi (terminologia i symptomatologia najczęstszych zaburzeń psychotycznych).</p> <p>C2 Nabycie przez studentów umiejętności operowania podstawowymi terminami z zakresu teorii zaburzeń zachowania i umiejętności przyporządkowywania danego rodzaju zaburzenia do podstawowych kategorii systematyki psychologicznej i psychiatrycznej.</p> <p>C3 Przygotowanie studentów do samodzielnej pracy diagnostyczno-terapeutycznej z osobami dorosłymi leczonymi z powodu zaburzeń psychicznych; przeprowadzania badań diagnostycznych i sformułowania opinii potrzebnych do celów terapeutycznych czy orzecznich.</p> <p>C4 Uzyskanie przez studentów umiejętności posługiwania się metodami terapeutycznymi właściwymi dla leczenia określonych zaburzeń, prowadzenia programów promocji zdrowia psychicznego i profilaktyki zaburzeń wieku rozwojowego..</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 1. Psychologia kliniczna człowieka dorosłego - definicje, przedmiot, miejsce wśród innych dziedzin psychologii.	
W2 Pojęcia „zachowanie” i „czynność”. T. Tomaszewskiego teoria czynności.	
W3 Geneza zaburzeń w zachowaniu się - podstawowe mechanizmy.	
W4 Sytuacje trudne - charakterystyka.	
W5 Mechanizmy obronne osobowości - typologie, charakterystyka.	
W6 Stres - charakterystyka, mechanizmy, techniki <i>copingowe</i> .	
W7 Zaburzenia świadomości.	
W8 Zaburzenia czynności popędowych.	
W9 Zaburzenia spostrzegania.	
W10 Zaburzenia uwagi i pamięci.	
W11 Zaburzenia myślenia i inteligencji.	
W12 Zaburzenia afektywne.	
Ćw1 Oligofrenia.	

Ćw2 Uszkodzenia organiczne.		
Ćw3 Zaburzenia emocjonalne - nerwice.		
Ćw4 Zaburzenia wolicjonalne - psychopatie, socjopatie.		
Ćw5 Psychozy.		
Ćw6 Zaburzenia starcze.		
Ćw7 Rola psychologów i innych specjalistów w budowaniu sieci wsparcia społecznego.		
Ćw8 Kwestie etyczne w działalności zawodowej psychologa klinicznego.		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	6. Przygotowanie do egzaminu	
	Literatura podstawowa	
	7. Klimasiński K. (2000). Elementy psychopatologii i psychologii klinicznej. Kraków, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego.	
	8. Carson, R.C., Butcher, J.N., Mineka, S. (2003) Psychologia zaburzeń t.1,2, Gdańsk: GWP.	
	9. Goldstein E.G. (2003). Zaburzenia z pogranicza. Modele kliniczne i techniki terapeutyczne. Gdańsk, GWP	
	10. Kościelska M.: Oblicza upośledzenia, PWN, Warszawa 1995.	
	Literatura uzupełniająca	
	23. de Walden- Gałuszko, K. (1999) Zarys psychopatologii ogólnej i psychiatrii Gdańsk: Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego.	
	24. Seligman M.E.P., Walker E.F., Rosenhan D.L (2003) : Psychopatologia. Poznań, Zys i S-ka	
	25. Kuipers L., Leff, J., Lam, D. (1997). Praca z rodzinami chorych na schizofrenię. Poradnik praktyczny. Warszawa: Instytut Psychiatrii i Neurologii. R.I i II, ss. 1-41.	
26. Laing R.D., Esterson A.(1995) Zdrowie, szaleństwo i rodzina, Wydawnictwo Naukowe PWN.		
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Dysponuje wiedzą pozwalającą odróżnić zaburzenia zdrowia psychicznego od stanu zdrowia oraz dokonywać klasyfikacji zaburzeń. Ma wiedzę o mechanizmach zaburzeń na różnych etapach życia człowieka.	K_W11 K_W13 K_W15
E1_U	Potrafi rozpoznać objawy zaburzeń psychicznych oraz odróżnić zaburzenia lękowe, osobowości, psychozy oraz zaburzenia otępienne.	K_U09 K_U12 K_U17
E2_U	Potrafi scharakteryzować choroby psychiczne wskazując na kluczowe objawy, etiologię,	K_U15 K_U18 K_U19

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	RÓŻNICOWANIE ZABURZEŃ PSYCHICZNYCH I ZABURZEŃ ZACHOWANIA
Symbol	S K8
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe - blok specjalności klinicznej i osobowości
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	
Przedmiot wprowadzający	
Cele przedmiotu	C1 Zapoznanie studentów z aspektami zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania.
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Klasyfikacje zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania	
W2 Cykl Zinkera - schemat wstępnej diagnozy	
W3 Superwizja pracy psychologa	
W4 Diagnoza medyczna a diagnoza psychologiczna w zaburzeniach psychicznych i zaburzeniach zachowania	
W5 Zaburzenia psychiczne i zaburzenia zachowania w przebiegu chorób somatycznych - krótka charakterystyka	
W6 Terminologia zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania. (zaburzenia a choroba; pojęcie normy; objawy wytwórcze; relacje z otoczeniem; krytycym)	
W7 Procesy diagnostyczne zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania (figura i tło; obserwowane zachowania a kontekst społeczny/ rodzinny; obserwacja, wywiad w kontekście kulturowym/ religijnym)	
Ćw1 Samookaleczenia - w zaburzeniach osobowości - w stanach psychotycznych - w zaburzeniach nastroju	
Ćw2 Próby suicydalne a: - zaburzenia osobowości, - zaburzenia nastroju, - schizofrenia, - ZZA,	
Ćw3 Zaburzenia psychiczne i zaburzenia zachowania spowodowane używaniem środków	

psychoaktywnych - zaburzenia psychotyczne (urojenia, omamy) - zaburzenia nastroju - objawy odstawienne - „podwójne diagnozy”	
Ćw4 Schizofrenia i zaburzenia typu schizofrenii - zaburzenia psychotyczne (ostre, wielopostaciowe) - zaburzenia zachowania w przebiegu schizofrenii - treści urojeń a zaburzenia zachowania	
Ćw5 Zaburzenia nastroju - zaburzenia zachowania w przebiegu depresji i manii - zaburzenia funkcji seksualnych - depresja maskowana - objawy psychotyczne w zaburzeniach nastroju	
Ćw6 Zaburzenia osobowości i zaburzenia zachowania dorosłych (osobowość antyspołeczna; osobowość chwiejna emocjonalnie; osobowość histrioniczna, anankastyczna, lękliwa (unikająca)) - charakterystyka zaburzeń zachowania - diagnoza różnicowa	
Ćw7 Zaburzenia lękowe i obsesyjno - kompulsyjne - fobia społeczna (charakterystyka zachowań) - nerwica natręctw (myśli, czynności, rytuały) - (mechanizmy racjonalizacji)	
Ćw8 Zaburzenia adaptacyjne i reakcje na ciężki stres - „pierwsza pomoc” psychologiczna - charakterystyka zachowania w PTSD / diagnoza różnicowa	
Ćw9 Zespoły behawioralne - zaburzenia odżywiania (anoreksja, bulimia, przejadanie się a może zespół jelita drażliwego lub urojenia - opis przypadków) - dysfunkcje seksualne / dysfunkcje seksualne w zaburzeniach psychicznych (lękowych, osobowości, nastroju, schizofrenii)	
Ćw10 Organiczne zaburzenia psychiczne - otępienia i zespoły amnestyczne - majaczenia - zaburzenia zachowania, nastroju, osobowości - łagodne zaburzenia funkcji poznawczych	
Ćw11 Zaburzenia rozwoju psychicznego i zaburzenia zachowania i emocji - całościowe zaburzenia rozwojowe (autyzm, zespół Aspergera) - zaburzenia hiperkinetyczne (zaburzenia aktywności i uwagi - diagnoza dzieci i młodzieży a diagnoza dorosłych) - zaburzenia zachowania (opozycyjno - buntownicze, zaburzenia zachowania związane z nieprawidłową socjalizacją)	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje
Literatura podstawowa i uzupełniająca	6. Przygotowanie do egzaminu
	Literatura podstawowa 6. Carson, R.C., Butcher, J.N., Mineka, S. (2003) Psychologia zaburzeń t.1,2, Gdańsk: GWP

	<p>7. Goldstein E.(2003): Zaburzenia z pogranicza. Gdańsk, GWP</p> <p>8. Jarosz M. (1988) Podstawy psychiatrii klinicznej. Warszawa, PZWL</p> <p>9. Jarosz M. (1976): Psychologia i psychopatologia życia codziennego. Warszawa, PZWL</p> <p>10. Seligman M.E.P., Walker E.F., Rosenhan D.L. (2003): Psychopatologia. Poznań, Zysk i S-ka</p>
--	---

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma pogłębiona wiedzę dotyczącą zdrowia psychicznego oraz rozumie istotę zaburzeń osobowości w ujęciu poznawczym.	K_W01 K_W10
E2_W	Dysponuje wiedzą pozwalającą odróżniać zaburzenia zdrowia psychicznego od stanu zdrowia oraz dokonywać klasyfikacji zaburzeń.	K_W11 K_W15
E3_W	Ma wiedzę o specyfice zaburzeń na różnych etapach życia człowieka, ze szczególnym uwzględnieniem klinicznych zaburzeń psychicznych.	K_W12 K_W13
E1_U	Potrafi opisać i przeanalizować objawy psychopatologiczne w różnych zaburzeniach psychicznych, samodzielnie pogrupować je w zespoły kliniczne oraz odróżnić zachowania normatywne od zaburzeń.	K_U09 K_U17
E1_K	Ma świadomość biologicznych korelatów lub podłoża zaburzeń psychicznych i konieczności stosowania metod medycznych i farmakologicznych w leczeniu objawowym.	K_K03 K_K11
E2_K	Ma gotowość i umiejętność pracy w zespole interdyscyplinarnym wspólnie z psychiatrami.	K_K01 K_K03 K_K12

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Metody dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)

						Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny
E1_W	K_W01 K_W17	C1	W3-W5	1,2 4-6	F			F				P	
E2_W	K_W11 K_W15	C1	W1,W2,W 6-W8	1,2 4-6	F			F				P	
E3_W	K_W12 K_W13	C1	W1,W2,W 6-W8	1,2 4-6	F			F				P	
E1_U	K_U09 K_U17	C1	W1,W2,W 6-W8, Ćw1-7	1-6	F			F				P	
E1_K	K_K03 K_K11	C1	W1-W9, Ćw1-Ćw7	1-6	F			F				P	
E2_K	K_K01 K_K03 K_K12	C1	W1-W9, Ćw1-Ćw7	1-6	F			F				P	

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	Psychologia zdrowia
Symbol	S K9
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe - blok specjalności psychologia kliniczna
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Wydział Nauk Humanistycznych
Liczba punktów ECTS	3
Wymagania wstępne	
Przedmiot wprowadzający	
Cele przedmiotu	C1. Zapoznanie studentów z modelami i założeniami psychologii zdrowia.
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Historia rozwoju psychologii zdrowia. Główne zadania psychologii zdrowia.	
W2 Koncepcje i pojęcie zdrowia w psychologii i naukach pokrewnych.	
W3 Modele i podejścia stosowane w psychologii zdrowia. Model salutogenetyczny i jego znaczenie dla psychologii zdrowia.	
W4 Zdrowie i choroba w paradygmacie stresu psychologicznego.	
W5 Choroba, jako sytuacja trudna. Psychologiczne aspekty postrzegania i przeżywania choroby - adaptacja do choroby	
W6 Interwencje psychologiczne i rodzaje pomocy w psychologii zdrowia.	
W7 Psychologiczne aspekty opieki zdrowotnej. Kontakty człowieka zdrowego z systemem opieki zdrowotnej. Pacjent w szpitalu.	
Narzędzia dydaktyczne	Metoda
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)
	2. Dyskusja
	3. Ćwiczenia w podgrupach
	4. Analiza literatury przedmiotu
	5. Konsultacje

		6. Przygotowanie do egzaminu										
Literatura podstawowa i uzupełniająca		<p>Literatura podstawowa:</p> <p>1. Heszen, I., Sęk, H. Psychologia zdrowia. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007.</p> <p>2. Heszen I., Życińska J., Psychologia zdrowia w poszukiwaniu pozytywnych inspiracji, Akademia, Warszawa, 2008.</p> <p>3. Bishop, G. D. Psychologia zdrowia. Wrocław: Astrum, 2000.</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>1. Łuszczynska A. /red./ Zmiana zachowań zdrowotnych Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, 2004</p> <p>2. Antonovsky, A.: Rozwikłanie tajemnicy zdrowia. Jak radzić sobie ze stresem i nie zachorować. Warszawa: Wydawnictwo Fundacja IPN, 1995 zdrowego z systemem opieki zdrowotnej. Pacjent w szpitalu.</p>										
Efekty kształcenia												
Symbol efektu kształcenia		Opis efektu kształcenia							Odniesienie do efektu kierunkowego			
E1_W		Definiuje podstawowe zagadnienia związane ze psychologią zdrowia							K_W12, K_W21			
E2_W		Zna determinanty zachowań zdrowotnych, w tym modele dotyczące zmiany i kształtowania zachowań zdrowotnych							K_W12			
Tabela odniesień												
Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny							
					Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny
E1_W	K_W12, K_W21	C1	T1-T7	1-6	F		P					
E2_W	K_W12	C1	T1-T7	1-6	F		P					

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas
Nazwa przedmiotu	PORADNICTWO PSYCHOLOGICZNE I PSYCHOTERAPIA
Symbol	S K10
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE
Profil kształcenia	Praktyczny
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe - blok specjalności psychologia kliniczna
Liczba punktów ECTS	6
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu Biologicznych podstaw zachowania, Neuropsychologii, Psychiatrii i Psychologii klinicznej
Przedmiot wprowadzający	Psychologia kliniczna
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu poradnictwa psychologicznego i psychoterapii.</p> <p>C2 Dostarczenie studentom wiedzy dotyczącej podstawowych kierunków i metod psychoterapii.</p> <p>C3 Uzyskanie przez studentów wiedzy o konstruktywnych zachowaniach terapeuty oraz doświadczeń w zakresie umiejętności interpersonalnych potrzebnych przy profesjonalnej pomocy psychologicznej.</p>
Program kształcenia	
Treść nauczania	
W1 Natura psychoterapii.	
W2 Wczesna historia oddziaływań psychoterapeutycznych..	
W3 Podstawowe założenia głównych kierunków współczesnej psychoterapii.	
W4 Zjawiska w psychoterapii różnych nurtów .	
W5 Uświadomienie i wgląd, przeniesienie, przeciwprzeniesienie, przepracowanie.	
W6 Współpraca terapeutyczna, opór i analizowanie obron, przeciwopór, acting out, odreagowanie, modyfikacja schematów poznawczych i schematów reprezentacji.	
W7 Wykorzystanie zasobów psychicznych, dynamika procesu grupowego, odmiany psychoterapii grupowej.	
W8 Diagnoza i ocena nienormalnego zachowania.	
W9 Sposoby podejścia do psychoterapii.	
W10 Podejścia alternatywne w stosunku do terapii indywidualnej.	
W 11 Wybieranie optymalnego podejścia.	
W12 Efektywność psychoterapii.	
W13 Techniki nawiązywania kontaktu pomocowego.	
W14 Określenie celu pomocy psychologicznej lub psychoterapii.	
W15 Kwestie etyczne związane z psychoterapią i typowe błędy psychoterapeutów.	
Ćw1 1. Istota zajęć relaksacyjnych – wprowadzenie teoretyczne. Stres psychologiczny i fizjologiczny	

Ćw2 Psychofizjologia zmęczenia i przemęczenia. Odpoczynek, odprężenie, relaks – mechanizmy fizjologiczne i psychologiczne.		
Ćw3 Rodzaje technik relaksacyjnych i ćwiczeń odprężających. Metoda Jacobsona		
Ćw4 Trening autogenny Schulza – ćwiczenie, omówienie założeń i poszczególnych etapów ćwiczenia, demonstracja , ćwiczenie uczestników, omówienie wyników ćwiczenia, wskazanie błędów, wyjaśnienia.		
Ćw5 Trenowanie umiejętności nawiązywania kontaktu wykorzystanie parafrazy, klasyfikacji, ogniskowania, wsparcia i konfrontacji).		
Ćw6 Zastosowanie idei ćwiczeń relaksacyjnych w organizacji zajęć terapeutycznych wybrane techniki psychoterapii grupowej i psychodramy techniki oddziaływania indywidualnego.		
Narzędzia dydaktyczne	Metoda	
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	
	2. Dyskusja	
	3. Ćwiczenia w podgrupach	
	4. Analiza literatury przedmiotu	
	5. Konsultacje	
6. Przygotowanie do egzaminu		
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa Kargulowa A.: O teorii i praktyce poradnictwa. Odmiany poradoznawczego dyskursu. Podręcznik akademicki. Warszawa 2005, Wydawnictwo Naukowe PWN. Aleksandrowicz J.W.: Psychoterapia medyczna. Warszawa 1994, PZWL Chertok L., De Saussure: Rewolucja psychoterapeutyczna. Od Mesmera do Freuda. Warszawa 1988, PWN. Grzesiuk L. (red.): Psychoterapia. Warszawa 1994, PWN Schneider Corey M., Corey G.: Grupy – zasady i techniki grupowe pomocy psychologicznej. Warszawa 1995, Wyd. IPZiT. Freedman, J., Combs, G. (2009). Narativní psychoterapie. Praha: Portál.	
	Literatura uzupełniająca Dollard J., Miller N.E.: Osobowość i psychoterapia. Warszawa 1969, PWN. Kratochvil S.: Psychoterapia. Warszawa 1974, PWN Romanowski W. (red.): Teoria i metodyka ćwiczeń relaksowo-koncentrujących. Warszawa 1973, PZWL Bazylak J., Siek S.: Elementy higieny psychicznej w psychologii pastoralnej. Warszawa 1983, ATK.	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Posiada podstawową wiedzę z zakresu psychoterapii, zna założenia teoretyczne leżące u podstaw głównych nurtów terapeutycznych i podstawowe techniki psychoterapeutyczne wykorzystywane w pracy z pacjentem.	K_W12 K_W15
E2_W	Posiada wiedzę na temat uregulowań prawnych	K_W17

E1_W	K_W12 K_W15	C1,C 2	W1-W11	1-6			F					P
E2_W	K_W17	C1,C 2,C3	W1-W11	1-6			F					P
E1_U	K_U12 K_U15 K_U16 K_U17	C1,C 2,C3	W12- W15, Ćw1-6	1-6			F					P
E2_U	K_U18 K_U19	C3	W12- W15, Ćw1-6	1-6			F					P
E3_U	K_U10	C1,C 2,C3	W12- W15, Ćw1-6	1-6			F					P
E1_K	K_K03 K_K05 K_K12	C3	W5-6	1-6	F							P
E2_K	K_K06 K_K07 K_K12	C1,C 2,C3	W1-15, Ćw1-6	1-6	F							P
E3_K	K_K01 K_K06	C1,C 2,C3	W1-15, Ćw1-6	1-6	F							P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas	
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA RODZINY	
Symbol	S W1	
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE	
Profil kształcenia	Praktyczny	
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe - blok specjalności psychologia wychowawcza	
Liczba punktów ECTS	5	
Wymagania wstępne	brak	
Przedmiot wprowadzający	brak	
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami psychologii rodziny, ze szczególnym uwzględnieniem rodziny jako środowiska rozwoju człowieka i jej funkcji wychowawczej.</p> <p>C2 Uwrażliwienie studentów na znaczenie doświadczeń w interakcjach rodzinnych dla psychicznego funkcjonowania dzieci i młodzieży.</p> <p>C3 Kształtowanie podstawowych umiejętności w zakresie diagnozy psychospołecznego funkcjonowania rodziny, rozpoznawania symptomów jej dysfunkcyjności, oddziaływania psychoprofilaktycznego na rodzinę w poszczególnych okresach jej rozwoju.</p>	
Program kształcenia		
Treść nauczania	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba godzin pracy studenta (w tym: liczba godzin zajęć dydaktycznych oraz liczba godzin pracy indywidualnej)
W1 Status metodologiczny psychologii rodziny.	3	7
W2 Psychologia rodziny jako dział psychologii stosowanej.	3	7
W3 Psychologiczne modele funkcjonowania rodziny.	3	7
W4 Rodzina jako system społeczny w trakcie rozwoju.	3	7
W5 Fazy cyklu rozwoju rodziny.	3	7
W6 Rodzina jako środowisko rozwoju i wychowania	3	6
W7 Podsystemy rodzinne.	3	6
W8 Postawy rodzicielskie.	3	6
W9 Komunikacja interpersonalna w rodzinie.	3	6
W10 Role w rodzinie.	3	6
Razem wykłady	30	65

Ćw1 Relacje intra- i intergeneracyjne w rodzinie.	3	6
Ćw2 Zadania rodziny - perspektywa psychologiczna.	3	6
Ćw3 Międzypokoleniowa transmisja kulturowa w rodzinie.	3	6
Ćw4 Psychoprofilaktyka.	3	6
Ćw5 Dysfunkcjonalność rodziny.	3	6
Ćw6 Metody i techniki psychologicznych badań rodziny.	3	6
Ćw7 Specyfika psychologicznej diagnozy rodziny.	3	6
Ćw8 Zjawiska kryzysowe w rodzinie.	3	6
Ćw9 Poradnictwo rodzinne.	3	6
Ćw10 Terapia rodzin.	3	6
Razem ćwiczenia	30	60
SUMA	60	125

	Metoda	Liczba godzin pracy studenta w szkole	Liczba godzin pracy studenta poza szkołą
Narzędzia dydaktyczne	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	35	0
	2. Dyskusja	15	0
	3. Ćwiczenia w podgrupach	10	0
	4. Analiza literatury przedmiotu	0	25
	5. Konsultacje	10	0
	6. Przygotowanie do egzaminu	0	30
	RAZEM	70	55

	Forma aktywności	Średnia liczba godzin
Obciążenie pracą studenta	1. Kontakt z prowadzącym zajęcia w ramach zajęć dydaktycznych	60
	2. Konsultacje z prowadzącym	10
	3. Przygotowanie do zajęć dydaktycznych	25
	4. Przygotowanie do egzaminu	30
	RAZEM	125

Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa
	11. Bradshaw J. (1994). Zrozumieć rodzinę. Warszawa: IPZiT.
	12. Plopa M. (2005). Psychologia rodziny. Teoria i badania. Elbląg: Wydawnictwo Elbląskiej Uczelni Humanistyczno-Ekonomicznej.
	13. Satir V. (2000). Rodzina. Tu powstaje człowiek. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
	14. Praszkie R. (1992). Zmieniać nie zmieniając - ekologia problemów rodzinnych. Warszawa: WSiP.
	15. Radochoński M. (1984). Psychoterapia rodzinna w ujęciu systemowym. Rzeszów: Wydawnictwo WSP.
	Literatura uzupełniająca
	27. Czabała Cz. (1998). Rodzina a zaburzenia psychiczne. Kraków: IP.
	28. Grygielski M. (1999). Style komunikacji rodzicielskiej a identyfikacja dzieci z rodzicami. Lublin: TN KUL.
29. Radochoński M. (1987). Choroba a rodzina. Adaptacja systemu	

E2_W	K_W04 K_W05 K_W11 K_W15	C1,C 2	W1-W10	1-6	F						P	
E3_W	K_W09 K_W12	C1,C 2,C3	W1-W10	1-6	F						P	
E1_U	K_U09 K_U17	C1,C 2,C3	Ćw1-10	1-6	F						P	
E1_K	K_K01 K_K11	C1,C 2,C3	W1-W10, Ćw1-10	1-6	F						P	

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas, Filia w Pradze (Republika Czeska)	
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA WYCHOWANIA	
Symbol	S W2	
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE	
Profil kształcenia	Praktyczny	
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe - blok specjalności psychologia wychowawcza	
Liczba punktów ECTS	6	
Rok studiów, semestr	Rok IV/semestr VII	
Wymagania wstępne	brak	
Przedmiot wprowadzający	brak	
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi psychologicznymi regułami procesu wychowania oraz teoriami opisującymi wychowanie w kontekście rozwoju.</p> <p>C2 Zapoznanie z niektórymi metodami badania dojrzałości szkolnej, różnic indywidualnych i uzdolnień specjalnych oraz metodami pomiaru wydolności wychowawczej.</p>	
Program kształcenia		
Treść nauczania	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba godzin pracy studenta (w tym: liczba godzin zajęć dydaktycznych oraz liczba godzin pracy indywidualnej)
W1 Główne mechanizmy funkcjonowania środowisk wychowawczych (rodzinnego, instytucjonalnego, rówieśniczego)	3	8
W2 Specyfika funkcjonowania instytucjonalnych środowisk wychowawczych.	3	8
W3 Okresy rozwojowe, a reguły i zasady oddziaływania wychowawczego.	3	8
W4 Psychologiczna struktura działalności wychowawczej.	3	8
W5 Podstawowe obszary oddziaływań wychowawczych.	3	8
W6 Rodzina jako środowisko wychowawcze.	3	8
W7 Rozwód a dobro dziecka.	3	8
W8 Szkoła i instytucje opiekuńcze. Wychowanie	3	8

pozarodzinne.		
W9 Psychologiczne problemy adopcji.	3	8
W10 Trudności wychowawcze, niedostosowanie społeczne, przestępczość.	3	8
Razem wykłady	30	80
Ćw1 Metody badania poziomu dojrzałości szkolnej – testy inteligencji i uzdolnień specjalnych.	3	7
Ćw2 Metody badania poziomu dojrzałości szkolnej – testy osobowości.	3	7
Ćw3 Metody badania relacji interpersonalnych – techniki socjometryczne.	3	7
Ćw4 Metody badania relacji interpersonalnych – techniki kwestionariuszowe i projekcyjne.	3	7
Ćw5 Zaburzenia percepcyjne i wykonawcze – demonstracja programów i technik korekcyjnych.	3	7
Ćw6 Przemoc w rodzinie – metody określania przemocy fizycznej i psychicznej.	3	7
Ćw7. Przemoc w rodzinie – metody określania przemocy seksualnej.	3	7
Ćw8 Przemoc w rodzinie – metody określania przemocy fizycznej.	3	7
Ćw9 Sądowa ekspertyza psychologiczna i pedagogiczna w kwestiach regulowania władzy rodzicielskiej.	3	7
Ćw10 Metody określania zaniedbań wychowawczych i opiekuńczych. Psychologiczna i pedagogiczna opinia w sprawach karnych osób nieletnich.	3	7
Razem ćwiczenia	30	70
SUMA	60	150

	Metoda	Liczba godzin pracy studenta w szkole	Liczba godzin pracy studenta poza szkołą
Narzędzia dydaktyczne	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	35	0
	2. Dyskusja	10	0
	3. Ćwiczenia w podgrupach	15	0
	4. Analiza literatury przedmiotu	0	40
	5. Konsultacje	10	0
	6. Przygotowanie do egzaminu	0	40
	RAZEM	70	80
Obciążenie pracą studenta	Forma aktywności		Średnia liczba godzin
	1. Kontakt z prowadzącym zajęcia w ramach zajęć dydaktycznych		60
	2. Konsultacje z prowadzącym		10
	3. Przygotowanie do zajęć dydaktycznych		40
	4. Przygotowanie do egzaminu		40
	RAZEM		150
Literatura	Literatura podstawowa		

<p>podstawowa i uzupełniająca</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Dembo M.H (1997).: Stosowana psychologia wychowawcza. Warszawa , PZWS 2. Fontana D.: Psychologia dla nauczycieli. Wyd Zysk i S-ka, Poznań bez d.w. 3. Gaś Z. (red.) (l 995) Psychologia wychowawcza stosowana - wybrane zagadnienia. Lublin UMCS 4. Gurycka A. (1990) Błąd w wychowaniu. Warszawa, WSiP 5. Herman J.L.: Przemoc. Uraz psychiczny i powrót do równowagi. Gdańsk 2002,GWP 6. Mandanes C.: Przemoc w rodzinie. Psychoterapia sprawców i ofiar. Gdańsk 2002, GWP 7. Marten Z. (1990): Wstęp do psychologii sądowej. Katowice, Wyd. UŚI 8. Rembowski J.: Metoda projekcyjna w psychologii dzieci i młodzieży. Warszawa 1986, PWN 9. Soriano A.: Przemoc wobec dzieci. Kraków 2002, es pe 10. Vasta R., Haith M. M., Miller S. A.(1995): Psychologia dziecka. Warszawa WSiP. <p>Literatura uzupełniająca</p> <ol style="list-style-type: none"> 30. Przetacznikowa M., Włodarski Z (1998).: Psychologia wychowawcza. PWN Warszawa 31. Sperling A.S.: Psychologia. Wyd. Zysk i S-ka, Poznań bez d. 32. Strelau J., Jurkowski A., Putkiewicz Z.: Podstawy psychologii dla nauczycieli. Warszawa 1977, PZWS 33. Turner J.S., Helms D.B.(1999) Rozwój człowieka Warszawa 1999, PZWS. 34. Urban B. (red.): Dewiacje wśród młodzieży. Uwarunkowania i profilaktyka. Kraków 2001, Wydawnictwo UJ 35. Włodarski Z., Matczak A. (1998): Wprowadzenie do psychologii. WSiP Warszawa 	
<p>Efekty kształcenia</p>		
<p>Symbol efektu kształcenia</p>	<p>Opis efektu kształcenia</p>	<p>Odniesienie do efektu kierunkowego</p>
<p>E1_W</p>	<p>Zna specyfikę różnych środowisk wychowawczych. Ma szczegółową wiedzę na temat przebiegu oddziaływań wychowawczych w rodzinie, instytucji, grupie rówieśniczej.</p>	<p>K_W09 K_W11</p>
<p>E2_W</p>	<p>Ma wiedzę na temat trudności wychowawczych. Ma wiedzę na temat problemów rodzin rozbitych oraz psychologicznych aspektów rozvodu i adopcji.</p>	<p>K_W05 K_W09 K_W15</p>
<p>E1_U</p>	<p>Potrafi przeprowadzić diagnozę dojrzałości szkolnej oraz relacji interpersonalnych z wykorzystaniem technik kwestionariuszowych, projekcyjnych i socjometrycznych.</p>	<p>K_U07 K_U12 K_U15</p>
<p>E2_U</p>	<p>Potrafi rozpoznać symptomy przemocy w szkole i rodzinie.</p>	<p>K_U09 K_U17 K_U19</p>
<p>E1_K</p>	<p>Ma gotowość do podejmowania działań na rzecz</p>	<p>K_K07</p>

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas, Filia w Pradze (Republika Czeska)	
Nazwa przedmiotu	PATOLOGIA DZIECI I MŁODZIEŻY	
Symbol	S W3	
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE	
Profil kształcenia	Praktyczny	
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe - blok specjalności psychologia wychowawcza	
Liczba punktów ECTS	3	
Rok studiów, semestr	Rok IV/semestr VII	
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu Biologicznych podstaw zachowania, Neuropsychologii, Psychiatrii i Psychologii klinicznej	
Przedmiot wprowadzający	Psychologia kliniczna	
Cele przedmiotu	<p>C1 Dostarczenie studentom wiedzy dotyczącej podstawowych rodzajów zaburzeń psychicznych, przyczyn i mechanizmów wyjaśniających ich powstawanie, sposobach leczenia, zapobiegania i rehabilitacji.</p> <p>C2 Uzyskanie przez studentów wiedzy o specyfice diagnozy zaburzeń psychicznych dzieci i młodzieży.</p>	
Program kształcenia		
Treść nauczania	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba godzin pracy studenta (w tym: liczba godzin zajęć dydaktycznych oraz liczba godzin pracy indywidualnej)
W1 Zagadnienia wstępne związane z psychologią zaburzeń dzieci i młodzieży: przyczyny i czynniki ryzyka wystąpienia zaburzonego zachowania	3	6
W2 Mechanizm samonapędzania się zaburzonych zachowań, model „podatność- stres”, modele i poglądy wyjaśniające zaburzone zachowania	3	7
W3 Zaburzenia nastroju i samobójstwa dzieci i młodzieży. Depresja - kryteria klasyfikacyjne. Leczenie depresji.	3	6
W4 Obraz kliniczny i przyczyny samobójstw.. Zapobieganie samobójstwom i interwencje.	3	7
W5 Autyzm wczesnodziecięcy.	2	9
W6 Zespół Aspergera.	2	9
W7 21. Zaburzenia związane z substancjami	4	7

psychoaktywnymi i inne wywołane przez uzależnienia u dzieci i młodzieży. Nadużywanie alkoholu i uzależnienie (obraz kliniczny, czynniki biologiczne, psychologiczne i społeczno-kulturowe). Leczenie i jego wyniki.		
W8 Inne środki uzależniające: opium i jego pochodne, kokaina i amfetaminy, barbiturany, LSD i pochodne-halucynogeny, marihuana. Inne zaburzenia związane z uzależnieniami.	4	6
W9 Uzależnienia na tle zachowań społecznych dzieci i młodzieży a. pracoholizm b. uzależnienie od gier komputerowych c. uzależnienie od hazardu d. seksoholizm	4	6
W10 Specyfika diagnozy zaburzeń psychicznych dzieci i młodzieży.	2	12
Razem wykłady	30	75
SUMA	30	75

	Metoda	Liczba godzin pracy studenta w szkole	Liczba godzin pracy studenta poza szkołą
Narzędzia dydaktyczne	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	25	0
	2. Dyskusja	5	0
	3. Ćwiczenia w podgrupach	0	0
	4. Analiza literatury przedmiotu	0	17
	5. Konsultacje		0
	6. Przygotowanie do egzaminu	8	20
	RAZEM		38
Obciążenie pracą studenta	Forma aktywności		Średnia liczba godzin
	1. Kontakt z prowadzącym zajęcia w ramach zajęć dydaktycznych		30
	2. Konsultacje z prowadzącym		8
	3. Przygotowanie do zajęć dydaktycznych		17
	4. Przygotowanie do egzaminu		20
	RAZEM		75
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa		
	16. Carson, R.C., Butcher, J.N., Mineka, S. (2003) Psychologia zaburzeń t.1,2, Gdańsk: GWP		
	17. Goodman, R., Scott, S. (2000) Psychiatria dzieci i młodzieży Wrocław: Urban i Partner.		
	18. Klimasiński K. Współczesna psychopatologia. Księgarnia Akademicka, Kraków 2002		
	19. Maxwell, R. (1999). Dzieci, alkohol, narkotyki. Gdańsk: WP		
	20. Namysłowska, I. (red.) (2000) Zaburzenia psychiczne dzieci i		

	<p>młodzieży Kraków: Biblioteka Psychiatrii Polskiej</p> <p>21. Pużyński, S. (1999) Depresje i zaburzenia afektywne, Warszawa: PZWL</p> <p>22. Rosenhan, D.L., Seligman, M. E.P. (1994). Psychopatologia t.1,2, Warszawa: PTP</p> <p>23. Seligman M.E.P., Walker E.F., Rosenhan D.L. (2003). Psychopatologia. Poznań, Zysk i S-ka.</p> <p>Literatura uzupełniająca</p> <p>36. de Walden- Gałuszko, K. (1999) Zarys psychopatologii ogólnej i psychiatrii Gdańsk: Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego</p> <p>37. Monti, P.M., Abrams, D.B., Kadden, R.M., Cooney, N.L. (1994) Psychologiczna terapia uzależnienia od alkoholu Warszawa: IPZiT, PTP.</p> <p>38. Bilikiewicz, T. (1989) Psychiatria Kliniczna Warszawa: PZWL</p> <p>39. Cekiera, Cz. (1999) Psychoprofilaktyka uzależnień oraz terapia i resocjalizacja osób uzależnionych- metody, programy, modele, zakłady, wspólnoty. Lublin: Tow. Nauk. KUL.</p> <p>40. Schneider Corey, M., Corey, G. (1995) Grupy- zasady i techniki grupowej pomocy psychologicznej Warszawa: IPZiT, PTP</p> <p>41. Uchnast, Z. (red.) (1998) Norma psychologiczna- perspektywy spojrzeń Lublin: Tow. Nauk. KUL</p> <p>42. Strelau, J. (red.) (2000) Psychologia t.3, Gdańsk: GWP.</p>
--	--

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Posiada wiedzę o zaburzeniach w okresie dzieciństwa i adolescencji, zna rozpowszechnienie tych zaburzeń oraz ich uwarunkowania	K_W11 K_W16 K_W14
E2_W	Posiada wiedzę na temat zasad postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w przypadku zaburzeń psychicznych u dzieci i młodzieży	K_W13 K_W17
E1_U	Potrafi rozpoznać i dokonać interpretacji zjawisk związanych z zaburzeniami zdrowia psychicznego oraz rozmaitych postaci psychopatologii w okresie dzieciństwa i adolescencji. Potrafi różnicować ich typy i wskazać na uwarunkowania	K_U07 K_U12 K_U17
E2_U	Potrafi omówić specyfikę zaburzeń zdrowia psychicznego w okresie dzieciństwa i adolescencji, uwzględniając ich uwarunkowania i możliwości prognostyczne	K_U08 K_U17
E3_U	Potrafi dobrać metody wspierania rozwoju lub leczenia dzieci i młodzieży przejawiających objawy zaburzeń psychicznych	K_U09
E1_K	Jest świadomy szczególnego charakteru relacji psychologa z dziećmi i młodzieżą. Jest wrażliwy na problemy etyczne diagnozy i terapii dzieci i młodzieży.	K_K03 K_K11

Tabela odniesień												
Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny
E1_W	K_W11 K_W16 K_W14	C1	W1-W9	1,2, 4-6	F							P
E2_W	K_W13 K_W17	C1,C 2	W1-W10	1,2, 4-6	F							P
E1_U	K_U07 K_U12 K_U17	C1,C 2	W1-W10	1,2, 4-6	F							P
E2_U	K_U08 K_U17	C1,C 2	W1-W10	1,2, 4-6	F							P
E3_U	K_U09	C1	W1-W9	1,2, 4-6	F							P
E1_K	K_K03 K_K11	C1,C 2	W1-W10	1,2, 4-6	F							P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas, Filia w Pradze (Republika Czeska)	
Nazwa przedmiotu	LOGOPEDIA I REEDUKACJA MOWY U DZIECI I MŁODZIEŻY	
Symbol	S W7	
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE	
Profil kształcenia	Praktyczny	
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe – blok specjalności psychologia wychowawcza	
Liczba punktów ECTS	3	
Rok studiów, semestr	Rok IV/semestr VIII	
Wymagania wstępne	Student ma wiedzę z zakresu biologii na poziomie szkoły średniej, rozumie podstawową terminologię biologiczną.	
Przedmiot wprowadzający	brak	
Cele przedmiotu	<p>C1 Wyposażenie słuchacza w wiedzę z foniatrii, neurofizjologii, językoznawstwa, ze szczególnym uwzględnieniem zaburzeń mowy u dzieci i młodzieży, przyczynami trudności w uczeniu się, podstawami diagnozy zaistniałych zaburzeń</p> <p>C2 Poznanie podstaw oddziaływania terapeutycznego w zakresie logopedii ze szczególnym uwzględnieniem całościowego oddziaływania nie tylko na pacjenta, ale i jego środowisko.</p>	
Program kształcenia		
Treść nauczania	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba godzin pracy studenta (w tym: liczba godzin zajęć dydaktycznych oraz liczba godzin pracy indywidualnej)
W1 Przedmiot logopedii. Poglądy tradycyjne i ujęcie współczesne logopedii.	3	8
W2 Mowa i jej mechanizmy. Zespół środków służących ludziom do porozumiewania się – język. Czynności mózgu w procesie nadawania mowy, odbioru mowy : układ korowy, układ pozapiramidowy.	3	8
W3 Czynności narządów mowy: oddychanie, fonacja, artykulacja, głoski izolowane, głoski w ciągu mownym, czynności prozodyczne mowy (akcent, intonacja rytm). Działanie narządu słuchu: percepcja mowy, badanie słuchu.	3	8

W4 Klasyfikacja zaburzeń mowy. Podział neurologiczny (etiologiczny) i behawioralny(objawowy), korelacyjna klasyfikacja zaburzeń mowy.	3	8
W5 Trudności w pisaniu i czytaniu oraz sposoby ich usuwania. Trudności w pisaniu i czytaniu u osób z wadami mowy, dysgrafia i dysleksja właściwa, dysortografia trudności w czytaniu (dysleksja).	3	8
Razem wykłady	15	40
L1 Technika wymowy. Ćwiczenia: oddechowe, słuchu, dykcji, narządów mowy, wyrazistej artykulacji głosek, tempo mowy, fraza i ćwiczenie mówienia frazami.	3	7
L2 Badanie mowy. Rozwój mowy dziecka. Zaburzenia mowy. Zaburzenia mowy pochodzenia środowiskowego, spowodowane uszkodzeniem struktur korowych, spowodowane uszkodzeniem układu pozapiramidowego, jąkanie.	3	7
L3 Zaburzenia mowy spowodowane nieprawidłową budową anatomiczną narządów mowy, uszkodzeniem narządu słuchu, wady mowy u osób upośledzonych umysłowo, mowa u osób z zaburzeniami psychicznymi, mieszane wady mowy.	3	7
L4 Oddziaływanie terapeutyczne. Podstawy diagnostyki logopedycznej, program terapeutyczny, znaczenie rodziny.	3	7
L5 Reedukacja mowy u dzieci i młodzieży. Zasady ogólne, reedukacja w zakresie strony leksykalnej mowy, gramatycznej mowy oraz strony fonetycznej.	3	7
Razem laboratorium	15	35
SUMA	30	75

	Metoda	Liczba godzin pracy studenta w szkole	Liczba godzin pracy studenta poza szkołą
Narzędzia dydaktyczne	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	20	0
	2. Dyskusja	5	0
	3. Ćwiczenia w podgrupach	5	0
	4. Analiza literatury przedmiotu	0	17
	5. Konsultacje	8	0
	6. Przygotowanie do egzaminu	0	20
	RAZEM	38	37
Obciążenie pracą studenta	Forma aktywności		Średnia liczba godzin
	1. Kontakt z prowadzącym zajęcia w ramach zajęć dydaktycznych		30
	2. Konsultacje z prowadzącym		8
	3. Przygotowanie do zajęć dydaktycznych		17
	4. Przygotowanie do egzaminu		20
	RAZEM		75

Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa 1. Demel G. Minimum logopedyczne nauczyciela przedszkola WsiP, Warszawa 1978 2. Gałkowski T., Jastrzębowska G. Logopedia. Pytania i odpowiedzi. Uniwersytet Opolski, Opole 1999 3. Kaczmarek L. Nasze dziecko uczy się mowy. Wydawnictwo Lubelskie, Lublin 4. Kaczmarek B.L.J. Mózg , język, zachowanie. UMCS, Lublin 1998 5. Kaczmarek B.L.J. Neuropsychologiczne badanie dziecka. W: Klimkowski M., Herzyk A., (red.) Diagnoza neuropsychologiczna UMCS, Lublin 1987, s. 127 - 138. 6. Kaczmarek B.L.J., Markiewicz K. Komunikowanie się we współczesnym świecie. UMCS , Lublin 2003 7. Minczakiewicz E.M. Mowa. Rozwój - zaburzenia - terapia. WSP, Kraków 1996 8. Parol U. Dziecko z niedoksztalceniem mowy. WsiP, Warszawa 1992 9. Spionek H. Psychologiczna analiza trudności i niepowodzeń szkolnych Warszawa 1970 Literatura uzupełniająca 1. Spionek H.: Zaburzenia rozwoju uczniów a niepowodzenia szkolne, Warszawa 1973 2. Styczek I.: Logopedia, PWN, Warszawa 1981 3. Styczek I.: Badanie i kształtowanie słuchu fonematycznego, Warszawa 1981 4. Zakrzewska B. Reedukacja dzieci z trudnościami w czytaniu i pisaniu, Warszawa 1976	
	Efekty kształcenia	
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę na temat logopedii jako dziedziny wiedzy oraz jej związków z psychologią.	K_W01
E2_W	Ma wiedze na temat budowy narządów mowy, mechanizmów mowy oraz zaburzeń mowy o charakterze środowiskowym, neurologicznym i anatomicznym.	K_W08 K_W11 K_W13
E3_W	Ma wiedzę o specyficznych trudnościach w pisaniu i czytaniu oraz oddziaływaniach terapeutycznych i reedukacyjnych podejmowanych przez logopedów.	K_W12 K_W15
E1_U	Potrafi rozpoznać zaburzenia mowy wymagające konsultacji logopedycznej.	K_U05 K_U07 K_U17
E2_U	Potrafi rozpoznać zaburzenia w rozwoju umiejętności czytania i pisania i wskazać właściwe postępowanie korekcyjne.	K_U07 K_U12 K_U18
E3_U	Potrafi scharakteryzować rozwój umiejętności mowy, czytania i pisania, uwzględniając aspekty	K_U08 K_U15

	biologiczne, środowiskowe i różnice indywidualne.	
E1_K	Ma świadomość wagi wczesnych specjalistycznych oddziaływań logopedycznych dla wyrównywania szans rozwojowych.	K_K03

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)							
					Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny
E1_W	K_W01	C1,C2	W1-W5	1,2,4-6							P	
E2_W	K_W08 K_W11 K_W13	C1	W2-W5, L3	1-6	F						P	
E3_W	K_W12 K_W15	C1,C2	W2-W5	1-6	F						P	
E1_U	K_U05 K_U07 K_U17	C1	W4L1-L3	1-6	F						P	
E2_U	K_U07 K_U12 K_U18	C1,C2	W5, L3-L5	1-6	F						P	
E3_U	K_U08 K_U15	C1,C2	W2,W3,L1-L5	1-6	F						P	
E1_K	K_K03	C1,C2	W1-W5, L1-L5	1-6	F						P	

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas, Filia w Pradze (Republika Czeska)	
Nazwa przedmiotu	PRACA I OPIEKA SOCJALNA	
Symbol	S W8	
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE	
Profil kształcenia	Praktyczny	
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe - blok specjalności psychologia wychowawcza	
Liczba punktów ECTS	3	
Rok studiów, semestr	Rok IV/semestr VIII	
Wymagania wstępne	brak	
Przedmiot wprowadzający	brak	
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z podstawowymi kwestiami dotyczącymi podstawowych przepisów prawa w funkcjonowaniu systemu pomocy społecznej, poznanie regulacji prawnych dotyczących pomocy społecznej, metodami i narzędziami nowoczesnej polityki społecznej, głównymi formami opieki i wsparcia społecznego.</p> <p>C2 Wykształcenie umiejętności dokonywania ocen używanych sposobów aktywizacji życiowej ludzi oraz kosztów i korzyści społecznych i gospodarczych wynikających z tych działań.</p>	
Program kształcenia		
Treść nauczania	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba godzin pracy studenta (w tym: liczba godzin zajęć dydaktycznych oraz liczba godzin pracy indywidualnej)
W1 Prawa i wolności jednostki (Konstytucja R P).	2	5
W2 Prawo socjalne w świetle Konstytucji R.P.	2	5
W3 Podstawy prawa cywilnego -część ogólna.	2	5
W4 Prawo pomocy społecznej.	2	5
W5 Zadania pomocy społecznej.	2	5
W6 Zasady udzielania świadczeń.	2	5
W7 Postępowanie w sprawie świadczeń pomocy społecznej.	2	5
W8 Struktura organizacyjna pomocy społecznej.	1	5
Razem wykłady	15	40
Ćw1 Pomoc społeczna - walka z biedą.	2	5
Ćw2 Rządowe programy pomocy społecznej - zalety i	2	5

ograniczenia.		
Ćw3 Bezrobocie.	2	5
Ćw4 Ustawa o pomocy społecznej - ośrodki pomocy społecznej.	2	5
Ćw5 Ubezpieczenia społeczne.	2	5
Ćw6 Problemy reformy ubezpieczenia społecznego.	2	5
Ćw7. Ochrona zdrowia - ubezpieczenia zdrowotne.	3	5
Razem ćwiczenia	15	35
SUMA	30	75

Narzędzia dydaktyczne	Metoda	Liczba godzin pracy studenta w szkole	Liczba godzin pracy studenta poza szkołą
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	15	0
	2. Dyskusja	10	0
	3. Ćwiczenia w podgrupach	5	0
	4. Analiza literatury przedmiotu	0	17
	5. Konsultacje	8	0
	6. Przygotowanie do egzaminu	0	20
RAZEM	38	37	

Obciążenie pracą studenta	Forma aktywności	Średnia liczba godzin
	1. Kontakt z prowadzącym zajęcia w ramach zajęć dydaktycznych	30
	2. Konsultacje z prowadzącym	8
	3. Przygotowanie do zajęć dydaktycznych	17
	4. Przygotowanie do egzaminu	20
RAZEM	75	

Literatura podstawowa i uzupełniająca
<p>Literatura podstawowa</p> <p>24. Auleytnier J.(1996) Instytucje polityki społecznej. Podmioty i fundusze. Warszawa</p> <p>25. Borkowski T., Marcinkowski A . (2000). Socjologia bezrobocia. Katowice 2000.</p> <p>26. Łętowska E . (1994).Podstawy prawa cywilnego. Warszawa .</p> <p>27. Muszalski W . (1999)Prawo socjalne. Warszawa .</p> <p>28. Nowacki J., Tobor Z.(1996) Wstęp do prawodawstwa Katowice .</p> <p>29. Ustawa o pomocy społecznej Dz. U. Nr 64 z 1998 r. wraz z późniejszymi zmianami.</p> <p>30. Ustawa z dn. 24.kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.</p> <p>31. Zrewidowana Europejska Karta Społeczna.</p> <p>32. Poczrowski A.. (1996). Ludzie najcenniejszym zasobem firmy. W: K. Sedlak (red.) Jak poszukiwać i zjednywać najlepszych pracowników. Kraków: Wydawnictwo Profesjonalnej Szkoły Biznesu</p> <p>Literatura uzupełniająca</p> <p>43. Podoski K., Tumowiecki W.(1998). Polityka społeczna. Gdańsk .</p> <p>44. Radwan-Pragówski J., Frysztański K.(1999) Praca socjalna. Pomoc społeczna Katowice.</p>

	<p>45. Rajkiewicz A., Supińska J., Księżopolski M. (red.).(1999). Polityka społeczna Materiały do studiowania Katowice.</p> <p>46. Reszke I. (1999) Wobec bezrobocia, opinie, stereotypy. Katowice .</p> <p>47. Szpor G , Mantysz C, Nitecki S (1998) Komentarz do ustawy o pomocy społecznej Gdańsk</p> <p>48. Szurgacz H. (1992) Wstęp do prawa pomocy społecznej. Wrocław</p> <p>49. Uniot J . (1999). Ekonomiczne problemy rynku pracy. Katowice .</p>
--	--

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Zna organizację systemu pomocy społecznej w Polsce oraz uregulowania prawne określające możliwości korzystania z tego systemu.	K_W10 K_W11
E1_U	Potrafi przedstawić zasady i wskazać możliwości uzyskania wsparcia socjalnego.	K_U18
E1_K	Ma gotowość do pracy w ramach instytucji pomocy społecznej na rzecz osób potrzebujących.	K_K09 K_K13

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)								
					Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	
E1_W	K_W10 K_W11	C1	W1-W8	1,2, 4-6	F								P
E1_U	K_U18	C2	Ćw1-Ćw7	1-6	F		F						P
E1_K	K_K09 K_K13	C1, C2	W1- W8,Ćw1- Ćw7	1-6	F		F						P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas, Filia w Pradze (Republika Czeska)	
Nazwa przedmiotu	PORADNICTWO I PREORIENTACJA ZAWODOWA	
Symbol	S W10	
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE	
Profil kształcenia	Praktyczny	
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe - blok specjalności psychologia wychowawcza	
Liczba punktów ECTS	6	
Rok studiów, semestr	Rok IV/ semestr VIII	
Wymagania wstępne	brak	
Przedmiot wprowadzający	brak	
Cele przedmiotu	<p>C1 Zapoznanie studentów z formami, metodami i planowaniem pracy szkoły w zakresie orientacji zawodowej.</p> <p>C2 Przekazanie wiedzy o selekcji i programowaniu pracy z uczniami o zróżnicowanym poziomie dojrzałości szkolnej</p> <p>C3 Zaznajomienie studentów z zadaniami psychologa w zakresie pomocy uczniom, nauczycielom i rodzicom w podejmowaniu przez młodzież trafnej decyzji związanej z wyborem zawodu..</p>	
Program kształcenia		
Treść nauczania	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba godzin pracy studenta (w tym: liczba godzin zajęć dydaktycznych oraz liczba godzin pracy indywidualnej)
W1 Poradnictwo zawodowe w szkole - istota, cel i zakresy.	3	9
W2 Geneza i rozwój poradnictwa psychologiczno-pedagogicznego w Polsce.	3	9
W3 Koncepcje i modele poradnictwa w pedagogice i psychologii.	3	9
W4 Przedmiot poradnictwa psychologicznego i pedagogicznego.	3	9
W5 Dojrzałość szkolna i dojrzałość zawodowa.	3	9
W6 Wiedza osobista, wiedza zawodowa, wiedza życiowa	5	9
W7 Czynniki decydujące o właściwym wyborze zawodu.	5	9
W8 Rola nauczycieli i rodziców w doradztwie	5	9

zawodowym.		
W9 Plany monografii klasy szkolnej, analiza elementów monografii.	5	9
W10 Metodyka poradnictwa: zasady, metody i środki działania.	5	9
Razem wykłady	40	90
w1 Metody stosowane w poradnictwie wychowawczo-zawodowym.	2	10
w2 Aktualna struktura organizacyjno-funkcjonalna poradnictwa psychologicznego i pedagogicznego w Polsce.	3	10
w3 Zadania poradni psychologiczno-pedagogicznej w zakresie profilaktyki, diagnostyki i pomocy.	5	10
w4 Orientacja i preorientacja zawodowa.	5	10
w5 Zawodowy rozwój człowieka.	5	10
w6 Modele i plany życiowe i ich psychologiczna interpretacja.	5	10
Razem warsztaty	30	60
SUMA	60	150

Narzędzia dydaktyczne	Metoda	Liczba godzin pracy studenta w szkole	Liczba godzin pracy studenta poza szkołą
	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	35	0
	2. Dyskusja	10	0
	3. Ćwiczenia w podgrupach	15	0
	4. Analiza literatury przedmiotu	0	40
	5. Konsultacje	10	0
	6. Przygotowanie do egzaminu	0	40
RAZEM	70	80	
Obciążenie pracą studenta	Forma aktywności		Średnia liczba godzin
	1. Kontakt z prowadzącym zajęcia w ramach zajęć dydaktycznych		60
	2. Konsultacje z prowadzącym		10
	3. Przygotowanie do zajęć dydaktycznych		40
	4. Przygotowanie do egzaminu		40
RAZEM		150	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa		
	33. Brejnak W. (red): Poradnictwo wychowawczo-zawodowe. Warszawa, 1990		
	34. Cirabowski J., Suchy S. (1972) Dokąd po szkole podstawowej. Warszawa, Iskry		
	35. Kargulowa A.: Poradnictwo wobec złożoności problemów człowieka i świata. Wrocław 1990		
	36. Kargulowa A.: Społeczne i jednostkowe znaczenie poradnictwa. Wrocław 1992		
	37. Spionek H. : Zaburzenia rozwoju ucznia a niepowodzenia szkolne.		

E1_W	K_W12 K_W15	C1,C 2	W1-W4	1,2, 4-6	F							P
E1_U	K_U12 K_U15 K_U18	C1,C 2,C3	W5-W10, w1-w6	1-6	F							P
E1_K	K_K01	C1,C 2,C3	W1-W10, w1-w6	1-6	F							P
E2_K	K_K03 K_K05	C1,C 2,C3	W1-W10, w1-w6	1-6	F							P
E3_K	K_K04 K_K09 K_K12	C1,C 2,C3	W1-W10, w1-w6	1-6	F							P

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas, Filia w Pradze (Republika Czeska)	
Nazwa przedmiotu	PSYCHOPROFILAKTYKA	
Symbol	S W5	
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE	
Profil kształcenia	Praktyczny	
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe – blok specjalności psychologia wychowawcza	
Liczba punktów ECTS	6	
Rok studiów, semestr	Rok V/semestr IX	
Wymagania wstępne	brak	
Przedmiot wprowadzający	brak	
Cele przedmiotu	C1 Zapoznanie studentów z procedurami badania zapotrzebowania na działania profilaktyczne C2 Zapoznanie studentów z metodami planowania i prowadzenia prewencyjnych działań psychoedukacyjnych.	
Program kształcenia		
Treść nauczania	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba godzin pracy studenta (w tym: liczba godzin zajęć dydaktycznych oraz liczba godzin pracy indywidualnej)
W1 Przyczyny i znaczenie ryzykownych zachowań dzieci i młodzieży.	2	5
W2 Motywy zachowań ryzykownych.	2	5
W3 Najważniejsze czynniki ryzyka i czynniki chroniące.	2	5
W4 Rodzinne uwarunkowania zachowań ryzykownych.	2	5
W5 Rola czynników emocjonalno-poznawczych w powstawaniu zachowań ryzykownych.	2	5
W6 Kryteria doboru oddziaływań profilaktycznych .	2	5
W7 Stopnie zagrożenia.	2	5
W8 Poziomy profilaktyki.	2	5
W9 Strategie profilaktyczne i ich skuteczność .	2	5
W10 Ewolucja programów profilaktycznych .	2	5
W11 Początki profilaktyki .	2	5
W12 Programy rówieśnicze.	2	5

W13 Próby oceny skuteczności i niedostatecznej skuteczności programów .	2	5
W14 Zaniehbana profilaktyka drugorzędowa .	2	5
W15 Szkodliwe informacje zaburzające proces profilaktyczny.	2	5
Razem wykłady	30	75
Ćw1 „Raniące” gry i ćwiczenia.	2	5
Ćw2 Zaburzające aspekty asertywności u dzieci.	2	5
Ćw3 Edukacja seksualna jako teren licznych błędów.	2	5
Ćw4 Perspektywy rozwojowe psychoprofilaktyki.	2	5
Ćw5 Profilaktyka jako wspomaganie człowieka w rozwoju.	2	5
Ćw6 Strategie i metody badania zapotrzebowania na profilaktykę.	2	5
Ćw7 Procedury konstruowania programów profilaktycznych.	2	5
Ćw8 Strategie i metody badania uwarunkowań i epidemiologii zjawisk patologicznych.	2	5
Ćw9 Prowadzenie działań informacyjnych z uwzględnieniem specyfiki odbiorców.	2	5
Ćw10 Prowadzenie działań edukacyjnych (tzn. Uczenia umiejętności) na rzecz klientów o różnym poziomie dojrzałości psychospołecznej.	2	5
Ćw11 Prowadzenie działań o charakterze wczesnej interwencji na rzecz klientów o różnym poziomie i specyfice dysfunkcjonalności.	2	5
Ćw12 Prowadzenie działań o charakterze alternatywnym wobec zachowań dysfunkcjonalnych.	2	5
Ćw13 Wykorzystanie dynamiki grupowej do pracy psychologicznej w małych społecznościach.	2	5
Ćw14 Organizacja działań propagujących działania profilaktyczne -0 współpraca z mediami.	2	5
Ćw15 Podstawy organizacji form stacjonarnych w małych społecznościach lokalnych – system wczesnej profilaktyki.	2	5
Razem ćwiczenia	30	75
SUMA	60	150

	Metoda	Liczba godzin pracy studenta w szkole	Liczba godzin pracy studenta poza szkołą
Narzędzia dydaktyczne	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	35	0
	2. Dyskusja	10	0
	3. Ćwiczenia w podgrupach	15	0
	4. Analiza literatury przedmiotu	0	40
	5. Konsultacje	10	0
	6. Przygotowanie do egzaminu	0	40
	RAZEM	70	80
Obciążenie pracą studenta	Forma aktywności		Średnia liczba godzin

	1. Kontakt z prowadzącym zajęcia w ramach zajęć dydaktycznych	60
	2. Konsultacje z prowadzącym	10
	3. Przygotowanie do zajęć dydaktycznych	40
	4. Przygotowanie do egzaminu	40
	RAZEM	150

Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	<p>38. Bodanko A. (red.) (1999): Wspomaganie procesu wychowawczego programami profilaktyczno-edukacyjnymi. Kraków, Impuls</p> <p>39. Brammer L. M. (1984) Kontakty służące pomaganiu. W-wa, PTP</p> <p>40. Cekiera C. (1992) Psychoprofilaktyka uzależnień oraz terapia i resocjalizacja uzależnionych. Lublin, TN KUL</p> <p>41. Egan G. (1985) Uczestnictwo w grupowym treningu psychologicznym i rozwój interpersonalny. W-wa, PTP</p> <p>42. Gaś Z. B. (1993) Profilaktyka uzależnień. Warszawa, WSiP</p> <p>43. Gaś Z. B. (1994) Uzależnienia: Skuteczność programów profilaktycznych. Warszawa. WSiP</p>	
	Literatura uzupełniająca	
	<p>55. Gaś Z. B. (1993) Profilaktyka uzależnień. W-wa, WSiP</p> <p>56. Gaś Z. B. (1997) Psychoprofilaktyka: Procedury konstruowania programów wczesnej interwencji. Lublin, UMCS</p> <p>57. Grzesiuk L. /red./ (1994) Psychoterapia. W-wa, PWN</p> <p>58. Hawkins J. D., Netherhood B. (1994) Podręcznik ewaluacji programów profilaktycznych. W-wa- Olsztyn, PTP.</p>	

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę na temat zachowań ryzykownych podejmowanych przez dzieci i młodzież i ich konsekwencji społecznych, psychologicznych i biologicznych. Zna motywy, czynniki ryzyka oraz badania nad rozpowszechnieniem różnych zachowań.	K_W11 K_W13 K_W16
E2_W	Zna zasady konstrukcji programów profilaktycznych. Ma wiedzę o skuteczności różnych programów profilaktycznych.	K_W12 K_W17
E1_U	Potrafi właściwie zdiagnozować poziom rozpowszechnienia zachowań ryzykownych w grupie społecznej i określić jakiego rzędu działania psychoprofilaktyczne należy wobec niej podjąć.	K_U09 K_U17 K_U18
E2_U	Potrafi ocenić program profilaktyczny pod kątem jego skuteczności oraz zaprojektować własne działania profilaktyczne, adekwatnie do potrzeb grupy.	K_U16 K_U18
E3_U	Potrafi prowadzić działania psychoedukacyjne dla różnych grup docelowych. Potrafi dostosować język i poziom szczegółowości przekazywanych informacji do grupy docelowej.	K_U05 K_U08 K_U10 K_U11

		K_U19
E1_K	Ma świadomość roli oddziaływań psychoprophylaktycznych, a w szczególności profilaktyki pierwszego rzędu w kształtowaniu nawyków zdrowego życia.	K_K11 K_K12
E2_K	Ćwiczenia grupowe prowadzi z właściwą wrażliwością. Posługuje się argumentami merytorycznymi. Nie używa technik mogących ranić uczestników.	K_K01 K_K05 K_K06 K_K12
E3_K	Ma gotowość do podejmowania działań profilaktycznych oraz świadomość że może być dla innych osób wzorem postępowania.	K_K07 K_K12

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	Narzędzia dydaktyczne	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)								
					Aktywność	Kolokwium ustne	Kolokwium pisemne	Projekt badawczy	Prezentacja	Praca pisemna	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	
E1_W	K_W11 K_W13 K_W16	C1	W1-W10	1,2, 4-6		F							P
E2_W	K_W12 K_W17	C2	W13,Ćw1-15	1-6		F							P
E1_U	K_U09 K_U17 K_U18	C1,C2	W1-W10	1,2, 4-6	F				F				P
E2_U	K_U16 K_U18	C2	Ćw1-15	1-6	F				F				P

E3_U	K_U05 K_U08 K_U10 K_U11 K_U19	C2	Ćw1-15	1-6	F				F			P
E1_K	K_K11 K_K12	C2	Ćw1-15	1-6	F							P
E2_K	K_K01 K_K05 K_K06 K_K12	C2	Ćw1-15	1-6	F				F			P
E3_K	K_K07 K_K12	C1,C 2	W1-W10, Ćw1-15	1-6								

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas, Filia w Pradze (Republika Czeska)	
Nazwa przedmiotu	METODY DIAGNOSTYCZNE W PSYCHOLOGII ROZWOJOWO WYCHOWAWCZEJ	
Symbol	S W6	
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE	
Profil kształcenia	Praktyczny	
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe - blok specjalności psychologia wychowawcza	
Liczba punktów ECTS	3	
Rok studiów, semestr	Rok V, Semestr IX	
Wymagania wstępne		
Przedmiot wprowadzający	Neurologia i psychiatria	
Cele przedmiotu	<p>C1 Nabycie przez studentów umiejętności przeprowadzania badań diagnostycznych i sformułowania opinii potrzebnych do celów terapeutycznych czy orzecznich.</p> <p>C2 Uzyskanie przez studentów umiejętności posługiwania się metodami diagnostycznymi,, prowadzenia programów promocji zdrowia psychicznego i profilaktyki zaburzeń wieku rozwojowego..</p>	
Program kształcenia		
Treść nauczania	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba godzin pracy studenta (w tym: liczba godzin zajęć dydaktycznych oraz liczba godzin pracy indywidualnej)
W1 Czynniki ryzyka rozwoju w okresie dzieciństwa i dorastania	1	4
W2 Grupy szczególnego ryzyka zaburzeń w okresie dzieciństwa i dorastania. Dzieci urodzone z małą wagą urodzeniową i przedwcześnie	1	2
W3 Dzieci z specyficznymi trudnościami w uczeniu się	1	2
W4 Dzieci w rodzinach z chorobą psychiczną	1	2
W5 Dzieci z niesprawnością fizyczną Dzieci przewlekle chore somatycznie	1	2
W6 Dzieci ze środowisk kulturowo zaniedbanych i	2	2

niewydolnych wychowawczo			
W7 Dzieci krzywdzone i wykorzystywane	2	3	
W8 Dzieci i młodzież a problem uzależnień	2	3	
W9 Metody i narzędzia psychologicznej diagnozy zaburzeń emocji i sfery motywacji w kontekście potrzeb rozwojowych, Rozwoju mowy i języka w kontekście społeczno- kulturowym	2	5	
W10 Metody i narzędzia psychologicznej diagnozy zaburzeń zachowania i emocji wieku rozwojowego, rozwoju umysłowego w kontekście upośledzenia umysłowego	2	5	
Razem wykłady	15	30	
Ćw1 Podstawowe formy pomocy psychologicznej dla dzieci i młodzieży: Działalność profilaktyczna, terapeutyczna, edukacyjna , interwencja w sytuacjach kryzysowych; formy pomocy, adresaci pomocy, osoby udzielające pomocy. Samoorganizacja i grupy samopomocowe	3	5	
Ćw2. Prowadzenie wywiadu z dziećmi i młodzieżą.	2	5	
Ćw3 Kwestionariuszowe techniki badania środowiska rodzinnego na przykładzie Skali Oceny Rodziny według Olsona (SOR).	2	5	
Ćw4 Badanie relacji rodzinnych w percepcji młodzieży przy użyciu Kwestionariusza Relacji Rodzinnych KRR M. Plopy i P. Połomskiego.	2	5	
Ćw5 Kwestionariuszowe techniki badania postaw rodzicielskich we własnej percepcji matek i ojców na przykładzie Kwestionariusza SPR M. Plopy.	2	5	
Ćw6 Kwestionariuszowe techniki badania postaw rodzicielskich w percepcji dzieci na przykładzie Kwestionariusza KPR-Roc M. Plopy.	2	5	
Ćw7 Test "Rysunek Rodziny" A. Frydrychowicz jako przykład rysunkowej techniki projekcyjnej używanej w diagnozie stosunków rodzinnych	2	5	
Razem ćwiczenia	15	35	
SUMA	30	75	
Narzędzia	Metoda	Liczba godzin pracy studenta w szkole	Liczba godzin pracy studenta poza szkołą

dydaktyczne	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	15	0
	2. Dyskusja	10	0
	3. Ćwiczenia w podgrupach	5	0
	4. Analiza literatury przedmiotu	0	17
	5. Konsultacje	8	0
	6. Przygotowanie do egzaminu	0	20
	RAZEM	38	37
Obciążenie pracą studenta	Forma aktywności		Średnia liczba godzin
	1. Kontakt z prowadzącym zajęcia w ramach zajęć dydaktycznych		30
	2. Konsultacje z prowadzącym		8
	3. Przygotowanie do zajęć dydaktycznych		17
	4. Przygotowanie do egzaminu		20
	RAZEM		75
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa		
	1. Anastasi, A., Urbina, S. (1999). Testy psychologiczne (rozdz. 4 i 5). Warszawa: PTP.		
	2. Dembo M., H. (1997). Stosowana psychologia wychowawcza. Warszawa: WSiP.		
	3. Frydrychowicz, A. (1996). Rysunek rodziny. Projekcyjna metoda badania stosunków rodzinnych. Warszawa: CMPP-P.		
	4. Jaworowska, A., Matczak, A. (1998). Test Niedokończonych Zdań Rottera (RISB). Podręcznik. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.		
	5. Margasiński, A. (2009). Skale Oceny Rodziny SOR. Polska adaptacja FACES IV - Flexibility and Cohesion Evaluation Scales Davida H. Olsona. Podręcznik. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.		
	6. Plopa, M. (2008). Kwestionariusz Postaw Rodziców (KPR-Roc). Podręcznik. Warszawa: Vizja Press&IT.		
	7. Plopa, M. (2008). Skala Postaw Rodzicielskich (SPR). Podręcznik. Warszawa: Vizja Press&IT.		
	8. Plopa, M. (2008). Więzy w małżeństwie i rodzinie. Metody badań. Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls.		
	9. Przetacznik-Gierowska, M., Włodarski, Z. (2002). Psychologia wychowawcza. T.2. (rozdziały 26, 29, 30). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.		
10. Stemplewska-Żakowicz, K. (red.), (1998). Nowe spojrzenie na Test Zdań Niedokończonych J. Rottera. Interpretacja jakościowa.			

	<p>Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych PTP.</p> <p>11. Strelau, J. (2007). Psychologia. T. 1. (rozdz. 12). Gdańsk: GWP.</p> <p>Literatura uzupełniająca</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Kościelska M.: Oblicza upośledzenia, PWN, Warszawa 1995. 2. Bradshaw J.: Zrozumieć rodzinę, IPZiT, Warszawa 1994. 3. Brzezińska A., Lutomski G., Smykowski B., (red.): Dziecko wśród rówieśników i dorosłych, Zysk i S-ka, Poznań 1995 4. Erikson E.: Dzieciństwo i społeczeństwo, Rebis, Poznań 1997.
--	---

Efekty kształcenia

Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Posiada wiedzę o zaburzeniach całościowych i specyficznych w okresie dzieciństwa i adolescencji, zna rozpowszechnienie tych zaburzeń oraz ich uwarunkowania	K_W09 K_W11 K_W13 K_W14
E2_W	Posiada wiedzę na temat zasad postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w przypadku zaburzeń psychicznych u dzieci i młodzieży	K_W12 K_W15
E1_U	Potrafi omówić specyfikę zaburzeń zdrowia psychicznego w okresie dzieciństwa i adolescencji, uwzględniając ich uwarunkowania i możliwości prognostyczne.	K_U11 K_U15 K_U08
E2_U	Potrafi dobrać metody wspierania dzieci i młodzieży	K_U18 K_U09
E1_K	Posiada kompetencje interpersonalne, pozwalające mu na nawiązanie dobrego kontaktu z dziećmi i młodzieżą.	K_K07 K_K13
E2_K	Jest wrażliwy na problemy etyczne diagnozy i terapii dzieci i młodzieży.	K_K01 K_K03 K_K11 K_K12
E3_K	Respektuje fakt, iż we wczesnym okresie życia rolę psychologa rozwoju jest przede wszystkim wspomaganie funkcjonowania opiekuna w jego relacjach z dzieckiem.	K_K09 K_K13 K_K12

Tabela odniesień

Efekt kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego	Cele przedmiotu	Treści kształcenia	dydaktyczn	Sposób oceny Ocena formująca (F) / podsumowująca (P)

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas, Filia w Pradze (Republika Czeska)	
Nazwa przedmiotu	WPROWADZENIE DO PEDAGOGIKI RESOCJALIZACYJNEJ	
Symbol	S W9	
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE	
Profil kształcenia	Praktyczny	
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe - blok specjalności psychologia wychowawcza	
Liczba punktów ECTS	3	
Rok studiów, semestr	Rok V/semestr X	
Wymagania wstępne	brak	
Przedmiot wprowadzający	brak	
Cele przedmiotu	<p>C1 Wprowadzenie studentów w kulturę naukową pedagogiki przez ukazanie różnorodności, a zarazem jedności poszukiwań metodologicznych i teoretycznych przez łączenie podejścia tradycyjnego z najnowszymi współczesnymi krytycznymi orientacjami i tendencjami w obszarze nauk o wychowaniu i resocjalizacji.</p> <p>C2 Przygotowanie studentów do dostrzegania i samodzielnego rozwiązywania problemów teoretycznych i praktycznych w przyszłej działalności zawodowej.</p> <p>C3 Opanowanie umiejętności krytycznej analizy, co ułatwi studentom poszukiwanie własnej pedagogiki ze świadomością jej racjonalnych założeń i konsekwencji.</p>	
Program kształcenia		
Treść nauczania	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba godzin pracy studenta (w tym: liczba godzin zajęć dydaktycznych oraz liczba godzin pracy indywidualnej)
W1 Pedagogika jako nauka o wychowaniu - etymologia nazwy i geneza pedagogiki - działy pedagogiki - przedmiot pedagogiki resocjalizacyjnej. Pedagogika współczesna w świetle antynomii epoki cywilizacji naukowo - technicznej.	3	8
W2 Pogłębione kształcenie permanentne jako wymóg współczesnej epoki. Interdyscyplinarny charakter pedagogiki - jej związki z innymi naukami społecznymi	3	8

(psychologia, filozofia, socjologia).		
W3 Podstawowe pojęcia pedagogiczne - wychowanie - kształcenie - nauczania - uczenie się - wychowanie nauczające - środowisko wychowawcze , resocjalizacja.	3	8
W4 Rodzaje wychowania. Istota i cele wychowania w różnych koncepcjach pedagogicznych (pajdocentryzm, pragmatyzm, behawioryzm, socjologizm pedagogiczny, alternatywna pedagogika humanistyczna)	3	8
W5 Główne dziedziny wychowania (intelektualne, estetyczne, moralne, fizyczne).	3	8
W6 Środowisko wychowawcze - pojęcie środowiska wychowawczego - rodzina jako środowisko wychowawcze - grupa sportowa i turystyczna jako środowisko wychowawcze.	3	7
W7 Metody i zasady wychowania.	3	7
W8 Struktura nowoczesnego procesu nauczania i uczenia się. Metody i zasady nauczania. Formy organizacyjne nauczania.	3	7
W9 Zalety i wady systemu klasowo - lekcyjnego a nowoczesne trendy w nauczaniu. Komunikacja pedagogiczna - jej znaczenie w postępowaniu dydaktycznym i wychowawczym. Wybrane elementy pedeutologii.	3	7
W10 Zalety i wady systemu klasowo - lekcyjnego a nowoczesne trendy w nauczaniu. Teoria wzorców osobowych - typologia nauczycieli. Takt pedagogiczny. Autorytet nauczyciela.	3	7
Razem wykłady	30	75
SUMA	30	75

	Metoda	Liczba godzin pracy studenta w szkole	Liczba godzin pracy studenta poza szkołą
Narzędzia dydaktyczne	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	25	0
	2. Dyskusja	5	0
	3. Ćwiczenia w podgrupach	0	0
	4. Analiza literatury przedmiotu	0	17
	5. Konsultacje	8	0
	6. Przygotowanie do egzaminu	0	20
	RAZEM	38	37
Obciążenie pracą studenta	Forma aktywności		Średnia liczba godzin
	1. Kontakt z prowadzącym zajęcia w ramach zajęć dydaktycznych		30
	2. Konsultacje z prowadzącym		8
	3. Przygotowanie do zajęć dydaktycznych		17
	4. Przygotowanie do egzaminu		20
	RAZEM		75

Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa	
	<p>44. Arends R., (1994) Uczymy się nauczać. WsiP Warszawa</p> <p>45. Denek K., (1994) Wartości i cele edukacji szkolnej) Poznań - Toruń</p> <p>46. Hamer H., (1994) Klucz do efektywności nauczania. Veda, Warszawa</p> <p>47. Konarzewski K., (1982) Podstawy oddziaływań wychowawczych. PWN, Warszawa</p> <p>48. Koć - Seniuch G., (1995) nauczyciel i uczniowie w sytuacjach trudnych. Trans Humana. Białystok</p> <p>49. Koziński J., (1992) Koncepcje psychologiczne człowieka. Wyd. Żak</p> <p>50. Pilch T., Lepalczyk I., (1995) pedagogika społeczna. Wyd. Żak</p> <p>51. Pearson A,T., (1994) Nauczyciel. WsiP. Warszawa</p> <p>52. Szyszko - Bohusz A., (1989) Pedagogika holistyczna. Ossolineum</p> <p>53. Taraszkiewicz H., (2001) Jak uczyć jeszcze lepiej. ISBN Warszawa</p> <p>54. Włodarski Z., Człowiek jako wychowawca i nauczyciel. WsiP. Warszawa</p>	
	Literatura uzupełniająca	
	<p>59. Baranowicz K., Śliwerski B., (1995) t.I i II Pedagogika alternatywna. Dylematy teorii i praktyki. Łódź</p> <p>60. Dryden G., Vos J., (2001) Jak uczyć jeszcze lepiej. ISBN Poznań</p> <p>61. Janowski A., (1985) Poznawanie uczniów. Warszawa</p> <p>62. Kupisiewicz Cz., (1994. Podstawy dydaktyki ogólnej. WSiP WARSZAWA</p> <p>63. Okoń W., (1997) Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej. PWN, Warszawa</p> <p>64. Pachociński R., (1995) Pedagogika porównawcza. Trans Humana, Białystok</p> <p>65. Putkiewicz Z., (1990) Proces komunikowania się na lekcji. WsiP Warszawa</p> <p>66. Szyszko - Bohusz A., (1982) Osobowość współczesnego nauczyciela. Ossolineum, Warszawa</p>	
Efekty kształcenia		
Symbol efektu kształcenia	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektu kierunkowego
E1_W	Ma wiedzę o pedagogice jako nauce i jej związkach z innymi naukami społecznymi, w tym z psychologią. Zna terminologię pedagogiczną.	K_W01
E2_W	Zna koncepcje oddziaływań wychowawczych i resocjalizacyjnych, które powstały na gruncie pedagogiki.	K_W05 K_W12
E1_U	Potrafi dokonać opisu zjawisk społecznych oraz rozwoju człowieka uwzględniając perspektywę pedagogiczną. Potrafi zaplanować proste oddziaływania o charakterze resocjalizacyjnym.	K_U05 K_U15 K_U18
E1_K	Ma świadomość wkładu pedagogiki w nauki humanistyczne oraz praktykę nauczania, wychowania i resocjalizacji.	K_K03 K_K04 K_K11

Kierunek studiów	PSYCHOLOGIA	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Wyższa Szkoła Humanitas, Filia w Pradze (Republika Czeska)	
Nazwa przedmiotu	PSYCHOLOGIA NAUCZANIA	
Symbol	S W4	
Poziom studiów	STUDIA JEDNOLITE MAGISTERSKIE	
Profil kształcenia	Praktyczny	
Rodzaj przedmiotu	Przedmioty specjalnościowe - blok specjalności psychologia wychowawcza	
Liczba punktów ECTS	6	
Rok studiów, semestr	Rok V/semestr X	
Wymagania wstępne	brak	
Przedmiot wprowadzający	brak	
Cele przedmiotu	C1 Zapoznanie studentów z formami i metodami nauczania szkolnego.Przekazanie wiedzy obejmującej planowanie pracy szkoły w zakresie procesu nauczania.	
Program kształcenia		
Treść nauczania	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba godzin pracy studenta (w tym: liczba godzin zajęć dydaktycznych oraz liczba godzin pracy indywidualnej)
W1 Sytuacja nauczania - osobowość nauczyciela, a osobowość ucznia.	3	8
W2 Transfer wiedzy i umiejętności i warunki jego zachodzenia.	3	8
W3 Psychologiczne aspekty oceniania szkolnego.	3	8
W4 Wzmacnianie zachowań pozytywnych i „funkcjonalna ocena zachowania”.	3	8
W5 Nauczyciel jako model i obiekt procesu identyfikacji zachodzącego u ucznia.	3	8
W6 Uczenie myślenia realizowane poprzez modelowanie.	3	8
W7 Samoregulacyjne możliwości ucznia.	3	8
W8 Procesy metapoznawcze, samowiedza i samoregulacja w uczeniu się.	3	8
W9 Relacje nauczyciel-uczeń.	3	8
W10 Problemy dyscyplinowania uczniów. Psychologiczne aspekty karania.	3	8

Razem wykłady	30	80
Ćw1 Symptomy zaburzeń emocjonalnych w sytuacjach edukacyjnych.	5	10
Ćw2 Sytuacja nauczania - warunki sytuacyjne.	5	10
Ćw3 Dojrzałość szkolna - wymiary psychologiczne, metody pomiaru.	4	10
Ćw4 Trudności w nauce szkolnej - ujęcie psychologiczne.	4	10
Ćw5 Optymizm i poczucie samoskuteczności u nauczycieli.	4	10
Ćw6 Stres szkolny. Fobie szkolne.	4	10
Ćw7 Stres pracy nauczycielskiej.	4	10
Razem ćwiczenia	30	70
SUMA	60	150

	Metoda	Liczba godzin pracy studenta w szkole	Liczba godzin pracy studenta poza szkołą
	Narzędzia dydaktyczne	1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi)	35
2. Dyskusja		10	0
3. Ćwiczenia w podgrupach		15	0
4. Analiza literatury przedmiotu		0	40
5. Konsultacje		10	0
6. Przygotowanie do egzaminu		0	40
RAZEM		70	80
Obciążenie pracą studenta	Forma aktywności		Średnia liczba godzin
	1. Kontakt z prowadzącym zajęcia w ramach zajęć dydaktycznych		35
	2. Konsultacje z prowadzącym		10
	3. Przygotowanie do zajęć dydaktycznych		15
	4. Przygotowanie do egzaminu		0
	RAZEM	150	
Literatura podstawowa i uzupełniająca	Literatura podstawowa		
	<ol style="list-style-type: none"> Dembo M.H.: Stosowana psychologia wychowawcza. Warszawa 1997, PZWS. Część 2 Fontana D.: Psychologia dla nauczycieli. Wyd. Zysk i S-ka, Poznań bez d.w. Turner J.S., Helms D.B.: Rozwój człowieka Warszawa 1999, PZWS. Vasta Ross, Haith Marshall M., Miller Scott A.: Psychologia dziecka. Warszawa 1995, WSiP. 		
	Literatura uzupełniająca		
	<ol style="list-style-type: none"> Przetacznikowa M., Włodarski Z.: Psychologia wychowawcza. PWN Warszawa 1998 Sperling A.S.: Psychologia. Wyd. Zysk i S-ka, Poznań bez d. Włodarski Z., Matczak A.: Wprowadzenie do psychologii. WSiP Warszawa 1998 		

